77STE JAARGANG No. 10416 ZATERDAG 7 MEI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Morgen háár dág...!

Denk ik aan jou,
jij huis van een moeder, jij zingende doolhof,
dan maak je van kale, van houten dagen
met toverende handen een bonte palmpasen;
dan kleed je een zondag van stilte en regen
met koekjes en linten en kleurige sprookjes.

Een liedje nadien,
daar sta je in de mist van een sputterende keuken,
de witte servet om je hoofd als een tuiband;
je vist naar de appelbeignets met de schuimspaan,
een ijverige molen met zwaaiende wieken,
en zacht zeg je: Vlug, dan mag jij het eerst proeven.

Een kamer later,
daar sta je op een stoel met een blauwe guirlande,
je hijgt en je timmert een gat in de morgen;
daar druk je me een feest van een pakje in nijn handen
en achter je aan, in de wind van je rokken,
daar sluip ik de trap op naar jarige slapers.

Een glimlach verder,
daar zet je in de grillige schemer het lied in
van Hoor hoe de wind waait; en als er gebonsd wordt
daar sla je als een reus je arm om mijn schouder,
totdat we onder tafel de rollende noten
verzamelen, zingend met vuurrode wangen.

Een winter her,
daar spreid je het helgele kleed op de tafel,
daar laat je me neuriënd winnen met dammen
en raak je in de put met wanhopige ogen.
En na het verhaal van nog twee nachten slapen,
daar steken we samen een vlag in de vrieskou.

Een droom geleden,
daar halen we fluisterend een doos van de zolder
en streel je de kruin van het rillende boompje
als was het een kind dat je terug had gevonden,
dan geef je 't een ster, de traan uit je wimpers,
en zet je me neer tussen engelen en kaarsjes.

Een wereld vandaar,
nu, eindelijk uitgegroeid boven je wimpers,
een boom in de wind zonder bladen, nu weet ik:
zo dapper en vroom kon alleen iemand zingen
die diep in de put, met haar echo alleen was
en spelen wou, spelen om niet te bevriezen,

een rol van geluk in een stuk van verdriet.
Mijn moeder vol ja in een leven vol nee.

MICHEL VAN DER PLAS

Worosjilof treedt af

Zoals premier Chroesjtsjef zelf van tevoren had aangekondigd, is de zitting van de Opperste Sovjet, die zaterdagmiddag vroeg gesloten is, gepaard gaan met sensationeel nieuws. Het laatste nieuws uit Moskou vermeldt, dat president Worosjilof zijn ontslag heeft gevraagd en gekregen en dat hij zal worden opgevolgd door de 53 jarige Branznjef.

Vanavond treedt het „zingende echtpaar uit Frankrijk" in Asiento op. De voordracht van „Janine en Nico" begint om half negen, waarna de film „Witness for the Prosecution" wordt gedraaid.

o—O—o

Vanavond wordt ook de uitgestelde leerlingenavond onder leiding van de heer Van Ouden in het recreatiecentrum Negropont gehouden. Aanvang acht uur.

o—O—o

Alle Surinaamse moeders op Curaçao kunnen morgen het gerecht van de maand in club J.P.F. komen proeven. Op het menu staat „pindasoep en tom tom" en capucijners of kerrievis.

o—O—o

In verband met Moederdag zal er door de vereniging de Nederlands-Antilliaanse Sociale Vereniging, afgekort N.A.S.V., een zg. culturele avond (nochi di cultura) worden georganiseerd. De avond wordt gehouden in de algemene feestzaal op Suffisant en begint zondagavond (morgen) om zeven uur.

(Vervolg naar pagina 3)

Een kapitale vergissing?

„BRASIL" in nevel van geheimzinnigheid gehuld

Het constant heldere weer, waarin de Nederlandse cutter-zuiger 'Brasil' in de Annabaai ligt te blikkeren ten spijt, hangt er een nevel rond het schip, waarbij dan meteen zij gezegd, dat het een figuurlijke nevel is. Een nevel van geheimzinnigheid, waarbij die geheimzinnigheid naar het ons op dit ogenblik voorkomt evenwel van een zo niet schokkende dan tenminste toch interessante realiteit

Zoals bekend ligt het schip er met de bedoeling, dat het de Annabaai uitbaggert in het kader van de plannen de baai te verdiepen ter ontvangst van grotere tankers, die in de naaste toekomst worden verwacht. Zijdelings hebben andere werken ermee van doen, zoals de reconstructie van het Brionplein als verkeers-knooppunt, de verlegging van de brug de aanleg — via een sleuf door het water — van telefoon- en elektriciteitsleidingen en zo verder. Vooreerst gaat het echter om de uitbaggering van de Baai. Daarom is er de Brasil, een schip dat vanwege veel bijzondere baggerkwaliteiten een flinke duit heeft gekost en waarvoor een stevig kapitaaltje moest worden neergeteld om het hier te krijgen. Men spreekt in de Willemstedelijke wandelkringen van een half miljoen gulden, geen kleinigheid dus.

De Brasil trekt belangstelling, vanzelfsprekend. Het publiek is er derhalve getuige van geweest, dat het gebagger in eerste instantie indrukwekkend verliep. Men kon zien hoe de afvoerleidingen in het Rif-water vele honderden kubieke meters 'bodem' uitbraakten, vele dagen lang.

De laatste tijd evenwel is er een stilte gevallen rond de Brasil. Het schip werkt niet meer, het doet niets meer dan er stilletjes te liggen, in de zon, met vlaggetjes gepavoiseerd toen het koninginnedag was.

Het is een geheimzinnige stilte vinden wij met name vanwege de omstandigheid, dat al diegenen, die er direct of zijdelings iets mee van doen hebben — het hoofd van D.O.W., de aannemer, de onderaannemer, de kapitein van het schip en nog veel meer mensen er naarstig het zwijgen toe doen op het moment dat wij met onze vragen 'to the point' probeerden te komen. We zijn met onze berichtgeving helaas dus aangewezen op voornoemde 'wandelgangen' ofschoon wij er uiteraard wel moeite voor hebben gedaan er serieuze berichtgevers te ontmoeten.

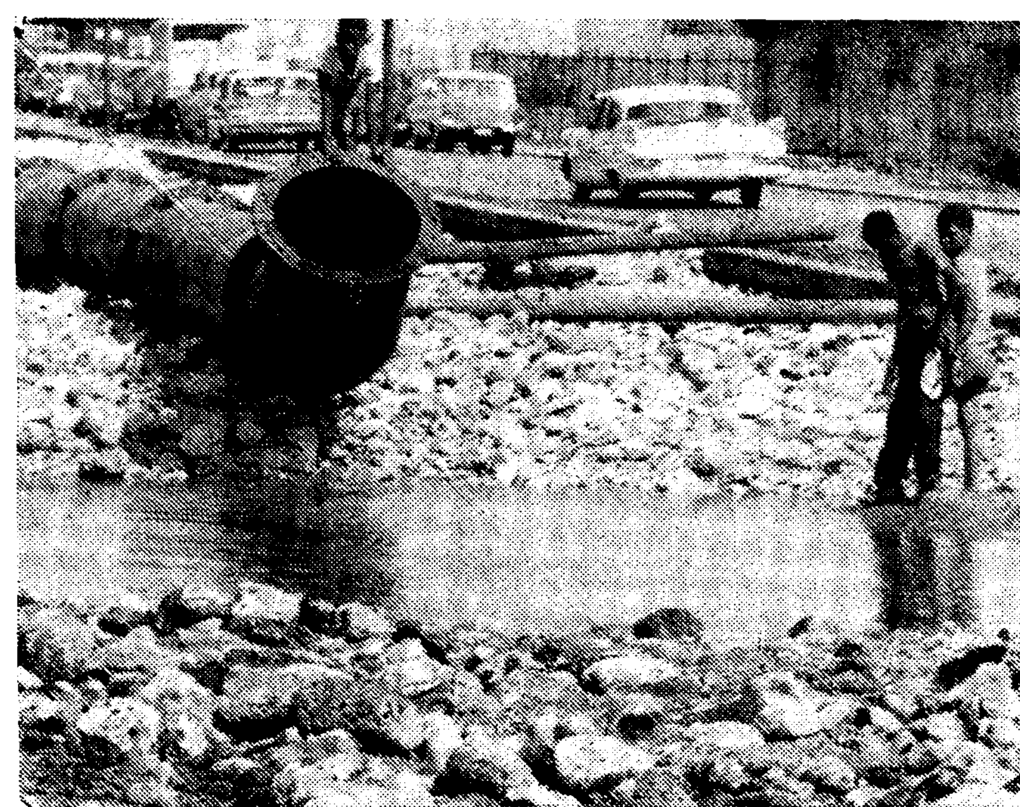
De Brasil schijnt een misgreep te zijn geweest in dien zin, dat het gevaarte het eigenlijke 'baggerwerk' niet of in niet voldoende mate aankan. Het begrip 'baggeren in een meedogenloze bonk handzaam materiaal, schijnt maar moeilijk toepasbaar te zijn op de bodem van de Annabaai, welke zich na een bovenlaag van 'klein goed' blijkbaar is gaan manifesteren ls een meedogenloze bonk hardheid, in de orde van graniet. Het eigenlijke boor- en beitelmateriaal van de Brasil schijnt er op stukgeslagen te zijn, althans gedeeltelijk, maar in ieder geval blijkbaar zodanig, dat het schip stil ligt, hetgeen naar het ons voorkomt een aanzienlijke schadepost betekent. Er doen in verband met deze affaire verscheidene verhalen de ronde. De eigenlijke cutter zou moeten worden vervangen door een aanzienlijk zwaardere installatie, die eerst nog (in Belgie?) gemaakt zou moeten worden. De bemanning van het schip zou per vliegtuig terug gaan naar Nederland om daar maar te wachten totdat men hier verder kan. De plannen tot realisering van een hernieuwd Brionplein met alle bijkomende werken van dien, waar o.a. de OGEM en de P.T.T. mee te maken hebben, zijn tot datum 'x' opgeschort.

Op de vragen die van belang zijn krijgen wij op dit ogenblik dus geen antwoord. Vragen als: Wat is er nu precies aan de hand met de Brasil? Wie is — als het kostbare schip niet voldoet, verantwoordelijk? Zijn er monsters genomen van de bodem? (blijkbaar wel?) en welk 'houvast' was er aan die monsters? Heeft de eigenlijke aannemer het 'bagger' karwei onderschat of is de Brasil overschat? De antwoorden zullen wel niet lang op zich laten wachten. We zullen dan mogelijk het eventuele kaf der onjuiste geruchten van het koren der werkelijke redenen en omstandigheden kunnen scheiden. We wilden onze lezers op dit ogenblik alvast niet in het ongewisse laten voor wat tenminste alvast de geheimzinnigheid betreft, waarin de Brasil op het ogenblik gehuld is.

Het ging eerst prima...

...maar nu is het mis

Pracht en praal en heerlijk geluk

„Ik kan niet zitten" riep prinses Margaret gistermorgen stralend naar de juichende omstanders, toen ze voor Clarence House in de glazen koets trachtte plaats te nemen, zonder haar kostbare bruidsjapon — van witte organza en gesteven tule — te kreuken. Met een beetje passen en meten werd er een oplossing gevonden, al liet haar tiara maar weinig ruimte over voor haar hoofd. Zo overgelukkig als 'Mrs. Jones' 's morgens vroeg was, zo ontroerd was ze even later in de kerk, toen ze beloofde haar echtenoot te gehoorzamen, lief te hebben en te eren.

De bruidegom maakte een nerveuze indruk. Het bruidspaar voelde zich echter kennelijk gesterkt door de rust die uitging van Prins Philip, die de prinses voor de plechtigheid bemoedigend had toegesproken. Koningin Elisabeth was zeer kalm, maar toonde zich geroerd toen haar jongere zuster na de plechtigheid een buiging maakte in de richting van de koningin en de koningin-moeder

De klokken van de Londense city beierden en een regen van rozeblaadjes daalde neer op de auto, die het jonggetrouwde paar naar de Tower voerde, waar het feestelijk opgetuigde koninklijke jacht, de Brittania, onder gezag van vice-admiraal Dawnay, gereed lag voor de huwelijksreis. Er speelden zich rond de auto chaotische taferelen af. De gehele koninklijke familie, die in haar geheel aanwezig was om het echtpaar Armstrong-Jones uitgeleide te doen, bewaarde echter haar goede humeur temidden van de opdringende Britten, die hun geliefde prinses geluk wilden wensen. Vijf helikopters cirkelden boven het jacht, dat kort na half zes plaatselijke tijd — enige uren achter op het schema — op sleeptouw werd genomen naar de open Theems.

De huwelijksreis naar het Caraïbisch gebied was begonnen.

Londen intussen is bezig zich van een uitzonderlijk woelige dag te herstellen. De drukte, die donderdagavond, aan de vooravond van het vorstelijk huwelijk, al in de binnenstad heerste, heeft een vroegtijdig einde gemaakt aan een debat in het Lagerhuis. De afgevaardigden bespraken amendementen op een wetsontwerp inzake gokken en loterijen. Toen ze tot de ontdekking kwamen dat de stukken door de drukte op straat die avond toch niet meer bij de drukker zouden kunnen komen, werd de zitting maar opgeheven.

Duizenden Britten hebben de nacht van donderdag op vrijdag in de open lucht doorgebracht; ze vormden een goudmijntje voor de caféhouders, die de hele nacht hun zaken openhielden voor al wat hongerig en dorstig was. Bij het aanbreken van de dag stroomden honderdduizenden naar de 'Mall', waar de stoet langs zou trekken.

De drukte voor Buckingham Palace heeft onder de enorme menigte die getuige wilde zijn van het huwelijk van prinses Margaret, 741 lichtgewonden geeist. De meeste slachtoffers konden na eerste hulp huiswaarts keren, maar tweeëntwintig moesten in ziekenhuizen worden opgenomen. In de Westminster Abbey vielen drie mensen flauw.

Ook een van de „mannen met de berenmutsen" voor Buckingham Palace kon de hitte niet meer verdragen, en zakte in elkaar, met muts en al. Maar ook dat leed is weer geleden. Een gelukkig bruidspaar stoomt nu op naar de Caraibische wateren. Er zal aan boord van de Brittania die een bemanning van 237 matrozen en 20 officieren telt — echter wel een klein tikkeltje jaloezie te bespeuren zijn. zes leden van de bemanning namelijk hebben ten gevolge van deze reis hun eigen huwelijk uit moeten stellen.

Regering V. S. vraagt Russen opheldering

De Amerikaanse regering heeft een nota doen toekomen aan het Russische ministerie van buitenlandse zaken naar aanleiding van het incident met het sinds 1 mei verdwenen Amerikaanse toestel. In de nota wordt de Russische regering verzocht aan die te Washington alle feiten toe te zenden, die door het Russische onderzoek in deze zaak aan het licht werden gebracht. Ook wordt in de nota om nadere inlichtingen over het lot van de piloot gevraagd.

Volgens „Rode Ster", het orgaan van het Russische ministerie van defensie, heeft men zich bediend van een ingewikkeld luchtdoelapparaat om het Amerikaanse vliegtuig, dat 1 mei boven Russisch grondgebied vloog, neer te halen. Het toestel vloog op zeer grote hoogte en had een snelheid van circa 900 km per uur. Er wordt niet gezegd, waar het toestel werd aangevallen noch iets over de omstandigheden, waaronder zulks geschiedde.

Het blad publiceert een foto van de wrakstukken van het toestel en van de zestien militairen, onder wie een majoor, die aan de handeling deelnamen. Er wordt echter niet bij gezegd, dat alle zestien het ingewikkelde apparaat bedienden of dat het slechts radarpersoneel betrof.

In Rusland, en vooral in Moskou, spreekt men over niets anders dan het luchtincident en reeds zijn verschillende bijeenkomsten gehouden ter ondersteuning van de genomen maatregelen. Chroesjtsjefs versie van het incident wordt onverkort aanvaard en men gelooft, dat, zo Eisenhower mocht besluiten niet aan de topconferentie deel te nemen, dit zal worden opgevat als een bevestiging van de provocerende bedoelingen der Verenigde Staten.

De atmosfeer bedorven?

visie op het wereldgebeuren

Tien dagen vóór de topconferentie, waarop de staatshoofden van de Ver. Staten, Frankrijk, Engeland en de Sovjet Unie besprekingen zullen voeren over de meest brandende wereldproblemen, heeft de Russische premier Chroesjtsjef tijdens een van zijn lange redevoeringen voor het Sovjetpresidium in Moskou een aanval gelanceerd op de Amerikaanse (c.q. de westelijke) politiek.

Volgens waarnemers was de toon van de Sovjet-premier van een heftigheid en de inhoud van de aanval van een scherpheid, die sedert de conferentiedagen vorig jaar in Camp David niet meer gehoord waren. Het reusachtige gehoor, gevormd door de hoogste instanties van de Unie der Socialistische Sovjet-Republieken, reageerde met zeldzame felheid: weg met de agressors.

Dit voor de westelijke wereldopinie belangrijkste deel van de toespraak vond aanleiding in twee luchtincidenten, waarvan het laatste de meeste stof leverde voor de verbitterde toon van premier Chroesjtsjef.

Zoals bekend is geworden, was een raket voldoende om het Amerikaanse vliegende laboratorium (een eenmotorig U-20 waarnemingsvliegtuig) neer te halen, toen het, volgens vermoedens, over Russisch territorium dichtbij de Turkse grens vloog. De Russische minister van buitenlandse zaken, Andrei Gromiko, heeft de veronderstelling, dat de piloot (een burger en testpiloot van de Lockheedfabrieken) werd uitgeschakeld omdat zijn zuurstofmasker niet functioneerde waardoor het vliegtuig, automatisch bestuurd, het Sovjet-luchtruim schond, als „belachelijk" van de hand gewezen.

Tot gisteravond had de Sovjet-Unie over dit incident, dat op 1 mei moet zijn geschied, evenwel geen aanklacht ingediend bij de veiligheidsraad.

De politieke weerslag ervan is echter, naar de mening van westelijke Amerikaanse waarnemers, wellicht een punt, dat door de Sovjet-premier zal worden uitgebuit in die zin, dat hij een grote invloed zal uitoefenen op de sfeer van de conferentie op 16 mei, nog voor deze begonnen is.

Premier Chroesjtsjef heeft bovendien om dit argument heen een sterk cordon getrokken, dat hij zo krachtig achtte, dat hij de goede trouw omtrent de topbesprekingen geheel aan zijn kant kon trekken. Hij zei dat de Sovjet-Unie met vertrouwen op een goede uitslag tengunste van de ontspanning in de wereld en de ontwapening naar de conferentie zal gaan, alle kwade bedoelingen van andere zijden ten spijt.

De Sovjet-Unie gaat als sterke mogendheid ter conferentie, zei hij. Boven alle verwachtingen, aldus de premier, is reeds een jaar na het begin van het nieuwe 7-jarenplan ter versterking van de Sovjet-economie, een produktiestijging van 11 procent (en niet zoals geraamd van 7 procent) bereikt. Het Sovjet-volk zal hiervan profiteren: de arbeidsdag zal steeds meer worden verkort, de roebel wordt tot hardere munt geconsolideerd en alle belastingen voor arbeiders en kantoorpersoneel worden afgeschaft. Dit is slechts mogelijk in een socialistische maatschappij, aldus Chroestsjef. In de leiding van de staat heeft hij belangwekkende verschuivingen in de functies uitgevoerd, die, naar correspondenten menen, gericht zijn op een zo effectief mogelijk economisch beleid, uit te voeren door zo vertrouwd mogelijke personen. Zelfs voor de continuiteit heeft de premier gezorgd, aldus het Franse blad Le Monde: De premier heeft zijn vertrouwensman voor de toekomst aangewezen in de persoon van de nieuwe partijsecretaris Kozlof.

Uit de redevoeringen van premier Chroesjtsjef was te beluisteren, dat hij somberder is gestemd over de topconferentie, wegens practische obstakels van westelijke zijde. Deze zijn o.m.: de mogelijkheid dat president Eisenhower halverwege de besprekingen zal worden vervangen door vice-president Nixon (niet de sympathiekste persoon in de USSR), verder de westelijke stellingname over de ontwapening, en de positiebepaling ten aanzien van Duitsland.

Evenals het geval was, vorige maand, tijdens een redevoering in de oliestad Bakoe, viel ook te beluisteren, dat de Sovjet-Unie voor het oog van de wereld ondanks dit alles toch de hoop bewaart, dat op 16 mei begonnen kan worden met het werk, dat blijkens de agenda moet worden verzet voor de beeindiging van de koude oorlog.

De verklaring van westelijke zijde na de voorbereidingen in de westelijke wereldsteden en in NAVO-verband in Istamboel, heeft een overeenkomstige inhoud.

Ondanks de gelijkluidendheid is de Russische verklaring echter een incident, dat de klare lucht van de westelijke hoop, zichtbaar heeft verduisterd.

Incident Djakarta

Rapport in studie

Het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken heeft desgevraagd meegedeeld, dat de zaakgelastigde in Djakarta, Mr A.W. Frowein een rapport naar Den Haag heeft gezonden over de aanval op de Nederlandse diplomatieke missie, gisteren in Djakarta. De Nederlandse reactie op dit ernstig incident wordt nu bestudeerd, aldus de woordvoerder van het departement.

Volgens een bericht van Antara hebben sommige der demonstrerende studenten en scholieren getracht de vernielingen in het gebouw van de Nederlandse vertegenwoordiging te voorkomen, doch zij hadden de menigte niet in de hand.

Onder de opschriften die de demonstranten meedroegen waren er met „Breng de Karel Doorman tot zinken" en Boycot de Nederlandse schepen".

Eilandsraad

Agenda in nog geen half uur afgehandeld

Ondanks de elf punten tellende agenda duurde de eilandsraadvergadering van gisteravond nog geen half uur. De meeste punten zijn naar de centrale commissie verwezen of zijn ter kennisgeving aan de raadsleden voorgelegd.

Van de oppositie was alleen de heer J. M. Cijntje aanwezig. Hij verliet de zaal nadat de ingekomen stukken waren behandeld.

In verband met het (tijdelijk) ontslag van de heer B. M. Leito werd de heer E. J. Morkos — nadat zijn geloofsbrieven onderzocht en in orde waren bevonden geinstalleerd als eilandsraadlid.

Tot voorzitter van de centrale commissie is de heer Morkos gekozen, die alle elf stemmen van de aanwezige (coalitie) leden wist te vergaren.

De heer Morkos deed een suggestie m.b.t. de uitbreiding van parkeerplaatsen in de omgeving van het postkantoor. De gezaghebber zegde toe deze suggestie in overweging te zullen nemen.

Om half negen, precies vierentwintig minuten na aanvang van de vergadering bedankte de heer Gorsira de leden voor hun opkomst en sloot hij de vergadering.

voor vandaag en morgen

Bioscopen

DIT WEEK-END

Cinelandia, West-End, Roxy, zie advertentie elders in dit dagblad.
CARIBE
Zat. 6.30 uur: „Shereff of Wichita"
8.00 uur: „Spoilers of the forest"
Zon. 6.00 uur: „Hound dog man"
8.00 uur: „Tails of two cities"
ROYAL
Zat. 8.00 uur: „Viaje a la luna"
Zon. 6.30 uur: „Out cast of the trail"
8.00 uur: „Spoilers of the forest"
THEATER SUFFISANT
Zat. 20.00 uur: „A summer place"
in het engels met spaanse tekst.
Zon. 20.00 uur: „Ride a crooked trail"
in het engels met spaanse tekst.

ALLERLEI:

CINE TRUCK
Zat. voorstelling op Saliña Abao
Zon. Voorstelling op Suffisant
WACHTDIENST GASOLINE STATIONS
Salinja — Frederik
Hendrikplein — Winkel Sues
Sta. Maria — Sta. Helena
Mundo Nobo — de Jongh
Bieshenvel — Maduro
ZATERDAG 20.00 UUR
Muziekuitvoering van de leerlingen van de heer van den Oudenelder onder auspiciën van de VGKS in het Recreatiecentrum Negropont.
ZATERDAG 20.30 UUR
Dansen in de Mariniersakazerne te Suffisant ter gelegenheid van de verjaardag van H. M. de Koningin.
VERENIGDE PROTESTANTSE GEMEENTE
Kerkdiensten zondag, 8 mei:
Emmakerk 09.30 u. Ter Schegget (Doopdienst)
07.30 u. Ds. Kruyne
Fortkerk 09.00 u. Ds Stoof
07.00 u. Ds. Mietes
In Emmakerk en Fortkerk crèche tijdens de ochtenddienst.
GEREFORMEERDE KERK TE MUNDO NOBO
Laufferstraat 14 — Zondag, 8 mei:
09.30 uur: Ds. A. A. L. Janse de Jonge
19.00 uur: Ds. F. Kraan
Crèche tijdens de morgendienst.
AFGIFTE BEGRAVENIS VERLOVEN
P. L. Martijn, Baai Macolaweg 16A.
MEDISCHE DIENST
In het Stadsdistrikt: Dr. M. L. Petit, Penstraat 260 Telefoon No. 13382.
In het 2de distrikt: Dr. J. R. Chan Jon Chu, Klein Kwartier 196, Telefoon No. 35046.
In het 3de distrikt: Dr. J. M. J. Chocolaad, Soto, 3de distrikt, Telefoon No. 24200.

MAANDAG

CINELANDIA 7.00 en 9.00 UUR:
„El ultimo cuple"
Geheel in 't spaans.
ROXY 7.00 en 9.00 UUR:
„Le piege" (Hotel onder verdenking)
D 7.00 en 9.00 UUR:
„Dubbel spel"
in het italiaans met hollandse.
CARIBE 8.00 UUR:
„Wichita"
ROYAL 8.00 UUR:
„Todos los pecados de esta tierra"
THEATER SUFFISANT 8.00 UUR:
„New adventures of Tarzan"
In het engels met spaanse tekst.

ALLERLEI:

CINE-TRUCK
Voorstelling op Otrabanda
20.30 UUR:
Jack Johnson en Wicho Galento Jr.
19.00 UUR:
Plechtige Statenzitting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

SHELL CURACAO N.V

TELEGRAM AFDELING
Zaterdag, 7 mei
Kantoor open 07.00—23.30 Tel. 2307
J. H. Dee
7 5 (18.30)—9 5 (07.00) " 3436
b.g.g. .... " 2400

AFDELING PERSONEEL
Zaterdag, 7 mei 12.00 u. t/m
Zaterdag, 14 mei 7.30 u.
G. C. de Haas .... " 0-43159
Generaalsweg 33 ....
b.g.g. .... " 2400

MATERIALEN DIENST
Zaterdag, 7 mei — maandag, 9 5
W. Batelaan .... " 4350
b.g.g. .... " 2400
MEDISCHE DIENST
Zaterdag, 7 5 (12.30) — 9 5 (07.00)
Dr. Stoll .... " 3118
b.g.g. .. " 2409/2289
C.S.M. Rederij/Scheepsagentschappen
Zaterdag, 7 mei
G. H. van Leeuwen ...... " 2054
Zondag, 8 mei
H. Dania .... " 3693
b.g.g. .... " 2400
BIOSCOOPPROGRAMMA
THEATER ASIENTO
Zaterdag, 7 mei
„Witness for the prosecution"
en „Janine en Nico"
Zondag, 8 mei
„Fantasia"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

POLITIE

Brandje in de keuken

Op San Michiel ontstond gistermiddag ruzie tussen een 55 jarige visser en een 35 jarige man die uit wraak, terwijl de visser op zee was de katoen uit diens kerosinestoot had gehaald. Toen de visser thuis kwam kon hij geen koffie zetten; hij liet zich niet uit het veld slaan, maar maakte midden in zijn houten keuken een vuurtje. Dat was natuurlijk wel een beetje gevaarlijk. De politie die ter plaatse kwam, heeft het vuur onmiddellijk laten doven. Beide mannen zijn ernstig onderhouden.

Een 45 jarige vrouw vroeg de patrouille, haar man eens te willen onderhouden en hem ervan te overtuigen, dat hij haar niet moest slaan, maar wel beter moest verzorgen. Haar gezicht vertoonde talrijke blauwe plekken. Terwille van haar vijf kinderen verklaarde de vrouw bij haar man te willen blijven. De politie heeft aan het verzoek om onderhouding voldaan.

Om kwart over drie gistermiddag zat op [illegible]rto Ricoweg een vrouw [illegible] te schillen en onderhand een beetje ruzie te maken met haar man. De vrouw gebaarde heftig, met het mes in haar handen. De man, die de woordenvloed over zich heen had laten gaan, werd kwaad op dat zwaaiende mes, greep zijn vrouw bij de arm en wrong die op haar rug, waar ongelukkigerwijs haar andere hand door de mespunt geraakt werd. Een patrouille moest ter plaatse eerste hulp verlenen. De man die intussen de benen had genomen kon worden opgespoord.

Door het bureau KZP werd een drietal kinderen aangehouden die zich in de nacht van maandag op dinsdag schuldig heeft gemaakt aan diefstal uit een winkel op Brievengat.

Er werden gisteren 30 assistenties verleend en 25 processenverbaal opgemaakt. Zes aanrijdingen veroorzaakten een schade van 625 gulden. Op Tato landden en vertrokken 14 vliegtuigen. Passagiers in: 132, door 163 en vertrokken 192. In de haven liepen binnen 12 tankers, 3 zeilschepen en 6 vrachtschepen, terwijl er respectievelijk 5 3 en 6 vertrokken. Zeventien passagiers stapten aan wal, 40 vertrokken en 3 gingen door.

Politie betrapt hazardspelers

Op verschillende plaatsen in de stad heeft de politie gisteravond invallen gedaan in percelen waarvan men vermoedde dat er gelegenheid tot hazardspelen geboden werd. Zo werd er een inval gedaan in een club waar men rond de speeltafel een tiental personen aantrof, terwijl zich in dezelfde ruimte meerdere personen ophielden.

Hier zijn in het geheel achttien processen verbaal opgemaakt, terwijl een bedrag van 1300 gulden in beslag werd genomen.

De politie had nog meer succes gisteravond. Van een particulier huis bleek het voorste gedeelte gereserveerd voor de clandestiene verkoop van sterke drank; men kon er bovendien het hazardspel beoefenen. Een ruime voorraad drank werd in beslag genomen. Zeven aanwezigen werden aangehouden en de politie ontfermde zich ook over een bedrag van 1945 gulden.

Ook een tweede woonhuis was tot speelhol ingericht. Elf personen werden aangehouden en een bedrag van 325 gulden in beslag genomen. In het geheel werden gisteravond 33 personen naar het politiebureau overgebracht, van wie er inmiddels 22 weer op vrije voeten zijn gesteld. Uiteraard is tegen allen procesverbaal opgemaakt. Elf personen bevinden zich nog op het bureau, om nader aan de tand te worden gevoeld.

Ook de inbeslaggenomen spullen trof onze fotograaf aan.

En dan te bedenken dat men gisteravond rond deze tafel nog zo nietsvermoedend aan het spelen was...

Corrie Veeris volgt Mevr. Diemont op

Een paar maanden geleden stond er in de krant een advertentie, waarin door het Cultureel Centrum Curaçao een secretaresse werd gevraagd.

„Hé, zou ze weggaan?" dacht iedereen die tot dan toen steeds — vriendelijk lachend en tegelijk telefonerend naar links en rechts — in deze functie mevrouw M. Diemont Koiter had aangetroffen.

Die veronderstelling bleek juist. Het vertrek van mevrouw Diemont staat voor de deur: 11 mei a.s. gaat ze voorgoed naar Nederland terug. We twijfelen er niet aan of men zal voor die tijd nog afscheid kunnen nemen van deze vrouw, die als secretaresse van het C.C.C. in de afgelopen drie jaar zoveel culturele en minder culturele moeilijkheden heeft weten op te lossen.

Men had dus iemand nodig die mevrouw Diemont op kon volgen. Dat realiseerde zich die avond, toen ze de krant in haar hand hield, ook mejuffrouw J. C. Veeris, die overigens tot dan toe helemaal geen plannen had om weg te gaan bij Henderson, waar ze als directie secretaresse fungeerde. Integendeel ze had het er altijd zeer naar haar zin gehad. Maar toch, toen ze eens nadacht over de mogelijkheden, die hier op cultureel gebied voor haar lagen, besloot ze de sprong te wagen. En nu zit Corrie Veeris sinds een paar dagen in plaats van op Negropont op Scharloo, waar haar, zoals ze lachend opmerkt, de hitte van de dag (in tegenstelling tot vroeger) niet wordt bespaard.

Mejuffrouw J. C. Veeris, de nieuwe secretaresse van het Cultureel Centrum Curaçao.

Het is wel een hele stap, van Henderson naar balletlessen en Openbaar Kunstbezit. Mejuffrouw Veeris, die op Curacao geboren is, heeft van 1936 tot 1951 in Nederland gewoond. Ze heeft er de oorlog meegemaakt, Engels en Spaans gestudeerd en eigenlijk — ze zegt het enigszins schuldig — 'eigenlijk was ik Curaçao haast vergeten'.

Toen gingen haar ouders naar de Antillen terug; dat bracht ook in het leven van hun dochter een grote verandering. Ze hoorde hier ineens weer thuis, ze wist dat Curaçao opnieuw haar vaderland zou zijn. Ze ging werken bij Henderson en bleef er negen jaar. 'Eigenlijk ben ik nogal standvastig', zegt juffrouw Veeris, alsof ze zich daarvoor zou moeten schamen.

Maar deze nieuwe werkkring leek haar toch zo aanlokkelijk, dat ze de grote stap maar gezet heeft. Wie dus in het vervolg het cultureel centrum opbelt, krijgt de nieuwe secretaresse aan de telefoon.

Ze zal de boekhouding bij moeten houden wat, met al die verschillende cursussen in het C.C.C., een tamelijk gecompliceerde zaak is. Ze moet de radio-programma's verzorgen, de maandprogramma's voorbereiden, zorgen dat Openbaar Kunstbezit op tijd de deur uit gaat, en honderd en één andere bezigheden verrichten. Gelukkig is er ook nu mevrouw Römer, die de nieuwe secretaresse in haar werkzaamheden zal bijstaan.

Het secretariaat mag dan een ander gezicht hebben gekregen, de cultuur en haar beslommeringen zullen er ook nu in goede handen zijn.

„Galerie Artistique" geopend

Een kijkje in „Galerie Artistique", het verbouwde pakhuis in de Keukenstraat.

Op nummer 10 in de Keukenstraat, tegenover het Smyrna Handwerkhuis, is vrijdagmiddag — zonder al te veel omhaal overigens — een nieuwe zaak geopend, een filiaal van „Au Gout Artistique" in de Columbusstraat. Het pand Keukenstraat 10, dat voorheen als pakhuis werd gebruikt, is van binnen geheel verbouwd en opgeschilderd. De heer M. P. Spijkermans, eigenaar van deze nieuwe „Galerie Artistique", heeft er — ofschoon hij zich verzekerd had van de hulp van een timmerman — de handen vol aan gehad.

In de zaak in de Columbusstraat heeft men zich voornamelijk op souvenirs toegelegd, terwijl in de Keukenstraat de wat grotere stukken te vinden zijn. Men treft er een kleurige voorraad schilderijen en reprodukties. Tot het oorspronkelijke werk behoort ook dat van de Curaçaose schilders Nettie Veldman en De Goey. Heel mooi zijn ook de Chinese schilderingen op zijde, die via Holland hun weg naar Curaçao hebben gevonden.

Behalve in schilderijen specialiseert de „Galerie Artistique zich ook in Boheems kristal, waarvan werkelijk zeer mooie stukken aanwezig zijn. Met het oog op dit kristal was het zeker verstandig, nog juist voor Moederdag te openen!

Verder treft men er de „Pas Aan"-serviezen, waarvan gegarandeerd wordt, dat men ze twintig jaar lang bij kan bestellen. Er is zelfs een speciale uitzoekkoffer, die as. echtparen mee naar huis mogen nemen om eenss op hun gemak te bekijken, van wat voor servies ze hun wittebrood (en wat er later eventueel nog komen mag) zullen eten. Er is dan bovendien de zekerheid, dat een servies, dat eenmaal compleet is geweest, het de eerste twintig jaar ook blijven kan.

En dan is er verder nog een hoeveelheid Hollands koperwerk, dat het interieur van de „Galerie Artistique" compieteert. Er is aus in Curaçaos shopping centre een nieuwe attractie bij voor de toerist, die er niet tegenop ziet om met een schilderij of wat breekbaars in zijn koffer naar huis te gaan, en voor vaders, die menen, dat hun vrouw op Moederdag wel „wat kristals" heeft verdiend.

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pag. 1)

Nu een geschreven telefoontje, dat wij in zijn geheel laten volgen, omdat we ons bijzonder goed kunnen indenken wat onze abonnee en alle andere buurtbewoners moeten doormaken. „Ons probleem is een amplifier, hier op de Santa Rosaweg, die, zonder dat er ook maar iets van een feest gaande is, bijna iedere dag na de middag oorverdovend aanstaat en werkelijk zenuwslopend wordt. Woensdags, zaterdags en zondags staat ze vast aan. Vanaf één uur 's middags, zondags begint het echter 's morgens al. Wij schrijven dag en weer is alle rust gevlogen. Verschillende bewoners hebben de politie al eens opgebeld en deze heeft zich steeds zeer welwillend getoond door naar de eigenaar toe te gaan. Het resultaat was meestal, dat het die dag een heel stuk zachter was. Maar de politie kan niets verbieden en adviseerde mij onlangs om via de krant aandacht van hogerhand, de gezaghebber te trekken. Ik spreek namens de hele Didoweg......."

o—O—o

Een geschreven telefoontje: Het „Smithsonian Institution" in Amerika stelt het zeer op prijs, dat Curaçao wederom deelneemt aan het observeren van de kunstmanen, waarvan er dagelijks verschillende overkomen. In de nabije toekomst zal het zeer interessant worden en zal er wat spectaculairs te zien zijn. Observeren vereist echter training en enige voorbereiding. Degene, die serieus wenst deel te nemen aan het nieuwe „moonwatch team", kan zich schriftelijk melden bij H. J. da Silva, Caracasbaaiweg 180; men gelieve naam (voluit), leeftijd en adres te vermelden.

o—O—o

Morgen om half acht 's avonds viert Centro Social Católico Moederdag. Er is een cultureel progromma samengesteld, waarin de artisten Mauro Hernandez (zang), Echie Jessurun (declamatie), Robert Luckert (piano) optreden. De heer Alfred Donker spreekt over Moederdag. Iedereen is van harte welkom; introductie is toegestaan.

o—O—o

Die arme D.C.-6-B heeft het gisteren zwaar te verduren gehad. We hadden het o.a. over een D.C.-4'5, dat is een vliegtuigtype, dat nog uitgevonden moet worden. Dom van ons, gebeurt nóóit weer....... .

ARUBA

Grootse opening Lions-Conventie

Oranjestad. — Een reeks chartervliegtuigen bracht gisteren driehonderdnegentig afgevaardigden en ruim honderd gasten voor de Areaconventie van de Lions International op Aruba aan. Alle hotels zijn voor de komende dagen geheel volgeboekt. Dank zij de goede zorgen van dr Elroy Arends, voorzitter van het ontvangstcomité, konden alle gasten worden ondergebracht.

Met een gala-bijeenkomst is de conventie gisteravond officieel geopend. Het woord is hierbij gevoerd door de heer Tommy Pieters en door gedelegeerden en gouverneurs van de Lions International.

Door de padvinders werd bij de officiële opening een vlaggeparade gehouden. Een speciaal koor onder leiding van Rien Hasselaar bracht de volksliederen ten gehore.

De gezaghebber en de Venezolaanse consul, Barnabe Perez hielden toespraken.

Het feest werd gisteravond buiten op het terras van het hotel besloten met een gala-bal.

Leo Kuiperi ontwierp smaakvolle insignes, die in Colombia werden vervaardigd.

Vandaag heeft er een werkvergadering plaats, waarop onder meer het splitsen van het district en de verkiezing van een gouverneur ter tafel zullen worden gebracht.

In de Caribeclub is er hedenavond een gala-bal. Tevens zal er een koningin worden gekozen.

Beste kinderen

Hoe gaat het er mee? Tante Corrie heeft vandaag heel wat met jullie te bespreken. We gaan namelijk van de punten afstappen. In het vervolg spreken we zó af: iemand die een echt mooi verhaal schrijft, of een fijne tekening maakt, krijgt van de Amigoe een boekenbon.

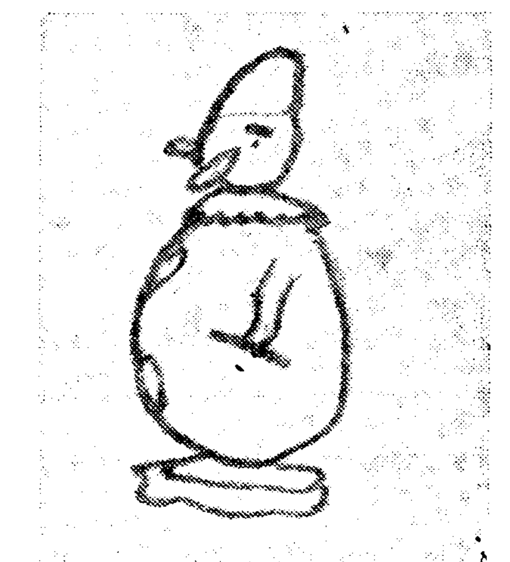
Als je meer van tekenen houdt dan van lezen, kun je in plaats van een boek een doos kleurpotloden winnen, of een schetsboek. Het spreekt vanzelf dat er met flut tekeningetjes geen prijzen te behalen zijn. Tante Corrie moet kunnen zien dat je er echt je best op hebt gedaan.

En dan gaan we nog een afspraakje maken. De tekeningen worden in het vervolg niet meer op doorzichtige velletjes gemaakt. Gebruik er goed stevig papier voor. Daar teken je immers veel fijner op? Plaatjes overtrekken is geen kunst, dat weten we zo langzamerhand allemaal wel.

Jullie zult je puntenlijstje in het vervolg dus missen. In plaats daarvan kun je lezen, wie er een boek of een andere prijs gewonnen heeft. We zullen er deze week meteen maar mee beginnen. De opgave is: maak een tekening of schrijf een verhaal over de barkjes. Jullie weten allemaal waar die zijn, hoe ze er uit zien, wat je er allemaal kunt kopen enzovoort. Zou je daar niet iets leuks van kunnen maken? Ik denk van wel!

Laten alle lezers van de Amigoe kinderkrant hun best eens doen, ook als ze niet op het Sint Martinus-College zitten.

Dag, ik ben benieuwd!
Tot volgende week.
tante Corrie.

Dit duikelaartje komt helemaal uit Nederland. Het is gemaakt door Tiny Bovee, een meisje dat in Limburg woont. In een brief aan Regiena Durgaram stuurde ze dit tekeningetje mee.

Amigoe's kinderkrant
ONS EIGEN HOEKJE

Tweehonderd boze gezichten waren te veel voor Grim

In het grote kaboutertjeshuis wonen wel honderd kaboutertjes bij elkaar. En gezellig als het er is! Iedereen is er vrolijk en opgeruimd.

Natuurlijk gebeuren er ook wel eens vervelende dingen.

Als de kabouter-timmerman op zijn duim slaat, bijvoorbeeld.

Dan trekt hij wel even een boos gezicht.

Maar dan komt de kabouter-verpleegster met een pleister aangelopen. En de kabouter-bakker legt een koekje op de zieke duim. Dan geeft het kabouter-kappertje hem vlug wat eauw-de-cologne voor de schrik. En de narigheid is gauw voorbij. Zo gaat dat nu altijd in het grote kaboutertjeshuis.

Steeds staan ze daar klaar om elkaar te helpen en te troosten. En door de jaren heen, hebben de kaboutertjes daar een reuze slag van gekregen.

Daarom was het héél wat voor de bewoners van het kaboutertjeshuis, toen kabouter Grim bij hen kwam wonen. Kabouter Grim was niet vrolijk en opgeruimd. Kabouter Grim was een oude knorrepot.

Het bakkertje had het dadelijk al geprobeerd met een mokkataartje.

Ik lust geen mokka, mopperde Grim op knorrige toon.

Mag het dan een roomsoesje zijn? vroeg het bakkertje vriendelijk, hoewel hij eigenlijk van zi'n mokka geen kwaad woord kon horen.

Vooruit dan maar, snauwde Grim en hij slikte het roomsoesje met één hap op.

Daar was geen aardigheid aan.

Ook de andere kabouters probeerden toen Grim aan het lachen te maken. Ze gingen tenslotte met z'n allen op hun hoofd staan en dat was heus een leuk gezicht.

Maar Grim gromde: jullie hebben je schoenen niet gepoetst. Ze zien er uit dat het meer dan verschrikkelijk is.

Blijf dan maar eens op je hoofd staan, als je grappig wilt zijn. De kabouters stonden meteen weer op hun benen en gingen zuchtend aan het werk.

Grim bleef alleen achter en keek knorriger dan ooit.

Wat voor werk moet ik hier gaan doen? dacht hij boos. Al het werk wordt al gedaan door de anderen.

Toen dacht hij aan de ongepoetste schoenen en hij knikte grommend. Uit de schuur haalde hij een trekwagentje en daarmee ging hij langs alle kaboutertjes, terwijl hij zei: gauw, trek je schoenen uit. Ik zal ze poetsen, dan lopen jullie er tenminste weer fatsoenlijk bij.

Phoe, zeiden de kaboutertjes tegen elkaar. Je kunt beter met ongepoetste schoenen lopen, dan met zo'n oorwurme-gezicht.

Maar Grim hoorde het niet. Hij ging met het wagentje vol schoenen naar de bijkeuken. Hij zuchtte verschrikkelijk ontevreden en diep, want honderd kabouters dragen tezamen tweehonderd schoentjes. En dat is niet zo'n klein beetje.

Toen begon kabouter Grim te poetsen, te wrijven en te borstelen.

Hij poetste net zo lang, tot het schoentje dat hij onderhanden had, ging glimmen als een spiegeltje. En kijk, wat zag Grim dan? Hij zag zijn eigen grimmige gezicht. Foei, daar schrok hij zelf van. Hij had nog nooit tweehonderd keer achter elkaar zijn gezicht gezien. Het was niet veel moois om naar te kijken. Hij kreeg er een beetje buikpijn van. Maar het zou nog erger worden.

Toen alle schoentjes klaar waren en in een glimmende kring om hem heen stonden, zag Grim zichzelf tweehonderd keer. En dat was werkelijk niet om aan te zien.

Tweehonderd keer zo'n boos, zo'n ontevreden, zo'n knorrig gezicht!

Grim kon het niet nalaten, om even te proberen of hij lachen kon. Maar dat viel niet mee, als je je hele leven lang zo lelijk hebt gekeken. Grim trok zijn ene mondhoek omhoog. Dat stond al veel beter.

Toen trok Grim zijn tweede mondhoek ook omhoog. Dat stond echt al aardig.

Grim kon haast niet geloven, dat het zijn eigen gezicht was.

Maar er was geen andere kabouter in de bijkeuken, dus het moest wel zo zijn.

Toen lachte Grim helemaal breeduit. Het was nog wel wat onwennig, maar het stond hem bijzonder goed.

Tweehonderd lachende kaboutergezichtjes gluurden hem aan van de glimmende schoentjes. Ben ik dat nou? dacht Grim. Ik heb nooit geweten, dat ik zo'n knappe kabouter was.

Toen ging de deur van de bijkeuken zachtjes open en de andere kabouters slopen naar binnen. Ze liepen op hun sokken, want ze hadden immers hun schoenen uit moeten trekken. Daarom hoorde Grim ze niet, vóór ze opgewonden begonnen te roepen: kijk eens, Grim zit te lachen! O, wat een leuke kabouter is het nu!

Jaja, zei Grim toen verlegen, ik heb nooit geweten hoe ik er bij heb gelopen.

Ik zag het pas, toen ik die tweehonderd schoenen van jullie tot spiegeltjes had gewreven maar ik mag er heus wel zijn als ik lach.

En je bent meteen veel gezelliger ook, riepen de andere kabouters.

Ja, dat zal wel, lachte Grim, die de smaak nu pas goed beet kreeg.

Ik zal proberen om het nooit meer te vergeten. Daarom lijkt het me het beste, dat ik alle dagen jullie schoenen poets, totdat ze glimmen als spiegeltjes.

Dan noemen wij jou voortaan niet meer Grim, maar Glim, riepen de kaboutertjes blij en ze trokken vrolijk lachend hun gepoetste schoenen aan.

Toen staken ze de vlag uit in het grote kaboutertjeshuis.

En het kabouter-bakkertje tracteerde op mokka-taartjes en roomsoezen.

Het is wel jammer dat jullie van al dat lekkers niets kunnen proeven.

Maar in ieder geval weet je nu, waarom ze in het kaboutertjeshuis altijd blinkende schoentjes dragen.

KRUISWOORDPUZZLE

Van links naar rechts:

1 Verheugd
3 Rekenvraagstuk
5 Grote troep bijen of vogels
8 Grondsoort
10 Tegenovergestelde van begin
12 Lichaamsdeel
13 Plaats op de Veluwe
14 Lidwoord, ook telwoord
17 Oppervlaktemaat
19 Paarsachtige kleur
20 Karakter
22 Zware wind
23 Hoofddeksel
24 Schrijfgereedschap

Van boven naar beneden:

1 Huisdier met een sik
2 Metaal
3 Iemand, die van smeden zijn beroep maakt
4 Ouderwetse naam voor hectoliter
6 Jongensnaam
7 Klein soort hert
9 Knecht in livrei
11 Oorspronkelijke bewoner van Midden-Afrika
15 Plaats in de Betuwe
16 Erg vochtig
17 Deel van een halm
18 Groot ongeluk
19 Deel van de mond
21 Naaldboom

RAADSEL

Een roofdier ben ik met een b
Heel zwart en kleverig met een t
Met v een deel van 't vogelkleed
Met p een vrucht, die je graag eet.

HOEVEEL PUNTEN HAAL JE?

Hier zie je de namen van tien bekende personen staan, die ten dele vóór en ten dele ná 1800 leefden. Er achter kun je invullen hoe je denkt, dat het is. Voor elk juist antwoord mag je jezelf één punt toekennen. Je kunt dan zelf nagaan, welk cijfer je verdient. Net als op je rapport is een 10 uitmuntend, 9 zeer goed enzovoort.

		voor	na
1	Shakespeare	1 —	—
2	Hildebrand	2 —	—
3	Willem de Zwijger	3 —	—
4	Frans Hals	4 —	—
5	Edison	5 —	—
6	Karel de Vijfde	6 —	—
7	Hindenburg	7 —	—
8	Robespierre	8 —	—
9	Jozef Israëls	9 —	—
10	Chopin	10 —	—

GEBROKEN BLOEMEN

G O N	E R	O N
P A P	I A	A N
E M O	A V	B E

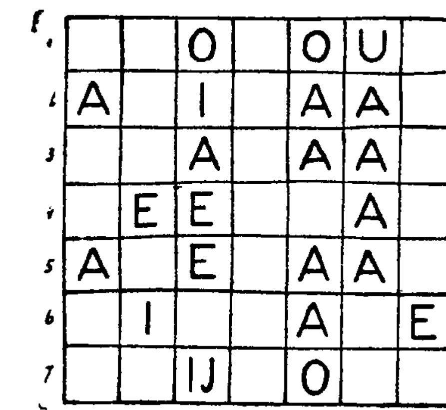
Drie bloemennamen zijn in stukjes gebroken en al die stukjes staan nu door elkaar. Kunnen jullie die stukjes nu zo schikken, dat je weer drie bloemennamen krijgt?

INVULRAADSEL

In dit vierkant moet je van links naar rechts zeven woorden invullen, waarvoor je de omschrijvingen hieronder vindt. Alle klinkers staan echter al op hun plaats, zodat je daaraan een hele steun hebt.

Als je de juiste woorden gevonden hebt, lees je op de schuine rij van links boven naar rechts beneden de naam van een edelsteen. Van links onder naar rechts boven kom je dan te weten, waartoe zo'n steen meestal dient.

1 Heel erg oud
2 Vriendschappelijk
3 Ontplofbaar projectiel
4 Iemand, die met een veerboot mensen overzet
5 Roofvogel
6 Weefsel voor glasgordijnen
7 Verwonding door een mes

1			O		O	U	
2	A		I		A	A	
3			A		A	A	
4		E	E			A	
5	A		E		A	A	
6		I			A		E
7			IJ		O		

Doe je best maar!

„Dit is Ethely Pietersz met een gek gezicht als ze boodschappen moet doen". O zo, als je 't maar weet!

De slimme visser

EEN PERZISCH SPROOKJE, NAVERTELD DOOR JO VAN DER ZEE

In de tijd dat Mohammed door Midden-Azië trok om de mensen te leren wat goed en slecht was, regeerden er over Perzië een koning en een koningin, die beiden erg veel van vis hielden. Als koning Chosrau het in zijn paleis alleen voor het zeggen had, at hij elke dag een vismaaltijd, maar zijn gemalin, koningin Schirin, vond tweemaal of hoogstens driemaal per week een visgerecht voldoende.

Op een dag nu trad een hofdienaar de troonzaal van het paleis binnen en kondigde aan: „Majesteit, aan de poort staat een visser die u wenst te spreken. Hij heeft een reuzenvis bij zich."

„Laat de man binnen," beval koning Chosrau.

De koning en de koningin waren vol verrukking, toen ze de enorme vis zagen, die de visser met zich meebracht. Een prachtexemplaar! De visser legde zijn gevangen buit voor de voeten van het koninklijk paar neer en boog diep. Koning Chosrau was zó enthousiast over het geschenk, dat hij zonder zich te bedenken sprak: „Ga naar mijn betaalmeester en haal daar vierduizend zilveren dukaten als beloning."

Koningin Schirin echter boog zich naar hem toe en fluisterde: „Is dat niet wat overmoedig. Vierduizend dukaten is erg veel voor zo'n vis."

„Waarom?" wilde de koning weten.

„Dat zal ik je zeggen," antwoordde Schirin slim. „Als je later eens aan een van je hovelingen eenzelfde som wegschenkt, zal hij er met een zekere misprijzing naar kijken en denken: Ik krijg net zo veel als een gewone vis waard is. Als je de hoveling minder geeft, zal hij zeggen: „De koning schat mij geringer dan die visser." Je zult de visser dus minder moeten geven."

„Je hebt gelijk," gaf Chosrau toe. „Maar zelfs een koning mag een eenmaal gegeven geschenk niet meer terugnemen. Wat moet ik dan doen?"

Schirin dacht even na en sprak: „Ik weet een middel om het bedrag weer van hem terug te krijgen, zonder dat daardoor je aanzien als vorst te lijden heeft."

„Vertel het mij."

„Laat de visser terugroepen en vraag hem dan, of de vis een mannelijke of een vrouwelijke vis is. Antwoordt hij: mannelijk, dan zeg je: wij willen alleen maar een vrouwelijke. Maar zegt hij: vrouwelijk, dan zeg je: we wensen alleen maar een mannelijke."

*

„Een prachtig idee," vond de koning en hij volgde ogenblikkelijk de raad van zijn gemalin op door de visser te laten terugroepen. Met een ernstige blik in zijn ogen vroeg hij de eenvoudige man: „Is deze vis een mannelijke of een vrouwelijke?"

De visser boog zich diep ter aarde voor hij antwoord gaf, richtte zich daarna op en zei: „Het spijt mij, ik moet uwe majesteit teleurstellen. Deze vis is onzijdig en is dus niet mannelijk en niet vrouwelijk."

Dit slimme en schrandere antwoord beviel Chosrau in hoge mate. Hij kon moeilijk een glimlach verbergen en spontaan schonk hij de visser nogmaals vierduizend zilveren dukaten. Meteen stapte de man naar de betaalmeester, liet zich achtduizend dukaten uitbetalen en stak die in een zak, welke hij bij zich had. Aangezien deze zak door al dat geld zeer zwaar was en moeilijk te dragen, zwaaide hij hem op zijn schouder, zodat het lopen gemakkelijker ging. Maar hierdoor viel een der dukaten op de grond.

De visser bukte zich en greep begerig naar het gevallen geldstuk om het weer in de zak te stoppen. Toen stapte hij met zijn rijke schat in de richting van de haven.

De koning en zijn gemalin hadden achter het gordijn van hun raam naar dit voorval staan kijken. Schirin wendde zich tot de koning en zei:

„O, Chosrau, zie toch eens die gierigheid van de mensen. Nu heeft deze visser achtduizend zilveren dukaten en nóg kan hij het niet over zijn hart verkrijgen om die ene op straat te laten liggen voor een dienaar van het paleis."

Je hebt gelijk, peinsde de koning terwijl hij een dienaar beval om nogmaals de visser terug te roepen.

Met zijn zak geld kwam de man even later wederom de troonzaal binnen.

„Jij ellendeling," raasde de koning. „Hoe kon je het in je hoofd halen om met die zware zak geld die ik je gaf, te bukken om die ene simpele dukaat op te rapen, te gierig als je bent om het geldstuk te laten liggen!"

Zoals hij de vorige keer ook had gedaan, boog de visser diep ter aarde en antwoordde: „Neemt u mij niet kwalijk, verheven majesteit, die ik een lang leven toewens. Niet vanwege de waarde van het geldstuk heb ik mij gebukt om het op te rapen, maar omdat aan de ene kant van de munt de naam van de koning staat geschreven en aan de andere zijde zijn beeltenis is afgebeeld. Ik vreesde dat, als ik de munt liet liggen, iemand anders er ongemerkt met zijn voet op zou trappen en op die manier de koning oneer zou aandoen, waarvoor hij dan zou moeten boeten. Deze straf van de koning heb ik een ander willen besparen. Ik heb de munt uit pure naastenliefde opgeraapt."

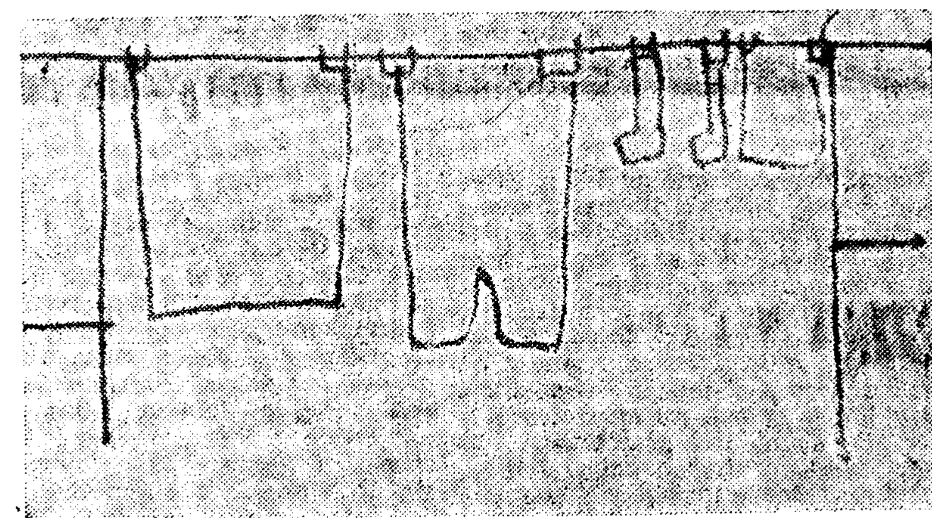
Koning Chosrau en zijn gemalin waren verbaasd over de slimheid van de eenvoudige visser. Vooral de koning beviel het scherpzinnige antwoord en voor de derde maal schonk hij de man vierduizend zilveren dukaten. De koningin echter was over deze handelwijze van haar gemaal zó verbolgen, dat ze besloot geen enkel stukje van de enorme vis te eten. En zo kreeg koning Chosrau voor de vierde maal zijn zin en kon hij een week lang van de lekkerste visgerechten smullen.

Wonderlijke mensen

Toppunt van beleefdheid

Niet lang geleden is de Engelse schrijver Chesterton overleden: als schrijver was hij een beroemd man, die veel mooie boeken heeft geschreven, maar hij was ook vermaard om zijn gezellige dikte. In vele Engelse tijdschriften uit de eerste helft van deze eeuw kan men grappige prenten en caricaturen van deze dikzak vinden. Maar geen spotprent kon het bij de werkelijkheid halen: een hele treincoupé was er getuige van hoe hij hoffelijk opstond om zijn plaats af te staan aan.... drie dames!

Zo ziet de waslijn bij Marela Juliao thuis er uit.

Nieuw Guinea

Reeds medio 1958 is de Nederlandse regering tot de conclusie gekomen, dat de defensie van Nederlands Nieuw Guinea noodzakelijk moet worden versterkt. De uitlatingen, welke militaire leiders in Indonesië (de generaals Nasoetion en Moestopo) zich regelmatig veroorloven, en de wapenleveranties aan Indonesië gedaan, betekenen een bedreiging, welke wij niet naast ons kunnen neerleggen. Dat bovendien feitelijke voorbereidingen worden ondernomen om infiltraties en acties ten uitvoer te leggen in gebieden, welke hiertoe politiek niet ongunstig lijken te zijn, komt ons zeer waarschijnlijk voor. De conclusie ligt daarom voor de hand, dat onze Regering enige weken geleden terecht het besluit heeft genomen voorzieningen te treffen tot een behoorlijke versterking.

Het doel van deze versterkingen kan redelijkerwijze geen ander zijn, dan te pogen de meer oorlogszuchtige elementen in de Indonesische politiek en legermacht ervan te weerhouden tot geweld over te gaan. Hiertoe is noodzakelijk, dat onze verdediging op zijn minst een eerste daad van agressie kan weerstaan. Pas als onze defensie hiertoe in staat is, kan tijdig de aanvalsdaad internationale weerstand wekken. Als de Indonesische heethoofden hun infiltraties zonder slag of stoot kunnen uitbouwen en de wereld voor een reeks voldongen feiten kunnen stellen, waartegen onze verdediging vrijwel machteloos zou staan, zal enig beroep onzerzijds op internationale bijstand uiteraard niet baten. Maar vanaf het moment, dat onze verdediging in staat is, dergelijke pogingen daadwerkelijk te bestrijden en zodoende voldongen feiten te voorkomen, kan onze Regering met enige kans van slagen een beroep op bepaalde bondgenoten doen. Met name Australië en de Verenigde Staten zullen dan bezwaarlijk kunnen nalaten hun gezag tegen de aanvallende partij te doen gelden. Hiermee kan voor Indonesië een situatie ontstaan, welke voldoende onaantrekkelijk en riskant is, om dit land ervan te weerhouden het onzalige pad van de aanvalsdaden te betreden. Kortom, zonder reële offers onzerzijds hebben wij geen morele aanspraak op offers, te brengen door anderen. En pas als wij reëel in staat zijn een eerste verdediging te voeren, mogen wij vertrouwen op redelijke kansen van interventie door bondgenoten, welke voor Indonesië afschrikwekkend kunnen werken. Ons land brengt dergelijke offers natuurlijk niet graag en de nadelen voor de Europese defensietaak van ons land liggen voor de hand. Maar de souvereiniteit legt ons nu eenmaal onafwijsbare verplichtingen op.

Het regeringsvoornemen, zoals dit enige weken geleden werd vastgesteld, verdient o.i. in beginsel de loyale steun van heel de bevolking. De vraag, onder welke voorwaarden wij bereid zouden moeten zijn tot onderhandelingen over Nieuw-Gui-

(Vervolg naar pagina 7)

Rotary in actie

Niet alleen maar gezellige ontvangsten op en rond de brug van vriendschap, die gebouwd moet worden, maar ook studie en bezinning, het aanhoren van inleidingen en het verwerken van theorieën. De foto'tjes spreken wel voor zichzelf.

Inleiding F. VAN DAM:

Rotary-principe in de praktijk

Tijdens de eerste dag van de Rotary-conferentie in Hotel Curaçao heeft de heer Felix van Dam uit Caracas gesproken over de verhouding tussen werknemers en werkgevers. Bij het samenstellen van zijn inleiding was de heer van Dam uitgegaan van een door hem opgedane ervaring. Bij de besprekingen namelijk die gevoerd werden tot het afsluiten van een algemeen werkcontract kwam men op een gegeven ogenblik voor een schijnbaar onneembare hindarnis te staan, die de kansen tot slagen met de dag verkleinden. Als afleidingsmaatregel enerzijds en om een bestendige breuk in de onderhandelingen te voorkomen stelde de heer Van Dam toen voor, dat de Rotary-principes als grondslag voor de verdere onderhandelingen zouden dienen Zijn voorstel hield onder meer in, dat geen enkele nieuwe clausale ter goedkeuring mocht worden voorgelegd, als niet van te voren de wederzijdse belangen besproken waren, die bij deze clausule gemoeid waren: verder moest de waarheid van ieder voorstel de goudslag vormen, het dienstgevoel moest voor eigenbaat worden gesteld, en er moest de mogelijkheid overblijven om achteraf, wanneer de besprekingen beëindigd zouden zijn, een 'brug van vriendschap' te bouwen.

Hoewel beide partijen aanvankelijk sceptisch tegenover dit voorstel stonden, schiep het ernstig vasthouden aan de Rotary-principes, ook in gevallen waarin de belangen van de werkgevers hiermee niet waren gebaat, een sfeer van vertrouwen, die tenslotte leidde tot de verwezenlijking van het doel.

Na dit voorval te hebben aangehaald sprak de heer Van Dam over het jonge land, dat Venezuela is, over de honderden scholen die in het hele land als paddestoelen uit de grond schieten. „Als de arbeidende stand op het ogenblik gevangen is in allerlei maalstromen, dan betekent dat dat wij ons er op toe moeten leggen om de kinderen uit die arbeidersstand nu vast te benaderen. Kinderen kijken graag naar een mooi prentenboek.

Waarom zouden wij Rotarians geen speciaal maandblad voor de kinderen in het leven roepen? De avonturen en vertellingen die kinderen verslinden, bieden voldoende gelegenheid om op bijna onmerkbare wijze de weg aan te geven, die leidt tot een vriendschappelijk samenleving tussen allerlei groepen. Een Rotary-jeugdblad zou voor de geestelijke opvoeding grote waarde kunnen hebben.

De heer Van Dam noemde als voorbeelden de tijdschriften van Shell en Creole. die bijdragen tot de culturele en artistieke ontwikkeling van de bevolking. „De propaganda die erin verwerkt wordt ondervindt alleen een zeer fijngevoelig mens." Op deze manier ook zou de heer Van Dam het Rotary-kindertijdschrift in Venezuela uitgevoerd willen zien.

Na de plechtige opening op donderdag j.l. van de Rotary Conferentie, begonnen vrijdagmorgen de „werkzittingen". Deze zittingen staan onder de bekwame leiding van Dr. Pablo Puky.

Na een openingswoord van de voorzitter kwam de vertegenwoordiger van Rotary International, de Heer Gnecco Fallon aan het woord over het onderwerp „Rotary in het heden". Hij gaf een analyse van hetgeen Rotary bereiken kan door zijn Club service. Hetgeen bij de officiële opening de gezaghebber van het eilandgebied Curaçao, de Heer Gorsira reeds opmerkte, n.l. dat Rotary in deze chaotische tijd het uiterste tracht te doen om de vrede te bewaren, werd bevestigd door de Heer Fallon. De principes van Rotary leiden hier inderdaad toe. Ieder Rotary lid moet zich steeds bezinnen, hoe hij in het dagelijks leven door intelligentie en tact, voorbeeld en behulpzaamheid, het Rotary ideaal moet toepassen.

Veel helpt Rotary door de steun van zijn leden, bij het ten uitvoer brengen van maatschappelijke projecten.

De heer Gnecco Fallon ontwikkelde een brillant exposé van de potentiële rijkdom, die Rotary op dit punt ter beschikking staan.

Deze rede, die zeer veel indruk maakte, werd gevolgd door verschillende beschouwingen over diverse onderwerpen.

Zo sprak de Heer Charley Gomes Casseres over de organisatie van de Conferentie, de Heer Max Henriquez over „Onze Conferentie".

Dr. Tulio Briceno Maas sprak over het onlangs verschenen boek „Seven Path's to peace". De Heer Arnold Smit, elected president van Suriname gaf een belangrijke uiteenzetting in het Spaans over „Rotary en de Guyanas".

Raul Cambra, secretaris van de club Maracay, besloot de ochtendserie met een verhandeling over „De bruggen der vriendschap".

Over dit onderwerp werd in dit blad reeds meerdere malen gewaagd.

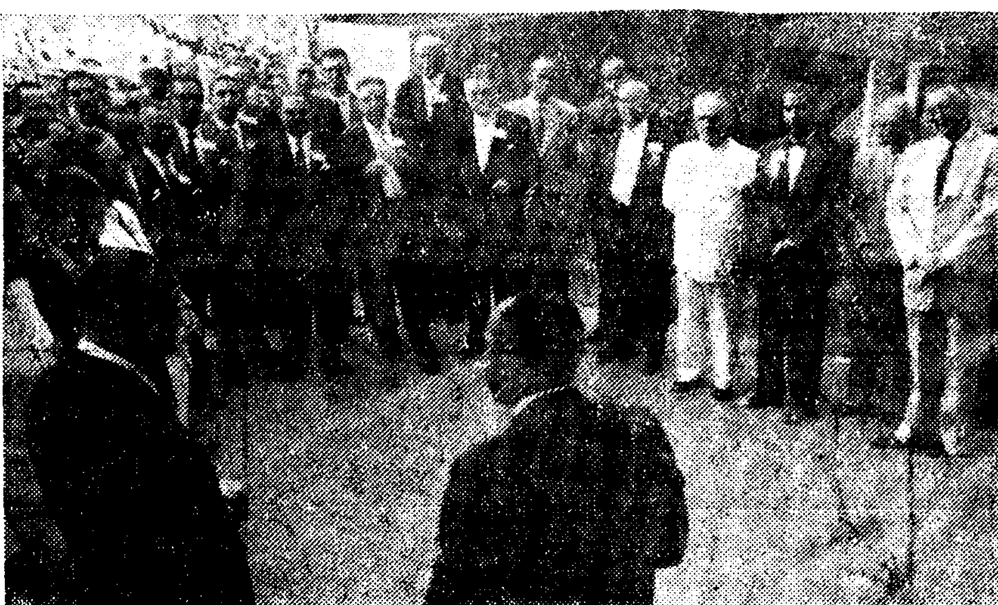
Na een belangwekkende rede van Dr. Rafael Betancourt Moreno, president van de Club Naguanagua, over het onderwerp „vriendschap", sprak de oud gouverneur Edgar J. Anzola.

In een boeiende rede behandelde hij de betrekkingen welke de leden in hun beroepen dienen te onderhouden. Hij wees op de taalkundige moeilijkheden welke bij het hanteren van bepaalde begrippen ontstaan. Zo spreekt men in Engels georiënteerde landen over Service. In Latijns Amerikaanse landen over Servicio. Men is geneigd aan beide woorden dezelfde betekenis toe te kennen. „Servicio" heeft echter een veel minder persoonlijke inslag dan „service" en is bovendien veel minder zakelijk georiënteerd.

Tenslotte kwam Dr. Luis Villalobos Villasmil, president van de Rotary Club Antimano Caracas achter het spreekgestoelte. Hij bracht gelukwensen aan de bevolking van ons eiland, gelukwensen met de voorspoed en energie die hij hier allerwege had gezien.

Hij vergeleek Curaçao met een parel, gevat in de schitterende kroon die de omringende eilanden voor Venezuela betekenen. De zonen van dit eiland, aldus deze spreker, die zo vol vuur werken aan de welvaart van hun geboortegrond, hebben ook in de geschiedenis en daarbij denk ik aan Brion, bijgedragen tot de vrijheid van het werelddeel waartoe Venezuela en de Ned. Antillen behoren.

Na afloop van deze dag werd een delegatie van de aanwezige Rotarians, bestaande uit het voltallige bestuur van de Club Curaçao en de voorzitters van de overige clubs ontvangen door Z. E. de waarnemend Gouverneur van de Ned. Antillen, de Heer C. Winkel. Deze hartelijke ontvangst werd geopend met een toespraak door Z. E. de waarnemend Gouverneur, welke beantwoord werd door de Heer Gnecco Fallon. Daarna onderhield Zijne Excellentie zich op zijn bekende innemende manier met de gasten, die de ontvangst zeer waardeerden. Zij zullen hieraan zeker lange tijd een aangename herinnering bewaren.

Rotary-ontvangst door de waarnemend gouverneur.

De Rotary-Anns hebben gelukkig helemaal geen moeite om zich te vermaken, terwijl hun echtgenoten zich allerlei diepgaande problemen bezighouden. Gistermorgen hebben de dames in hotel Curacao een modeshow bijgewoond, die door Ruth's en Casa Amarilla gesponsored werd. Vier lieftallige mannequins toonden modellen, die buitengewoon in de smaak vielen. De Rotary-conferentie loopt overigens al weer naar het eiland. Een banket met bal na (vanavond) en een picnic op Nieuwpoort (morgenochtend) vormen de staart van deze succesvolle bijeenkomst.

Agenda Aruba

Oranjestad: Kantoor Amigoe Toricellistraat No. 16 — Telefoon. 1233.

Bioscopen:

DE VEER 8.30 uur:

„Carve her name with pride" met Virginia McKenna Paul Scofield — 18 jaar.
Zondag 6.00 uur: „The crooked circle" met John Smith en Fay Spain — a.l.

RIALTO 8.00 uur:

„Los jovenes no lloran" met Sal Mineo en James Whitmore — 18 jaar.
Zondag 5.45 uur: „Two guns and a badge" met Wayne Morris en Beverly Garland — a.l.

PRINCIPAL 8.00 uur:

Zaterdag: „Miami expose" met Lee J. Cobb en Patricia Medina — 18 jaar.
Zondag: „Port Afrique" met Pier Angeli en Phil Curey — 18 jaar.
Zondag 6.00uur: „The Missourians" met Monte Hale en Paul Hurst — a.l.

AURORA 7.30 uur:

Zaterdag: „The gun runners" met Audie Murphy en Patricia Owens — 18 jaar.
Zondag 8.00 uur: „The white squaw" met David Brian en May Wynn — 18 jaar.
Zondag 6.00 uur: „Vigilantes hideout" met Eddy Waller en Roy Barcroft — alle leeftijden.

SAVANETA 7.30 uur:

Zaterdag: „The gamma people" met Paul Douglas en Eva Bartok — 18 jaar.
Zondag 8.00 uur: „I want to live" met Susan Hayward en Simon Oakland — 18 jaar.
Zondag 6.30 uur: „Bullwhip" met Guy Madison en Rhonda Fleming — alle leeftijden.

WIT-GELE-KRUIS:
Zuster Perpetua en Zuster Ewalda. Tel 2200

Nachtdient Botica's:

O'stad: Botica Aruba. Telefoon 1080.
San. Nic. Botica Central. Telefoon 5006.

In Elisabethstad in Belgisch Kongo stijgt de onrust. Er zijn talrijke niet officiele stakingen uitgebroken om meer loon en betere arbeidsvoorwaarden. Vrijdag heeft de politie traangas gebruikt om betogers te verspreiden. Samenscholing van meer dan vijf personen zijn verboden. Er patrouilleren militairen.

Prins Bernhard

Een vorstelijke reiziger in goodwill

De particuliere secretaris van Prins Bernhard, dr F. A. de Graaff, heeft tijdens een beurslunch van het departement Limburg der Ned. Maatschappij voor Nijverheid en Handel een causerie gehouden over „De Prins der Nederlanden en de internationale betrekkingen van Nederland".

Dr De Graaff vertelde hoe de Prins in de na-oorlogse jaren door de regering was aangezocht om in buitenlandse contactreizen de Nederlandse economische belangen te behartigen. Prins Bernhards eerste goodwill-reis had plaats in 1950, toen Z K H. na een bezoek aan de Antillen en Suriname een rondreis door Zuid-Amerika ondernam. Het was een hoopgevende oriëntatie met regeringsvertegenwoordigers en mensen uit het bedrijfs leven, welke reeds in 1951 werd gevolgd door een voor de Nederlandse economie en het bedrijfsleven succesvolle contactreis door Argentinië, Chili en Uruguay.

Dr De Graaff vertelde over de kleine en meer belangrijke persoonlijke ervaringen, welke hij in het gezelschap van Prins Bernhard tijdens diens reizen opdeed. Duidelijk is gebleken, dat het contact, door Prins Bernhard voor het Nederlandse bedrijfsleven in diverse landen gelegd, zeer belangrijk is geweest en vaak tot zeer duidelijke resultaten leidde. Dr De Graaff gaf daarvan enkele frappante voorbeelden.

Het Nederlandse bedrijfsleven heeft van die contacten zowel in Zuid-Amerika als Afrika, waar de Prins o.a. Ethiopië, Liberia, Zuid-Afrika en Soedan bezocht, ontegenzeggelijk vruchten kunnen plukken. Het Nederlandse bedrijfsleven zoekt dan ook in toenemende mate contact met prins Bernhard, voordat deze nieuwe gebieden gaat verkennen voor Nederlandse handelsbetrekkingen. Volgens de plannen komen Nigeria en Ghana aan de beurt.

In Afrika staat een ander belang nog op het spel, nl., dat Europa de wedloop naar dit in ontwikkeling zijne werelddeel voor het communisme wint. Daarbij komt, en ook dat is een belangrijke ervaring, welke prins Bernhard tijdens zijn Afrikaanse reizen heeft opgedaan, Nederland en zijn bedrijfsleven in Afrika welkom zijn, omdat van die zijde geen economische overheersing uit het buitenland behoeft te worden gevreesd, aldus dr De Graaff. Het Nederlandse bedrijfsleven zal erop bedacht moeten blijven de markt in zulke verder afgelegen landen niet te verwaarlozen, omdat nu meer nabije markten commerciële mogelijkheden bieden.

De internationale verhoudingen dienen nauwlettend in het oog gehouden te worden. Dr De Graaff sprak in verband hiermede de hoop uit, dat er om Nieuw Guinea geen werkelijk conflict zal ontstaan van een karakter, dat het hele Aziatische blok tegenover Nederland zal plaatsen.

Dr De Graaff sprak nog over een ander initiatief van prins Bernhard: „De Bilderberg-conferenties", waarin topfiguren uit politiek en bedrijfsleven uit Europa en Amerika geregeld de zich ontwikkelende situaties in de wereld bespreken onder leiding van de prins. Eind mei zal de (jaarlijkse) conferentie 1960 in Zwitserland worden gehouden.

Dr De Graaff richtte tot besluit een opwekking tot het Nederlandse bedrijfsleven om in eigen belang in te haken op de activiteiten van prins Bernhard en aandacht te schenken aan diens overtuiging, dat de beste resultaten voor een Nederlandse bedrijfs- en handelsvestiging in het buitenland worden bereikt, als de betrfeffende onderneming een eigen, geschikte vertegenwoordiger naar het land zendt.

De raad accoord

Oranjestad. — De leden van de eilandsraad hebben gistermiddag unaniem alle voorstellen aangenomen met betrekking tot de uitbreiding van de r.k.-H.B S. tot een vijfjarige middelbare school.

De raadsleden namen ook het besluit de presentiegelden te verhogen. Tegen stemden de heren Albert Eman en Porfirio Croes, welke laatste verklaarde het geld niet te zullen aannemen, maar het voor de werklozen te zullen bestemmen.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

ZATERDAG

15.15 Een kwartiertje muziek uit Centraal-Amerika
15.30 „Op de thee bij CTC"
16.30 Hora Infantil bao direccion di Sra Laura Hart
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 „Taptoeklanken", het programma van en voor de Kon. Marine in de Nederlandse Antillen
19.00 Uitzending onder auspiciën van het Wit-Gele Kruis
19.15 Palacios-programma (Ned.)
19.45 De lichte toets met muziek uit alle landen
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 Wil Epker aan de Curom-vleugel
21.15 Philips Populaire Platen
21.30 Uitzending vanuit Hotel Curaçao Intercontinental
22.00 Zaterdagavond-dansparade

ZONDAG

9.02 Uitzending van de Hoogmis uit de Sta Facilia Kerk
10.00 Muziek na de Hoogmis
11.00 Licht-klassieke werkjes
11.30 Morgenwijding (ds Kraan)
12.40 „Cnristus tot de volkeren gebracht"
13.00 Nieuwsberichten
17.02 Uitzending in samenwerking met het Portugese consulaat: „A Voz de Portugal"
17.30 Voor de jarigen van vandaag
17.45 Voor de Katholieke jongeren
18.00 Noticia na Papiamento
18.10 Hoorspel in het Surinaams
18.45 En nu .... vertelt tante Aukje haar verhaaltje
19.00 Max Tak: „Hier is New York"
19.15 Raul Rosales aan de vleugel
19.30 Curom's boekenrubriek onder redactie van dr Hans Hermans
19.45 Bioscooporgelmuziek
20.00 Veelbeluisterde melodieën
20.30 Avondserenade
20.45 Openbaar Kunstbezit: G. Knuttel bespreekt een schilderij van A. Brouwer
21.00 Uitzending van het hoorspel „Een vrouw en haar geheim" in samenwerking met de Nederlandse Radio Unie en de Sticusa
21.55 „Zoeklicht op Nederland", transcriptie-programma van Radio Nederland Wereldomroep
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

MAANDAG:

7.00 Nieuwsberichten
8.00 Herhaling van het nieuws
8.15 Het Weens orkest o.l.v. Hans Kolesa
9.45 Les Baxter
10.00 Van Wilpen's premieprogramma
10.30 Klassieke muziek: Helen Schnabel is de soliste in het pianoconcert no. 6 Op. 61 van Beethoven
11.15 Operaklanken
11.55 Noticia na Papiamento
11.30 „Nos receta semanal", presentá pa firma Van Wilpen
12.03 Lunchmuziek door het orkest van Johnny Gregory
12.30 Berichten ANP- en Curom-nieuwsdienst
13.00 Variedad musical
13.30 The Philips Music Box
14.00 Werkjes van Ketelbey
14.30 „Tussen de bedrijven door"
15.15 Muziek uit Italië

RADIO KELKBOOM

ZATERDAG:

18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.55 Manjan ta diadomingo
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Musica varia
19.30 Musica hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte-americana
20.30 Miguel Aceves Mejia
20.45 Alberto Beltran
21.00 Musica bailable

ZONDAG

10.00 Vistas of Israël
10.15 Musica sort
10.30 Musica varia
11.00 Celia Cruz y Carlos Argentino
11.15 Alfredo Sadel
11.30 Los Indios
11.45 Hermanas Padilla
12.00 Lunchmuziek
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte-americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica-varia
16.00 Radio Nederland Wereld Omroep
17.00 Antonio Maria Romeu
17.15 Emilio Galvez con el Mariachi Mexico
17.30 Cortijo y su combo
17.45 Diores Valledeares
18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Programma di Lago
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Programa di Spritzer en Fuhrmann
20.15 Norte-americana
20.30 Programa di Elmar
21.00 CCA

AVROS

ZATERDAG:

14.00 Hindostaanse uitzending
15.30 Matinee musicale
16.00 Avros-kinderkoor
16.50 Uitzending voor en over de Indianen
17.00 Populaire melodieën
17.45 Weekendcommentaar van de RVDS
18.00 Nieuwsberichten
18.15 Esso quiz programma
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo
19.05 De vijf toptunes van de week
19.20 Dansmuziek uit Zuid-Amerika
20.00 Programma van dansmuziek, samengesteld door de luisteraars

ZONDAG

7.00 Operamuziek
8.00 Kerkdienst uit de Grote Stadskerk
9.00 Sonde mamantin torie
9.30 Israël spreekt tot de wereld
10.00 Muzikale meesterstukken
12.15 Interview of causerie
12.45 Commentaar op het buitenlands nieuws
13.00 Hindostaanse uitzending
13.45 Chinese uitzending
14.15 De nieuwste en populairste hits
15.00 Indonesische uitzending
16.00 Muzikale zwerftocht door Europa
18.00 Zondagavondconcert
19.00 Nieuwsberichten
19.10 Sportjournaal
19.30 Surinaamse artisten voor het voetlicht
20.30 Joods kwartiertje
20.45 Avondwijding door de E.B.G.
21.00 Zoeklicht op Nederland

MAANDAG:

6.00 Kris-kras door de muzikale wereld
7.00 Nieuwsberichten
7.30 Populaire platenparade
8.00 Een ochtend in Europa
9.00 Nieuws en familieberichten
10.45 Een kartier met Franse artisten
11.00 Twarfoe joeroe njoensoe
11.30 Latin America in music
12.45 Nieuwsberichten
13.00 Teenage hour
14.50 Nieuws in het Hindi
15.00 Voor de jarigen van vandaag
15.30 U vraagt, de Avros draait
16.00 Matinee musicale

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

ZATERDAG:

18.32 Nieuws en commentaar
18.50 Het Pro Musica koor
19.05 De week in Nederland
19.20 Amusementsprogramma
20.05 Muziek en nieuws uit de West
20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursoverzicht
20.45 Ter overdenking, door Pater J. B. van Croonenburg

ZONDAG

16.30 Internationaal Happy Station programma
18.32 Internationaal en Nederlands nieuws
18.40 Actualiteit
18.45 Promenade-concert, door het Promenade orkest
19.10 „Inspecteur Vlijmscherp ondervraagt"
19.46 Met Metropole Orkest o.l.v. Dolf van der Linden
20.00 Protestants wijdingswoord
20.15 De sport van het weekeinde
20.35 Vrolijke muziek
20.45 Nieuws in het kort

RADIO CARACAS TELEVISION

ZATERDAG

17.15 Cortos cinematograficos
18.15 Venezuela mira su futuro
18.30 Ivanhoe
19.00 Teatro Pond's
19.30 Desafiando el peligro
20.00 El observador Creole
20.15 Vida y destino
20.30 Rin-Tin-Tin
21.00 Impacto
21.30 Tema con variaciones
22.00 Grandes peleas de los Estados Unidos
22.30 Cineprograma

ZONDAG

8.30 Lo de hoy
10.00 Matinaal en su casa
12.00 Cortos cinematograficos
13.30 Careras de caballos
17.50 El comandante meteoro
18.20 Wyatt Earp
18.50 Cuentos de badas
20.00 El observador Creole
20.15 La ley de revolver
20.45 Perry Mason
21.45 Camioneros
22.15 Cineprograma

MAANDAG

8.30 Peliculas
10.00 El calendario de mama
10.30 Cosas de mujeres
11.15 Cortos cinematograficos
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Agencia de colocaciones T.V.
14.30 Club femenino
15.00 Por el ojo de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Peliculas

TOKIO

Opslagplaats van kruit de lucht in

Te Jokosoeka bij Tokio zijn meer dan 200 mensen gewond door het ontploffen van een kruit-opslagplaats. De opzichter van de opslagplaats, een zekere Jamamoto, wordt vermist. Men vermoedt dat hij om het leven is gekomen. Zijn vrouw heeft tegenover de politie verklaard, dat hij, toen hij naar zijn werk ging, had gezegd: „Ik ga de boel in brand steken".

Door het geweld van de explosie zijn 25 huizen in de omgeving van de opslagplaats volledig vernield. De politie zoekt nog in de ruines naar slachtoffers.

Presidentiele inleiding op:

Jaarverslag 1959 Nederlandse Bank

De president van de Nederlandse Bank heeft het jaarverslag 1959, dat gisteren in Amsterdam is gepubliceerd ingeleid met een beschouwing van de specifieke problematiek, die de conjunctuurbeweging schept voor het moderne financieel-economische leven. Indien het mogelijk was deze beweging een halt toe te roepen en deze te doen overgaan in een geleidelijke groei, dan zou daartoe in de huidige periode stellig alle aanleiding bestaan, schrijft hij, want de economische ontwikkeling in Nederland was in 1959 bijzonder gunstig. Het is echter niet mogelijk, zo merkt het verslag verder op, de conjuncturele ontwikkeling op een gunstig ogenblik in een rechtlijnige baan te dwingen. De conjunctuurpolitiek kan niet veel meer doen dan bij voortduring trachten de evenwichtsverstoringen te matigen en de overcompensatie van haar gevolgen te voorkomen.

In het afgelopen jaar heeft een zekere verschuiving zich geaccentueerd in de verdeling van het Nederlandse nationale inkomen. Deze was ten gunste van het ondernemingsinkomen — vooral in de industriële sector en ten nadele van het werknemersinkomen. Voor die groepen onder de laatste die niet profiteerden van incidentele loonsverhogingen, was er in reële zin een daling.

Thans zal alles moeten worden gedaan, aldus de president. Om aan de differentiële loonsverhoging (ingevoerd door de regering-De Quay) een zo groot mogelijke reële inhoud te geven, zelfs indien daartoe een matiging van de expansie der investeringen noodzakelijk zou blijken.

Alleen dan kan worden verwacht dat op het gebied van de lonen inderdaad de periode van rust zal intreden, en alleen dan kan worden voldaan aan het verlangen, dat de ontwikkeling van het reële loon in grote lijn gelijke tred houdt met de ontwikkeling van het nationale inkomen per hoofd van de actieve beroepsbevolking.

Wat betreft de monetaire ontwikkeling zegt het jaarverslag, dat deze — duidelijk verschillend van die van 1958 — niet mogelijk zou zijn geweest zonder het optreden van verschijnselen, die naar hun aard inflatoire impulsen moeten worden genoemd. Waren deze impulsen in 1958 afkomstig uit het buitenland, in het afgelopen jaar was er een belangrijke activering van de liquiditeit in de private sector, terwijl, in het tweede halfjaar, bovendien een krachtig beroep op de kredietverlening werd gedaan. Daartegenover stond echter een ongeveer even grote deflatoire invloed van de overheid.

De Nationale besparingen zijn toegenomen met ruim 22 procent an het nationale inkomen. Bij voortduring heeft de bank het beleid gericht op de voorkoming van aanwas der officiele goud- en deviezenvoorgraad als gevolg van het overschot op de betalingsbalans. De inkomende en uitgaande kapitaalopbrengsten ondergingen in 1959 beide een stijging, die een ongewoon hoog netto-cijfer van Nf. 571 miljoen bewerkstelligde.

New Yorkse Beurs

Als gevolg van enige baissedekkingen met het oog op het weekeinde was de stemming op de New-Yorkse effectenbeurs iets prijshoudender. Rond het middaguur wogen fractionele stijgingen en dalingen tegen elkaar op. In de namiddag kromp de handel in en was de grondstemming onregelmatig waarbij er in de koersen niet veel verandering meer kwam. De markt sloot onregelmatig met fractionele koersverschillen naar beide zijden. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1189, waarvan hoger 483, lager 473 en onveranderd 233. De aandelenomzet bedroeg 2.560.000; de obligatieomzet 5.190.000 dollar.

De koersen waren als volgt:

Aluminium Company	90
Amerade	61 1/8
American Tel and Tel	88 1/4
Anaconda Copper	50 1/8
Bethlehem Steel	44 1/8
Boeing Airplane	24 5/8
Canadian Pacific	26
Chrysler	44 7/8
Columbia Gas	19 3/8
Dupont de Nemours	205 1/2
Firstamerica	26
Ford Motor	66 7/8
General Electric	89 3/8
General Motors	44 1/8
Intern Bus Mach	455 1/2
Jones and Lauglin	60 5/8
Republic Steel	60
Reynolds Tobacco	63 5/8
Royal Dutch	38 3/8
Shell Oil	32 5/8
Sperry Rand	21 3/4
Standard Oil of N. Jersey	42
Texas Instruments	214 1/2
U. S. Steel	75 1/2
Westinghouse Elec.	54 7/8
Dow Jones	607.62

G. Meany

Duidelijk gebaar nodig

George Meany, de voorzitter van de grote Amerikaanse vakbond AFL CIO heeft verklaard dat hij op de minister van buitenlandse zaken, Herter, een beroep heeft gedaan om ernstig te overwegen de goud aankopen van de Ver. Staten in zuid Afrika te staken.

Meany heeft dit gedaan in een brief aan de minister, waarin hij de onmenselijk en ongevoelige apartheidspolitiek van de zuid-Afrikaanse regering veroordeeld. Het is onze vaste overtuiging, zo verklaarde hij, dat alleen een absoluut duidelijke uiting van de openbare mening in de wereld een wijziging van de zuid-Afrikaanse apartheidspolitiek teweeg kan brengen.

Klankrijk Nederlands geschenk aan de V.S.

Het Nederlandse volk heeft te Arlington bij Washington de toren voor het Nederlandse carillon overgedragen aan het Amerikaanse volk. Namens het Nederlandse volk werd de toren aangeboden door de voorzitter van het klokketorencomité, de heer J. F. van Hengel. De staal constructie voor de 49 klokken van het carillon werd namens het Amerikaanse volk aanvaard door de Amerikaanse minister van binnenlandse zaken, de heer B. A. Seaton.

De Nederlandse ambassadeur te Washington, dr J. H. van Roijen, hield een redevoering.

Hij wees er o.a. op, dat de toren een teken van dankbaarheid van het Nederlandse volk jegens het Amerikaanse is maar dat het vooral moet worden beschouwd als een monument voor de vriendschap tussen de twee volken. Die vriendschap is bestand gebleken tegen vele voorbijgaande meningsverschillen en de ambassadeur sprak als zijn overtuiging uit dat dit zo zal blijven. Want, zo zei hij, deze vriendschap is gebaseerd op onze gemeenschappelijke verknochtheid aan vrijheid, recht en democratie.

Voor en na de overdracht werden op het carillon Amerikaanse en Nederlandse volksmuziek en moderne composities ten gehore gebracht.

Acht jaar geleden is in Nederland het idee opgekomen het Amerikaanse volk een duurzaam blijk van vriendschap te geven. Men werd het er spoedig over eens dat het geschenk uit een carillon moest bestaan, omdat het gieten van klokken een traditioneel ambacht in Nederland is. Korte tijd later werd besloten het Cariolion in een klokketoren aan te brengen. In alle kringen van het Nederlandse volk werd geld bijeengebracht en de koningin gaf spoedig haar steun aan het idee.

De toren, die ongeveer veertig meter hoog is, is ontworpen door de architect J. W. C. Boks. Aan de voet van de open staalconstructie staan twee bronzen leeuwen.

28 doden bij wervelstorm

Zeker 28 mensen zijn om het leven gekomen door wervelstormen die in de afgelopen drie dagen de midden westelijke staten van de V.S. hebben getroffen. Er is vooral grote schade aangericht in delen van Oklahoma, Missouri en Arkansas. Er dreigen nog meer wervelstormen.

DE ROTS

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Famia	5.00, 7.30, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Coromoto	5.00, 7.15 en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30	Tevens avondmis om 18.00
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30	
Soto	5.00 en 8.00	Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	
Brievengat	6.00 en 8.00	Tevens avondmis om 18.00
Buena Vista	5.00 en 8.00	Tevens avondmis om 19.00

Preek in de NEDERLANDSE taal:

Iedere zondag:
Pietermaai om 8 en 9 uur
Sta Ana om 9 uur
Sta Familia 2e en 4e zondag om 9 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
Jan Doret, beurtelings om 8.30 en 18.00 uur
2de en 4de zondag van iedere maand op Sta. Familia om 9 uur.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de HH. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 6.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30)
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)
Brievengat: 6.30
Buena Vista: 6.15.

ARUBA:

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00

Preek in de NEDERLANDSE taal:
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.
Playa: iedere zondag onder de Hoogmis om 8.30.

ERIC DE NOORMAN: — INGRID

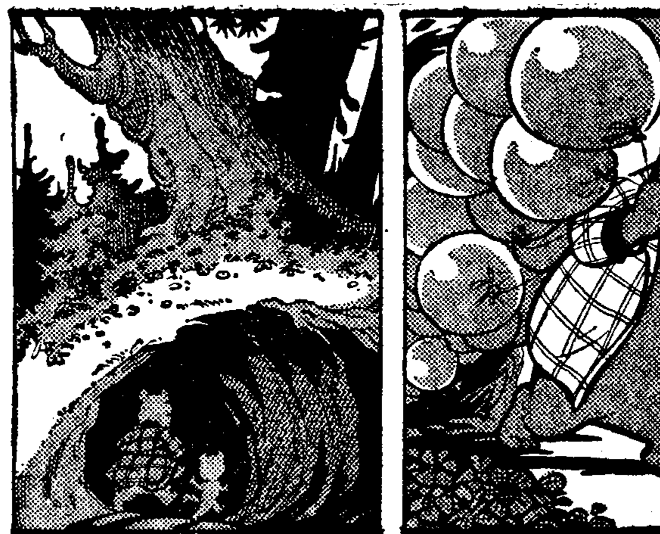

21. — Svein Langtand bromt strijdlustig endrijft zijn paard naar voren. Erwin mompelt een verwensing. Olaf, die, ongewapend als hij is, begrijpt dat hij geen schijn van kans heeft tegen de onwrikbare Hrap en zijn bijl, zoekt bijna barstend van drift een handzaam stuk hout. De Noorman begrijpt, dat het hoog tijd wordt om in te grijpen voor er brokken komen.

Snel glijdt hij van zijn paard en treedt op Hrap toe. „Komaan vriend, waarom zoudt ge het ons moeilijk maken. Als Olaf niet wenst, dat zijn dochter hier is, kun je je daar bezwaarlijk tegen verzetten." „Praat niet tegen die kerel, koning", gromt Olaf, „sla er op, dat is het enige......" Twee slimme, heldere oogjes nemen Eric even onderzoekend op en met een ongelovige grijns krabt Hrap zijn grauwe baard. „Ik wil het niemand moeilijk maken", mompelt hij, „ik doe nog geen vlieg kwaad en als Olaf zijn dochter thuis wil hebben, bemoei ik me daar niet mee. Maar als er vijf kwaaie kerels mijn huisje kapot willen maken, zal ik mijn ijzertje een woordje mee laten praten. Da's dat." „Haal Ingrid dan", snauwt Olaf, „dan gaan we weg." „Ze is hier niet, hoe kan ik haar halen?" gniffelt Hrap. „Ze heeft alleen een boodschap achtergelaten voor jou, Olaf, hèhè, en ik kan niet helpen, dat ik het een flinke meid vind ook. e komt niet eerder thuis voordat Arnar het hof heeft verlaten, dat zei ze. De hemel mag weten wie Arnar is, maar dat zei ze, en daar kun je het wel mee doen, geloof ik, Olaf......" „Ik zal je wat geven waar jij het mee doen kan, zotskap", brult Olaf de Berenjager zijn harige vuisten ballend. Maar Eric komt snel tussenbeide. „Weet je waar ze naar toe is?" wendt hij zich tot de oude. „Jawel", gnift Hrap, met kennelijk welbehagen Olaf gadeslaande, die staat te koken van woede. „Zeker weet ik dat en ik zou het graag vertellen...... maar ik heb Ingridje beloofd, dat ik zou zwijgen als het graf en dat zal ik ook, al draaien jullie me binnenstebuiten. Da's dat."

Heer Bommel en de Windhandel

3811. — „Mijn droomlucht heeft grote waarde", sprak heer Bommel onderwijzend. „Iedereen wil het hebben, dat is gebleken. En niemand weet waar het vandaan komt. Daarom kan ik er mooie prijzen voor maken."

„Maar geld speelt toch geen rol?" vroeg Tom Poes.

Heer Ollie liep rood aan, doch hij beheerste zich.

„Ik moet betere zaken doen dan Beurskraker met zijn olie", zei hij kort. „Want anders moet ik huis en haard verlaten om plaats te maken voor boortorens. Daarom moet ik de grot geheim houden — en daarom mat ik mij af met die luchtzakken."

„Hm", zei Tom Poes.

„Maar ik houd dit niet vol", hernam heer Bommel geprikkeld. „De hele dagen moet ik sjouwen voor een paar duizend ballonnetjes. Dat miljoen haal ik nooit; de week is haast om en ik ben nog nergens."

„Een miljoen is veel", mompelde Tom Poes. „Zo veel hebt u toch niet nodig om te bewijzen, dat u knapper bent dan Beurskraker? Nee, heer Ollie, u bent bezig om een echte zakenman te worden en dat zou uw goede vader niet hebben goedgekeurd."

Heer Bommel haalde diep adem. Het was duidelijk, dat hem een scherp antwoord op de tong lag en daarom vervolgde Tom Poes haastig: „Maar ik zal u helpen."

Met deze woorden volgde hij zijn vriend de grot in en voegde de daad bij het woord.

Maar toch was heer Ollie nog niet tevreden.

„Helpen?" vroeg hij bitter, toen ze met een nieuwe lading weer naar buiten kwamen. „Hoe? Jij kunt er maar een paar honderd dragen. Dat telt niet aan."

„Nee", gaf Tom Poes toe. „Maar ik heb een heel ander plan. We moeten hier een list gebruiken."

KUNST-CONTACT

Ben - Hur

Film waar hele wereld aan moet geloven

Dezer dagen is in Cannes het XIIIe Internationale Filmfestival geopend met een gala-voorstelling van de film „Ben-Hur", het verhaal uit de tijd van Christus, dat vijf en vijftig jaar na de dood van de schrijver, generaal Lew Wallace, in Nederland zijn 23e druk (natuurlijk nu in pocket-uitgave) heeft beleefd, terwijl nog een tweede pocket bij een andere uitgever op de persen werd gelegd. De aankondiging van een nieuwe verfilming bereikte mij begin november 1959 met een grote gele enveloppe, waarop met rode letters stond aangekondigd „Ben-Hur komt". Dit eerste bulletin is aangegroeid tot een boekdeel informaties, die het aanzien van de wereld hebben veranderd.

Op 9 november 1959 werd me meegedeeld, dat „Ben-Hur" (verschenen als boek in 1880, als toneelstuk in het begin van deze eeuw, in 1907 als eerste verfilming) nog altijd leeft. Er wonen acht lieden van die naam over de wereld verspreid. Een 62-jarige boekhouder in Chevy Chase, Maryland, Verenigde Staten, draagt de naam Ben-Hur, evenals zijn zoon bij de luchtmacht. Ben-Hur is ook een 64-jarige kaartverkoper bij de paardenrennen in Ozone Park in de staat New York, zo ook een 27-jarige vertegenwoordiger ergens in Ohio. Een 24-jarige Ben-Hur Koh is ingenieur in Singapore. Ben-Hur is de naam van een bioscoop-eigenaar in Londen, van de eigenaar van een dassenwinkel in Madrid en van een ingenieur in Manila. En mocht hij in Nederland ook ergens blijken te wonen, laat de man zich onmiddellijk melden bij de Metro Goldwyn Mayer. Een buitengewone verrassing is ongetwijfeld zijn deel.

De nieuwe verfilming door William Wyler heeft 15 miljoen dollar gekost. De levensloop van de schone Israëlische Haya Harareet, die de rol van Ben-Hurs geliefde Esther vervult, bereikte me de 19de november 1959.

De wereld-première van de film werd gegeven op 18 november in het Lowe's State Theatre in New York. Uittreksels uit de Amerikaanse kritieken lagen op 1 december in mijn brievenbus. Eén zin daaruit heb ik aangestreept: „Alleen de race al is de toegangsprijs waard". Daarmee doelde The Daily News van 19 november op de befaamde strijdwagenrace, die ik mij ook herinner uit een vorige „Ben-Hur" met Ramon Novarro in de titelrol. Een Amerikaanse krant schreef thans op de voorpagina:

„De boosaardige, Romeinse wagenrenner Messala heeft vlijmscherpe messen aan zijn wagenwielen gemonteerd. Met behulp daarvan verwondt hij zijn tegenstanders één voor één (behalve Ben-Hur) en laat hij hen uit hun wagens vallen, onder de hoeven van de paarden der anderen. Hoe men erin geslaagd is deze opnamen te verwezenlijken zonder een paar stuntmannen te doden, zal het onderwerp van menig gesprek zijn."

Een bulletin van 8 december 1959 wist te vertellen, dat deze wagenrace in de loop van de toneel- en filmgeschiedenis de regisseurs veel hoofdbrekens heeft gekost. In een toneelstuk „Ben-Hur", waarin de oude William S. Hart de rol van Messala speelde, werden twee strijdwagens op de planken door tredmolens voortbewogen. Dat stuk heeft het17 jaar uitgehouden. Voor de eerste Ben-Hur-verfilming in 1907 (een eenakter met „zestien schitterende scènes") werd de strijdwagenrace verzorgd door de 3e Brandweer Brigade van Brooklyn. Ook vernam ik, dat generaal Wallace in 1905, dank zij „Ben-Hur", als een vermogend man is gestorven. Tijdens zijn leven heeft hij meer auteursrechten ontvangen dan wie ook. Intussen bleek regisseur William Wyler van de universiteit van Jeruzalem bericht te hebben ontvangen, dat aldaar een gedenkplaat aan hem zal worden gewijd, voor de getrouwe weergave in zijn film van het oude Jeruzalem.

Winstgevend

Op 15 december werd ik verrast met een uitspraak van Ramon Novarro, de Ben-Hur van Metro Goldwyn Mayers stomme verfilming van 1924. Hij had gezegd, dat hij dank zij „Ben-Hur" en de wijze raadgevingen van zijn vader, thans nog in welstand kon leven. De man is thans 61 jaar. Hij verdiende als Ben-Hur 17 maanden achtereen 1250 dollar per week, maar aanvaardde daarna geen rollen onder de 100.000 dollar per film.

De 16de december werd de galapremière in Londen gemeld, bezocht door vele ambassadeurs, onder wie die van Nederland, hoge commissarissen, leden van kabinet en parlement. De verwachting werd uitgesproken dat de film in het eerste jaar een bedrag aan kasontvangsten zal halen, waarvoor „Gejaagd door de wind" twintig jaar heeft nodig gehad.

De hoofdrolspelers in de film zijn uit alle windstreken gekomen. De Amerikaan Charlton Heston is de nieuwe Ben-Hur. De Brit Jack Hawkins is een Romeins vlootvoogd. De schurkachtige Messala wordt voorgesteld door Stephen Boyd uit Belfast. Esther komt uit Israël, de sheik Ildirim, vriend van Ben-Hur, uit Wales, Pontius Pilatus komt uit Australië. Nog voor oudejaarsdag 1959 werd mij juichend bericht, dat het katholieke Legioen der Eerbaarheid in de Verenigde Staten zich een buitensporigheid had veroorloofd door de film in de zeldzame A1-klasse te plaatsen. Ongevraagd werd de volgende aanbeveling gegeven: „Deze film wordt als uitstekend en gezond amusement op zeer hoog peil aanbevolen voor alle leeftijden."

Het nieuwe jaar 1960 zette in met een uiteenzetting nog van generaal Wallace zelf: „wáárom hij „Ben-Hur" schreef. Het was een kranteartikel van 2 februari 1893, voor de gelegenheid weer opgediept.

12 januari 1960: „Ben-Hur" de beste film van het jaar volgens de New Yorkse filmcritici. De kassa-resultaten werden overweldigend genoemd, hoewel de film in de Verenigde Staten slechts in 12 theaters werd ingezet. De 19de januari bracht een indrukwekkende lijst: 20 maart première in San Juan, 6 april in Tokio en Lima, 13 april Caracas, 20 april Osaka, 4 mei Santiago, Singapore 5 mei, Montevideo 11 mei, Sydney 15 mei, Melbourne 1 juni, Bombay 15 juni, Calcutta 22 juni. Geen wonder dat tegelijk kon worden bericht, dat het manuscript van generaal Wallaces „Ben-Hur", verzekerd voor 100.000 dollar, onder politiebewaking werd overgebracht van de universiteit van Indiana in Bloomington naar de zogenaamde Wallace Study, een nationaal museum ter nagedachtenis van de schrijver in Crawfordsville. Tegelijkertijd was in de staat Indiana de 14de november, de dag waarop in 1880 „Ben-Hur" werd gepubliceerd, uitgeroepen als Ben-Hur-dag. In één adem volgde een bericht voor de mode-redactie: een textielfabrikant in Engeland, Manchester, had in een ontwerp voor japonstof, de beroemde vierspan-wagenrace verwerkt. Het was een katoenen stof, horizontaal in drie pasteltinten bedrukt: roze, groen en blauw, met daartegen afstekend een opdruk van vierspannetjes in zwart-wit.

Wagenrace

Einde januari 1960 werd mijn aandacht gevestigd op een ander hoogtepunt in de film: een zeeslag tussen Romeinse galeien, die een maximum snelheid van 7 knopen ontwikkelen. In Engeland kreeg een briljante rode roos met grote bloembladen de naam „Ben-Hur-roos". Februari was de maand om wederom allerlei mee te delen over de vierspan-wagenrace. De voorbereidingen voor de race vergden een jaar, zes maanden oefenen en drie maanden opnamen. In de film duurt de race ongeveer vijftien minuten. Vijf camera's deden het werk. Twee vanaf dertig meter hoogte. Een andere nam op door een spleet in een obelisk in de decors. Weer een andere was gemonteerd op een kraantruck, die achter de vierspannen over de baan meereed.

De in het Romeinse Cinecittà gebouwde arena besloeg een oppervlakte van zeven hectare. De lengte van de baan bedroeg ruim 450 kilometer zware metalen buizen voor de tribunes, waarop 15 duizend figuranten als toeschouwers kwamen te zitten. De arena bereikte een hoogte, gelijk aan een huis van 5 verdiepngen. Uit Zuid-Slavië kwamen 78 paarden en uit Hollywood stunt-mannen en cowboys die 4 maanden met de paarden trainden. Voor de massa-scènes in „Ben-Hur" beschikte William Wyler in totaal over 100 duizend figuranten.

De 1ste maart was er plotseling sprake van van een geheimzinnige man, die bij het Egyptian Theatre in Los Angeles, sedert de première eind november, al 17 keer „Ben-Hur" was komen zien. De 8ste maart bleek de film ook door Engelse critici te zijn onderscheiden. In twee maanden waren al meer dan 50 duizend grammofoonplaten met de „Ben-Hur"-muziek van Miklos Rozsa verkocht. Alleen in de Verenigde Staten. De plaat bleek ook in Nederland te krijgen. En in Londen kreeg de bioscoop-eigenaar Ben-Hur, na zijn overlijden een maand te voren, postuum een kleinzoon, die Ben Hur werd genoemd. De trotse vader zei: „Ik zal een sterke man van hem maken, zoals de familietraditie het wil." Grootvader Ben Hur was namelijk in zijn jeugd krachtpatser in een variététheater.

Ook de Paus

De 22ste maart bevatte de gele enveloppe, waarop nog altijd wordt volgehouden dat „Ben-Hur komt" de persoonlijke tijding, dat voor mij en mijn collega's in Cannes zou 's middags om 3 uur een persvoorstelling worden gegeven van de film (die 4 uur duurt). Op dat moment draaide de film in 24 steden in de Verenigde Staten, Canada en Engeland en werd bekend dat ook paus Johannes XXIII in het Vaticaan de film zal gaan zien. Sindsdien kon ik eten noch slapen. Een conferentie van Christenen en Joden in Amerika heeft de film ook al onderscheiden, de wagenrennen zullen worden ingevoerd in de Olympische Spelen. De Japanse keizer heeft de film gezien. Hij kwam zelfs om „Ben-Hur" voor het eerst in een bioscoop. Dat was op 20 maart. De hele keizerlijke familie was er bij.

Nog de 19de april werd mij doorgegeven, dat de film — intussen door Hollywood beladen met elf Oscars — [illegible] in tal van landen gunstig heeft beïnvloed. In Thailand bijvoorbeeld werd voor 20 duizend dollar aan zijdenstoffen gekocht, in Engeland voor 15 duizend dollar besteed aan het borduren van wollen stoffen en leer. Italianen zijn wijzer geworden van de laarzenleverantes ten bedrage van 35 duizend dollar. Duitsland leverde de Romeinen wapenarsenalen voor 15 duizend dollar. Wollen stoffen werden betrokken uit Zuid-Amerika, sieraden uit Zwitserland, balen kostbare kant uit Frankrijk, en op „Ben-Hur" hebben de Parijse modehuizen hun nieuwste creaties gebaseerd, zoals komende nacht na de gala in Cannes mede zal worden onthuld.

Op een grote kunstveiling, die dezer dagen in Londen gehouden wordt, zullen twee aquarellen van Adolf Hitler worden verkocht. Ondanks het feit dat de aquarellen geen grote kunstwaarde bezitten, rekent men op een hoog bod door de curiositeit van de twee werken.

Nieuw Guinea

Vervolg van pagina 4)

nea, staat o.i. buiten deze verdedigingskwestie. Zelfs voorstanders van een onverwijlde internationalisatie van de status van Nederlands Nieuw Guinea kunnen o.i. moeilijk loochenen, dat inmiddels een verdedigingsplicht op onze schouders ligt. Eveneens kunnen deze voorstanders moeilijk loochenen, dat onze buitenlandse politiek, Nederlands Nieuw Guinea betreffende, thans de eis stelt, dat ons land aantoont, tot het brengen van redelijkerwijze van ons te vragen offers bereid te zijn. Het suggereren van een tegenstelling tussen het ministerie van Defensie en dat van Buitenlandse Zaken lijkt ons dan ook in zover uit de lucht gegrepen. En na de recente begrotingsbehandeling zijn wij toe aan het concreet nemen van maatregelen van uitvoering van een gevallen en in het parlement verdedigd besluit. De bezwaren welke de heer Burger blijkens Het Vrije Volk maakt vanuit een oogpunt van de verantwoordelijkheid van de minister van Buitenlandse Zaken en vanuit het oogpunt van constitutionele verwachtingen van de Staten-Generaal komen ons dan ook ongegrond voor.

Dit alles wil echter geenszins zeggen, dat wij nu ook gelukkig zijn met de wijze waarop de versterking van onze verdediging van Nieuw Guinea in dit stadium wordt behandeld. Zowel in het zenden van de Karel Doorman als in het jongste bericht van de Regeringsvoorlichtingsdienst liggen momenten, welke onnodig provocerend kunnen werken en welke zodoende kunnen uitlokken datgene wat wij nu juist door het versterken onzer defensie zouden willen vermijden, te weten een serie aanvalsdaden van Indonesië. Ook al is de hele wereld er vermoedelijk wel van overtuigd, dat het absurd is ons land agressieve bedoelingen tegenover Indonesië te verwijten na alles wat wij na 1950 over onze kant hebben laten gaan, het feit ligt daar, dat het een kleinigheid is, de Indonesische gemoederen op dit punt in vlam te zetten. De Indonesische opinies zijn nu jaren en jaren achtereen gevormd vanuit de overtuiging, dat de souvereiniteitsoverdracht in beginsel ook Nieuw Guinea omvatte. In de internationale opinie kan Indonesië voor dit standpunt wel op sympathie rekenen. Kan men het dus zo voorstellen, dat ons land militaire infiltraties zou hebben uitgelokt, dan wordt onze positie, hoe sterk zij juridisch en moreel ook is, niettemin praktisch verzwakt. Door de interpretatie welke Indonesië voortdurend aan de draagwijdte van de souvereiniteitsoverdracht heeft gegeven en door de sentimenten welke in Indonesië aan deze interpretatie vast zitten, is de taak van de regering om in feite de defensie van Nederlands Nieuw Guinea te versterken een zeer delicate taak. De Nederlandse regering zal bij de tenuitvoerlegging van deze taak zoveel mogelijk de overgevoeligheid van de Indonesische openbare mening dienen te ontzien, wil onze regering niet bloot staan aan het verwijt, dat zij het was, welke het kruitvat deed ontploffen.

Nu moeten wij bekennen dat wij — zij het niet met dezelfde argumenten en met dezelfde conclusies — de ongerustheid van de heer Burger over de manier van behandelen van deze zaak kunnen aanvoelen. Het besluit tot het zenden van de Karel Doorman was al een tour de force, waarvan wij de positieve kanten niet goed kunnen beoordelen, maar waarvan de psychologische nadelen ons zeer sterk aanspreken. Het communiqué, dat de regering liet verschijnen, doet ons vrezen, dat men op het ministerie van Defensie te weinig begrip heeft voor de delicaatheid van de taak, welke dit departement in de eerstkomende tijd moet ten uitvoer leggen. Door rechtstreeks het prestige van bepaalde Indonesische figuren in het geding te brengen, hoe verantwoord dit zakelijk en juridisch ook moge zijn, loopt de regering het gevaar, verantwoordelijkheid te krijgen toebedeeld voor allerlei reacties in de Indonesische heksenketel, waarbij wij dan in het midden laten, of bepaalde Indonesische figuren zulke reacties welbewust aanwakkeren dan wel of zij min of meer spontaan verlopen. Door geruisloos met diplomatieke omkleding onze defensie van Nieuw Guinea feitelijk te versterken zouden wij naar onze overtuiging de vrede en rust in hoge mate dienen. Niet tegen het feit als zodanig gaan onze bezwaren, integendeel. Het is de wijze waarop, welke ons doet vrezen, dat wij — aldus voortgaande — ons politiek doel met het zenden van voldoende versterking zouden missen.

Tenslotte dienen wij erop te wijzen dat het oproepen van twijfel over onze daadwerkelijke offerbereidheid voor de defensie van Nederlands Nieuw Guinea zonder twijfel de kansen op een Indonesische aanval zal vergroten. Dit is de keerzijde van de medaille. Mits wij zakelijk eenvoudig voortgaan met het versterken van onze defensie, ja deze misschien zelfs onder de gegeven omstandigheden zo mogelijk nog versnellen, behoeft een verschuiven van die onderdelen, welke het meest provocerend hebben gewerkt en zouden blijven werken, niet als een teken van zwakheid te worden aangevoeld. Maar het is ongetwijfeld nodig, dat instanties in ons land, welke ongerust worden over de manier waarop deze zaak lijkt te worden getracteerd, zich ter dege bezinnen op het gevaar, dat allerlei uitingen van deze ongerustheid kunnen worden uitgelegd als bewijs van gebrek aan offervaardigheid, aan de vaste wil om Nieuw Guinea binnen de grenzen van het mogelijke daadwerkelijk te verdedigen. Zou men in Indonesië de mensen ervan kunnen overtuigen, dat ons land toch niet bereid is, de voor een verdediging — als is het slechts in eerste ronde — nodige offers te brengen, dan zou hiermee de deur voor agressie wagenwijd zijn opengezet.

F. DUYNSTEE

BONAIRE — Zie ons bijvoegsel

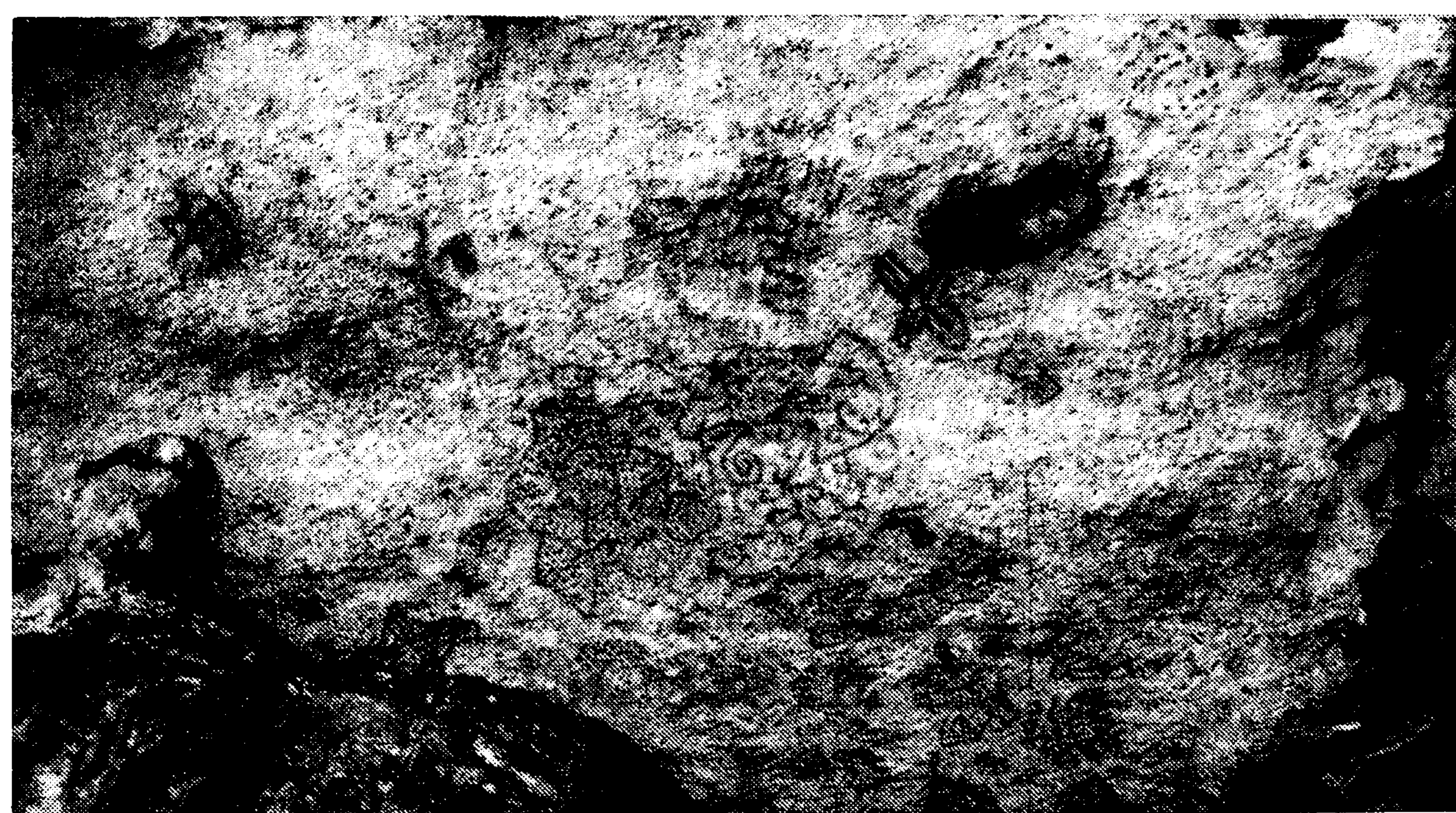
Op Bonaire is er — met overigens alle ongemakken van dien — nog de poëzie van de primitiviteit. Met een ezeltje als goede metgezel en drager komt men naar de waterput.

De schelpen worden bij duizenden gevangen. Men haalt er het vlees uit en deponeert de „schalen" op de schelpenbergen, die allengs hoger worden. Men maakt thans ook jacht op veel te jonge dieren, hetgeen uiteraard minder sportief en heilzaam voor de schelpenteelt moet worden genoemd. Er worden bepaalde maatregelen genomen.

Bootjes met glazen bodem bieden de toerist de mogelijkheid de wondere wereld van de zee te aanschouwen.

In de spelonken van Bonaire-noord zijn indianentekenen gegrifd.

Een markante luchtfoto van Bonaire. Gezicht op Kralendijk.

AMIGOE-SPORT

„AJAX" of „Feyenoord?"

Dit is de vraag, die heel voetbalminnend Nederland regelmatig stelt na de grote verrassing van jl. zondag, waarbij Ajax zijn prachtige voorsprong van vijf punten plotseling verminderd zag tot drie. In afwijking van het vorig jaar blijft de spanning in de hoogste regionen tot het einde gehandhaafd. Maar terwijl aan de ene kant de mogelijkheid bestaat, dat zelfs na de laatste wedstrijd Feijenoord — Ajax nog een extra wedstrijd tussen de Rotterdamse en Amsterdamse rivalen nodig zal blijken te zijn, is het evenmin uitgesloten, dat AJAX REEDS MORGEN KAMPIOEN is!

Bij voetbal is nu eenmaal veel mogelijk en indien Ajax de volle winst tegen Elinkwijk in de wacht sleept en Feijenoord zou tegenvallen door op eigen terrein van Fortuna '54 te verliezen, dan staat Neerlands hoofdstad reeds morgen op zijn kop. Voor het thans 60-jarige Ajax zou het kampioenschap in deze periode van festiviteiten bijzonder welkom zijn, afgezien nog van Europa-Cup, enz. Of het echter morgen al zover zal zijn, menen wij ernstig te moeten betwijfelen. Een tegenvaller van Feijenoord ligt niet in de lijn der verwachting; de uitslag zal ons insziens niet ver van een gelijkspel af liggen, hoewel wij Feijenoord wel favoriet achten, ondanks het feit, dat de club van Joosten nog niet buiten gevaar is. Een verrassing blijft evenwel niet uitgesloten. Hetzelfde geldt voor Ajax — Elinkwijk. De Amsterdammers zullen het ongetwijfeld heel moeilijk krijgen, want de wat onverwachte nederlaag tegen A.D.O. heeft de Ajaxieden geen goed gedaan en als zij acht dagen later dan uitgerekend tegen Elinkwijk moeten spelen, dan is dat voor Ajax bepaald ongunstig. Het spel der Elinkwijkers ligt Ajax (wie wel?) niet bijzonder en een kat in nood maakt soms heel rare sprongen. Bij Kraak en zijn mannen is de nood op zijn hoogst en indien de spreekwoordelijke redding nabij zou zijn, dan zou dit slechts ten koste van de Amsterdammers kunnen gaan.

Volendam moet twee punten bemachtigen tegen P.S.V. om de kleine kans op behoud van het eredivisieschap niet te verspelen. P.S.V. uit is een zware opgaaf. Rapid J.C., dat ogenschijnlijk met 29 punten op de tiende plaatsen „buiten schot" staat, krijgt het heel lastig in Maastricht tegen M.V.V. De Maastrichtenaren kunnen via een zege op één punt achter Rapid J.C. komen en dit zou best eens kunnen gebeuren. Dan zouden echter vele clubs het plotseling benauwd krijgen en het is juist om deze reden, dat vrijwel alle wedstrijden voor de komende zondag van niet te onderschatten belang zijn. D.W.S. zal trachten het sterkere V.V.V. te verslaan, terwijl S.C. Enschedé een goede kans maakt de volle winst bij Sittardia weg te slepen. N.A.C. — A.D.O.. kon, gezien de vorm van laatstgenoemde club. jl. zondag wel weer eens een zege voor de Hagenaars opleveren, terwijl bij Willem II — Blauw Wit een puntenverdeling het meest voor de hand ligt. Voor D.O.S. — Sparta voorspellen wij een kleine Utrechtse zege.

Programma eredivisie

Feijenoord	— Fortuna '54	1
Ajax	— Elinkwijk	3
N.A.C.	— A.D.O.	2
P.S.V.	— Volendam	1
M.V.V.	— Rapid J.C.	1
Willem II	— Blauw Wit	3
D.W.S.	— V.V.V.	2
D.O.S.	— Sparta	1
Sittardia	— S.C. Enschedé	2

Programma 1e divisie A

Volewijckers	— G.V.A.V.	
Rigtersbleek	— Wageningen	
't Gooi	— H.V.C.	
Helmond	— S.V.V.	
Stormvogels	— N.O.A.D.	
Veendam	— K.F.C.	
Vitesse	— Excelsior	
Fortuna Vl.	— B.V.V.	1

Voor de K.N.V.B.-pool van as. zondag gelden de eredivisie-wedstrijden, één wedstrijd uit de beide afdelingen der eerste divisie alsook de wedstrijden voor de degradatie van de tweede divisie.

Programma 1e divisie B

Heracles	— Graafschap	
Go Ahead	— Leeuwarden	
R.C.H.	— V.S.V.	2
Z.F.C.	— Helmondia '55	
H.D.V.S.	— Eindhoven	
S.H.S.	— D.H.C.	
AGOVV	— Alkmaar	
R.B.C.	— D.F.C.	

Nu de kampioen in de A-afdeling der eerste divisie bekend is, wordt er thans nog gewacht op het definitief bekend worden van de nummers 2 en 3. Het ligt voor de hand, dat Vitesse beslag zal leggen op de tweede plaats, terwijl B.V.V. ten aanzien van de derde plaats wat betere kansen heeft dan N.O.A.D. De Tilburgers immers moeten op bezoek bij Stormvogels, wat op papier een zwaardere opgaaf is dan het bezoek, dat B.V.V. gaat afleggen bij Fortuna Vl., dat door de nederlaag van Rigtersbleek van de vorige week buiten gevaar is. Dat B.V.V. en N.O.A.D. gelijk eindigen, is ook nog mogelijk. Nr 5 Stormvogels is reeds uitgeschakeld.

In de B-afdeling is er nog meer spanning; hier hebben de meeste clubs nog drie wedstrijden te spelen en de match, die het meest de aandacht trekt, is die tussen R.C.H. en V.S.V., welke ploegen erg bij elkaar in de buurt zitten. Dat wil zeggen geografisch, maar niet volgens de standenlijst. V.S.V. staat als tweede genoteerd 1 punt achter D.F.C. dat bij R.C. op bezoek gaat, terwijl R.C.H. op de onderste plaats staat met één wedstrijd minder dan het op de voorlaatste plaats staande Limburgia, dat reeds twee winstpunten meer heeft dan R.C.H. niettegenstaande het feit, dat de Limburgers reglementair dit seizoen twee winstpunten in mindering kregen. Alkmaar, dat gelijk met V.S.V. staat, heeft ook nog een goede kans op de eerste plaats, terwijl Heracles, Leeuwarden en D.H.C. alleen nog maar een woordje kunnen meespreken als Alkmaar in Apeldoorn faalt tegen A.G.O.V.V. Het zal wel 22 mei worden alvorens de beslissingen hier vallen.

Degradatie-competitie tweede divisie

Na de wedstrijden van donderdag, waarvan wij de uitslagen in ons blad van gisteren publiceerden ziet de stand er thans uit als volgt:

U.V.S.	6	3	2	1	9—3	8
Baronie	6	4	0	2	10—7	8
Zwolse Boys	6	2	4	0	8—6	8
Zwartemeer	6	2	3	1	5—3	7
Velocitas	6	2	2	2	8—9	6
O.N.A.	6	2	0	4	5—9	4
Rheden	6	1	2	3	4—8	4
Xerxes	6	1	1	4	5—9	3

Programma voor as. zondag

Xerxes — Velocitas
Rheden — Baronie
U.V.S. — Zwartemeer
O.N.A. — Zwolse Boys

Er begint thans enige tekening in de strijd komen; U.V.S., Baronie en Zwolse Boys staan er voorlopig nog het best voor, terwijl Zwartemeer en Velocitas nog redelijke kansen hebben. Ook voor de minder goed geklasseerden bestaat nog hoop, want het is een dubbele competitie, zodat morgen pas de eerste helft van deze na-competitie is afgewerkt. De clubs krijgen dus tijdens de returnwedstrijden weer de kans om zich te revancheren. Er bestaat gemiddeld een redelijke belangstelling voor deze wedstrijden en de baten hebben deze clubs, die financieel erg zwak staan, dan ook hard nodig.

Amateurs

Kampioenschap van Nederland

Stand:

Wilhelmina 0'8	1	1	0	0	1—0	2
Quick (N)	0	0	0	0	0—0	0
Gouda	1	0	0	1	0—1	0

Morgen wordt gespeeld: Quick (N) — Wilhelmina '08.

Degradatie naar de tweede klasse

De bekende eerste kasse amateuclub Roermond, welke vereniging op een 1 dezer de dag herdacht, dat zij 60 jaar geleden werd opgericht, is door een 0—1 nederlaag tegen Hoensbroek gedegradeerd naar de tweede klasse.

BILJART

RBC wint laatste partijen

Protest belangrijk

Ook de twee laatste wedstrijden in de competitie om het clubkampioenschap biljart zijn in overwinningen voor de R.B.C.-ers geëindigd. In twee benuwslopende partijen wisten Flores en Fullinck op de laatste speelavond hun vereniging naast J.P.F. op te trekken. In zijn partij tegen Sylbing noteerde Flores een gemiddelde van zestien en boekte een 150—50 overwinning. De wedstrijd tussen Fullinck en Goedhart eindigde na een enerverende strijd in een 150—113 zege voor Fullinck.

Door deze twee overwinningen van R.B.C. is het protest in de wedstrijd Fullinck — Sylbing zeer belangrijk geworden. De volgende week zal het bondsbestuur zich beraden over de geldigheid van dit protest. Indien J.P.F. het protest krijgt toegewezen, zal de partij in zijn geheel moeten worden overgespeeld. Indien het protest niet ontvankelijk wordt verklaard, zal er een tweekamp tussen J.P.F. en R.B.C. worden gehouden volgens een enkel rooster, om te bepalen wie de titel van Curaçaos clubkampioene zal mogen voeren.

SPARTA speelt in Spanje

Op 4 juni zal het voetbalelftal van Sparta een wedstrijd spelen in Barcelona tegen de ere-divisieclub Espanol. Sparta zal daarna nog twee wedstrijden spelen in Spanje; tegen wie staat nog niet vast — men spreekt van Valencia, Saragosa of Mallorca. Na de wedstrijden tegen Glasgow Rangers voor de Europacup heeft Sparta in Spanje een zekere bekendheid verworven en de Spaanse voetballiefhebbers willen de Rotterdammers graag aan het werk zien.

Bridge

De uitslagen van de op dinsdag, 3 mei gehouden „wilde" drive waren a.v.:

1e prijs: heer en mevr Slot 4290
2e prijs: mevr. v.d. Schaaf — .... mevr. Timmermans 3770
3e prijs: v. Loon — mevr. De Goeij 1700
4e prijs: Greymans — heer v. Schouwen 1680

De volgende wilde drive vindt plaats op dinsdag, 10 mei a.s. in het paviljoen Rust en Burgh waarvoor men zich kan opgeven op de speelavond.

Shell Golf Club

Aanvang 20.00 uur precies. Introductie toegestaan.

Na de tweede ronde om het clubkampioenschap is de stand wat de eerste drie plaatsen betreft als volgt:

Dames: 1. Mevr. Mater 167 gross; 2. Mevr. Fosbrook 179 gross; 3. Mevr. De Wit 183 gross.

Heren: 1. Schillemans 154 gross; 2. Aars 164 gross; 3. Reagan 167 gross.

Voor de verdere klassering zie de lijst op het bord. De uitslagen van de low gross en low met nedstrijd waren:

Low gross: 1. Schillemans 78 gross; 2. Aars 82 gross; 3. Reagan 84 gross.

Low net: 1. P. v. Heeswijk 69 net; 2. Mittertreiner en Zingel 70 net; 3. v.d. Loo, Mevr. De Wit en Poldervaart 74 net.

De zondag gespeelde 3-clubs wedstrijd, die zich in een overweldigende belangstelling mocht verheugen eindigde als volgt:

B-groep: 1. Mevr. Meyer 33 1/2 net (Een zeer goede prestatie); 2. Mevr. Aars 35 1/2 net; 3. Mevr. Herklots 39 1/2 net; 4. Mevr. Reagan en v. Veenendaal 40 net.

A-groep: 1. Herklots 36 1/2 net; 2. Schotanus 37 1/2 net; 3. Tjon en v.d. Water 38 net.

Programma aanstande weekeinde:

Zaterdag, 7 mei: 3e ronde club-kampioenschap; eclectic wedstrijd.

Zondag, 8 mei: wedstrijd tegen bogey.

Te Halton in Engeland staat de RAF tandartsenschool. Dat men daar niet van halve zaken houdt en de medisch onderrichte zaken helder uit de doeken wil doen, blijkt wel uit deze aanschouwelijke les op wat meer dan ware grootte. Korporaal Parker kan zich gelukkig prijzen met het duidelijke lesmateriaal. De gebitten van het personeel van de RAF zullen, zo gezien, niets te wensen overlaten.

DE MYSTERIEUZE J.G.

Een speurdersverhaal

door JAN VAN GENT

3

„Ja... Ja...", gromde Stephanie.

Van deze ochtend had zij zich al een heel slechte voorstelling gemaakt omdat de zon verstek had laten gaan. Het kloppen hield aan en zij stond op. Ze schudde de haren wat, trok een kamerjas aan en opende de deur, gereed om in grote woede te ontsteken. Op de drempel stond Marja de jongste van haar twee meisjes, die zich verward stortte in het verhaal dat haar op de lippen brandde.

„'t Is kwart voor tien, ik klop en daar is geen antwoord...... Ik ga weg, kom om tien uur, klop en daar is weer niks. En 'm zegt voor d'n derden keer ook nikske nie'..."

Stephanie keek vernietigend op haar neer. Ze tastte in haar wijde zakken naar sigaretten en onder het zoeken zei ze:

„Wie dan wel?"

Het klonk als een zeer bittere terechtwijzing.

„D'n twee en dertig", stamelde Marja.

„Ah, de Sire zelf. Is dat al?"

Ze had de sigaret gevonden en aangestoken en inhaleerde diep. Het deed haar hoesten, zoals iedere morgen.

„'t Is vreemd, vermits 'm zelf..."

„Vermits 'm zelf om zjuust kwart voor tien koffie wil."

„En nou zegt 'm niks...", zei Marja verongelijkt.

Stephanie antwoordde niet. Ze was vreemder dingen gewend in haar hotel en daarom had ze zelf ingesteld dat alles wat niet volgens de regels was, aan haar moest worden gemeld. Zo kon ze de orde handhaven en alleen als er orde was, was er rust voor haar, Stephanie. Daarom liep ze langs het meisje heen, de trap op. De Sire, zoals ze Prins Voedo spottend noemde sinds ze had uitgevonden hoe hij zijn brood verdiende, had nadrukkelijk gezegd dat hij om kwart voor tien iedere ochtend zijn koffie wenste en die ging hij krijgen ook, want niemand zou Stephanie Metsers voor aap zetten. Wel werd zij bij iedere trede kwader en toen ze de tweede verdieping had bereikt was ze volkomen in de stemming om bijzonder hard te bonken op de deur van kamer 32. Er kwam inderdaad geen antwoord. Ze probeerde de deur te openen, maar die was gesloten en resoluut wenkte ze Marja, die haar was gevolgd. Ze stak de hand uit en Marja legde er een bos sleutels in. Daarmee begon madame Metsers te manipuleren in het slot en ze snoof triomfantelijk toen ze naar een paar minuten de sleutel op de vloer hoorde vallen. Vervolgens trok ze haar kamerjas recht, opende de deur en trad binnen, majesteitelijk. De Sire zou hier en nu koffie hebben of duidelijk uiteenzetten waarom hij had geweigerd te antwoorden op het kloppen van haar hardwerkende meisjes. Pas toen ze vlak bij het bed stond zag ze haar vergissing in.

Madame Stephanie was niet gewend te gillen en ook nu deed ze dat niet. De ronde hand met de vetkussentjes, waarin nog het stompje sigaret rookte, bleef doodstil in de lucht hangen. Ze knipperde met de ogen, maar ook daarna bleef het beeld onveranderd: Prins Voedo lag roerloos op het bed in een wat verwrongen houding. Zijn handen, tot vuisten gebald, lagen boven de dekens. Het hoofd was het gruwelijkst. De bruine gelaatskleur was grijs-grauw geworden en om het zwarte haar lag een donker uitgelopen plek bloed. Madame Stephanie zag het duidelijk maar eigenlijk kreeg het pas betekenis toen Marja, achter haar schel gilde. Ze draaide zich om en keek in het vertrokken gezicht van het meisje. Haar hand bewoog weer. Ze drukte de sigaret tussen de lippen en bijna in dezelfde beweging tikte ze het meisje tegen de wang. Het kwam niet hard aan, maar het was voldoende om haar te doen ophouden.

„Zwijgt", zei ze kort.

Marja was stil, terwijl haar meesteres nadacht. Peinzend keek Stephanie naar het lichaam op het bed. Ze overwoog wat ze doen kon, maar direct daarop werd het haar duidelijk dat er voor haar persoonlijk weinig aan de situatie te veranderen viel. Ze keerde zich om en, het meisje voor zich uit duwend, liep ze terug naar de gang.

„Gaat seffens telefoneren... Polie en d'n doktoor... En rap, zulle.'' Nu het meisje iets te doen kreeg herwon ook zij iets van haar zekerheid. Sneller dan Stephanie het ooit gekund zou hebben rende ze de trap af en toen madame beneden in haar kantoortje kwam stond Marja haar boodschap al door te geven aan de politie. Stephanie ging zwaar zitten achter het bureau. Ze trok de krant van die ochtend naar zich toe en keek naar de koppen op de voorpagina, zonder te begrijpen wat ze las. Marja stond besluiteloos bij haar, zenuwachtig draaiend aan de banden van haar schort.

„Zet u", zei madame.

Marja ging onwennig zitten.

„Ge blijft maar hier tot de heren komen, anders gaat ge seffens iedereen hier zot maken met uw geblèt."

Marja knikte. In het kantoortje zat ze stil en beschermd tegen de ellende, die op de verdieping boven haar lag te wachten. Madame stak opnieuw een sigaret op. Boven hun hoofden liep iemand met klossende voetstappen heen en weer. Het zou Sophie zijn, het andere meisje. Marja haalde snurkend de neus op alsof ze een huilbui moest bedwingen maar ze bleef midden in het geluid steken toen ze madame kijken zag. Stephanie had de ellebogen op het bureau geplaatst en ze hield het hoofd tussen de handen. De krant lag nog uitgespreid maar ze keek er niet meer in. De vrouwen wachtten stil. Gelijktijdig keken ze op toen ze na een paar minuten een auto hoorden stoppen voor het hotel. Marja stond op bij het kletsende geluid van de portieren. Op de toestemmende beweging van madame deed ze de deur open en ze botste bijna op tegen de man, die met vlugge stappen was binnen gekomen. Het was dokter Van Oekel, een nog jonge man die trachtte tot een praktijk te komen ergens in de Lovelingstraat. Hij keek van de bleke Marja naar de norse madame Stephanie en zei plezierig:

„Wie gaat hier ziek worden?"

(Wordt vervolgd)

De wereldberoemde wielrenner Gerrit Schulte, die onlangs — na een [illegible] carrière — de wielerbaan vaarwel heeft gezegd, hield in 's Hertogeboch een afscheidsreceptie. De foto toont v.l.n.r.: Gerrit Schulte, zijn echtgenote, Gerrit Voorting en Gerrit Boeien.

BASEBALL-ROUNDUP

AMERICAN LEAGUE

De New York Yankees scoorden vijf runs in de eerste drie innings, maar moesten er hard voor werken een 8-7 overwinning op de Kansas City Athletics te kunnen boeken. Een single van Gil MacDougald bracht de winnende run binnen nadat Bobby Richardson een hit had geslagen en de tweede honk gestolen had. De winnende pitcher was Ryne Duren, de vijfde pitcher die in deze wedstrijd opwierp. De verliezer was Trowbridge. Norm Siebern sloeg een homer voor de Athletics. De wedstrijd was de langste, die tot nog toe in dit seizoen is verspeeld en duurde drie uur en achtentwintig minuten.

—x—

De Detroit Tigers maken momenteel enkele misarabele dagen door. Gisteren verloren zij hun negende opeenvolgende wedstrijd. De Red Sox, die gedurende acht innings niet tegen pitcher Jim Bunning hadden kunnen scoren, brachten in de negende inning drie runs over de thuisplaat voor een 3-2 zege op de Tigers. Jim Bunning verloor. Tom Brewer won in relief van Frank Sullivan.

o—O—o

De Baltimore Orioles boekten een grote 9—2 overwinning op de Cleveland Indians. Hector „Skinny" Brown was de winnaar en Stigman de verliezer. Woody Held had een homerun voor de Indians.

o—O—o

Herb Score (1—1) kwam gisteravond in goede vorm door en wierp een shut-out op tegen de Washington Senators. De Chicago White Sox wonnen met de score van 3—0. Pedro Ramos was de verliezer.

HERB SCORE

o—O—o

De stand in de American League is momenteel als volgt:

	gew.	verl.	acht.
Chicago	10	6	—
New York	9	5	—
Baltimore	10	8	1
Boston	7	7	2
Cleveland	8	8	2
Washington	7	9	3
Kansas	6	10	4
Detroit	5	9	4

o—O—o

NATIONAL LEAGUE

De wedstrijd tussen de Milwaukee Braves en de Chicago Cubs vond wegens regen geen voortgang.

—x—

De drie Willy's van de San Francisco Giants besmeurden het record van Vernon Law (4—1) en brachten de Pittsburg-pitcher zijn eerste nederlaag toe na vier gewonnen partijen. Willy Kirkland, Willy McCovey en Willy Mays sloegen ieder een homerun en brachten San Francisco een 5—1 zege op de Pirates. De winnende pitcher was Sad Sam Jones.

o—O—o

Lefthander Jim O'Toole wierp een prachtige partij op tegen de St. Louis Cardinals en bezorgde de Cincinnati Redlegs een 1—0 overwinning. Het was de vijfde achtereenvolgende overwinning voor de Redlegs. Miller verloor.

o—O—o

De stand in de National League is thans:

	gew.	verl.	acht.
Pittsburgh	13	6	—
San Francisco	12	7	1
Milwaukee	9	7	2½
St Louis	9	9	3½
Los Angeles	9	10	4
Cincinnati	9	11	4½
Philadelphia	8	12	5½
Chicago	6	12	6½

o—O—o

Sanday Koufax van de Los Angeles Dodgers noteerde vijftien strike-outs, maar verloor met 1—6 van de Philadelphia Phillies in tien innings. De winnende pitcher was Dick Farrell.

Wedstrijden van vandaag in de American League:

Chicago — Washington: Donovan (1—0) — Kaat (1—0); Cleveland — Baltimore: Bell (2—1) — Estrada (2—0); Kansas — New York: Burnette (0—1) — Terry (0—0); Detroit — Boston: Foytack (1—1) — Monbouquette (2—2).

Alle wedstrijden in de American League worden 's middags gespeeld.

o—O—o

Wedstrijden van vandaag in de National League:

St Louis — Cincinnati: Kline (1—0) — Nuxhall (0—1); Milwaukee — Chicago: Spahn (1—0) — Drott (0—3); Philadelphia — Los Angeles: Robert (1—2) of Conley (0—0) — Williams (0—0); Pittsburgh — San Francisco: Haddix (1—1) — MacCormick (3—0).

Alleen de wedstrijd Los Angeles — Philadelphia wordt 's avonds gespeeld.

Jaarprogram van K.S.C.

Aangemoedigd door de daadwerkelijke belangstelling van de jeugd op sportgebied, is door het bestuur van de K.S.C. besloten dit jaar nog te organiseren:

I. Gedurende de maanden mei, juni en juli:

a. Volleyballwedstrijden voor de lagere school;

b. Korbalwedstrijden voor de meisjes lagere school.

Voor Mulo-kop-, Nijverheids- en Middelbare scholen zal gedurende deze zware proefwerk- en examenmaanden niets worden georganiseerd.

Deelname aan de tweede wandelmars op 2e Pinksterdag 6 juni wordt natuurlijk voor alle scholen aanbevolen.

II. Eerste trimester nieuwe schooljaar:

a. September/oktober korfbaltoernooi voor meisjes Mulo-kop- en Middlbare scholen;

b. Voetbaltoernooi lagere scholen.

c. November/december volleyballwedstrijden voor jongens en meisjes voor Mulo-kop-, Nijverheids- en Middelbare scholen.

d. Derde Wandelmars 6 november.

Getracht wordt in de tweede helft van augustus atletiekwedstrijden te organiseren.

De zwemwedstrijden komen weer in januari 1961.

Nadere mededelingen omtrent al deze wedstrijden worden aan directies en hoofden van scholen tijdig toegezonden. Medewerking wordt verzocht van onderwijzend personeel om deze wedstrijden, waar de jeugd reikhalzend naar uitziet, zo succesvol mogelijk te maken.

Toerisme in en uit

In dit nummer

Ons wekelijks toeristisch bijvoegsel vraagt deze week de aandacht voor het eiland Bonaire, dat voor wat het toerisme betreft, niet achter wenst te lopen bij de „grote broers" Curaçao en Aruba. Dat Bonaire een aantal markante aspecten heeft, die Bonaire nu juist Bonaire doen zijn, kan men lezen in de artikelen in ons nummer van vandaag.

Op BONAIRE zul je — rusten, of je nu wilt of niet

(Van onze speciale verslaggever)

De bar van het Bonairiaanse hotel „Zeebad" (Flamingo Beach Club) is gevat in de voorsteven van een schip. Aan de punt staart een boegbeeld de gasten aan. Als men met enige fantasie in omgekeerde richting „over de railing" hangt, nippend aan zijn drankje, ligt zo'n pakje lucifers voor het grijpen. Reclamedoosjes, die men overal in de wereld vindt. Aan de ene kant een tekeningetje, aan de andere kant het tekstje, dat vertelt wat er zoal te eten, te drinken, te doen en te laten valt. Natuurlijk staat op het pakje van Zeebad een flamingo afgedrukt. De tekst, aan de andere zijde, is evenwel niet alledaags. Er staat namelijk kort en goed in vermeld wat Bonaire (nog — Red.) niet heeft en het eiland derhalve zo aantrekkelijk maakt. Geen verkeer. Geen nachtclubs. Geen casino. Kortom: wie eenmaal als vakantieganger of toerist op Bonaire neerstrijkt, moet en zal rust hebben of hij dat nu wil of niet.

Een oase van rust dus. Hier en daar een huisje, hier en daar een boompje, hier en daar een wilde ezel of een dartele geit, weliswaar verschrikkelijk veel flamingo's, die overigens bescheiden op afstand blijven — en voor de rest rust, een zalige zonovergoten rust. Bonaire heeft veel van dat eiland, waarover in de grootstad verliefde jongelingen lopen te dromen en waarnaar zakenmensen met managersziekte zitten te snakken.

Wij persoonlijk geloven niet eens, dat Bonaire de toerist vooreerst als het eiland der flamingo's zou moeten worden gepresenteerd. Flamingo's zijn prachtige beesten, ongetwijfeld. En zoals ze vaak in groepen van verscheidene honderden dieren als gebeeldhouwd staan in het in alle kleuren van de regenboog getinte landschap van de zoutmeren, leveren ze een tafreel op van een prachtige,

.....hier en daar een ezeltje .....

stille schoonheid en een unieke charme. Een lieflijk tafreel, zou men bijna zeggen, van een sprookjesachtige allure. En welhaast nog boeiender is — als men het treft — het ogenblik, waarop de vogels zich losmaken van het water en als een majesteitelijke rose waaier, doortekend met het diepe zwart van de onderkant van de vleugels, opkleuren tegen het zachte blauw van de hemel. Dit te zien is een gebeurtenis, die ontroert en lange tijd heugen zal, doch de doorsnee toerist zegt niettemin niet: ik moet zo hoognodig veertien dagen naar Bonaire vanwege de flamingo's.

Men zal het accent vooreerst moeten leggen op de rust, een weldadige, zonnedronken, welhaast onwerkelijke rust. Dat de flamingo's en daarbij alle andere tropische vogels, mitsgaders de rijkdom aan vissen een bijzonder dankbare rol spelen, kan zonder talmen worden gezegd. Zij zijn een uniek bewijs van die rust, zoals het eigenlijk — mogelijk dan minder spectaculair — met welhaast alle accenten van Bonaire gesteld is. Waar de zee in dreunende, welhaast dreigende golven op het eiland komt aangestormd, wordt de stilte nog stiller. Met eindeloos geduld spoelt het water over tientallen kilometers miljoenen koraalstenen en schelpen glad, bijna stuk voor stuk. Met evenveel geduld schraapt in de schaduw van een boom een oude man de twijgjes schoon en vlecht er manden van. In de pannen droogt en verstilt het zout, langzaam maar zeker.

Een zeilboot glijdt door de avondstond en heeft al evenmin haast. Slaven hutjes groepen bijeen in de rust van geschiedenis. De tred van de vrouwen lijkt overwogen bij elke stap. De Indianentekens zullen nog eeuwenlang gegrifd blijven in de rotspartijen van Noord. De woninkjes staan, geel en rood, in het landschap alsof ze niet of maar nauwelijks worden bewoond.

De vakantieganger, de toerist, neergevleid in een zonnestoel op het strand van „Zeebad" bruint op zijn gemak.

„Zeebad" — Flamingo Beach Club dus, zo men wil — heeft bepaald niet veel van de stijl van een Curaçao Hotel of de glamour van het „paleis" op Aruba. Het zou danig uit de toon vallen als het wel zo was, geloven wij. Wat het wel heeft, moet het naar onze smaak behouden: een huiselijke, familiale sfeer, simpel maar intiem en gezellig. Wellicht moet te zijner tijd de eigenlijke inventaris en het comfort wat meer dienen aangepast aan de zogeheten eisen van de moderne tijd, doch zulks zou dan moeten gebeuren binnen het kader van de innemende vriendelijke karakter dat Zeebad als een typisch familie-hotel heeft.

Het hotel (1332 gasten in 1959) bestaat uit bungalows, die de gasten de gelegenheid bieden om hun eigen leventje te leiden. De meeste zijn opgetrokken uit hout, verscheidene nieuwe verblijven zijn van steen. Ze hebben een woonvertrekje, een slaapkamer en een was- en toiletcombinatie. Het is allemaal even simpel, zonder veel poespas, maar daarom juist ongeforceerd gezellig. De sfeer stimuleert tot improvisatie, tot een gemak, dat men naar eigen goeddunken kan inrichten, faktoren, die een genoeglijk rust slechts bevorderen.

De bungalows zijn in een paar rechte rijen en, andere, in een halve cirkel gegroepeerd op een paar flinke stappen afstand van de zee. Centraal ligt wat wij zouden willen noemen de „gemeenschappelijke recreatiezaal" met daaraan vast een soort van „terras-galerij", waar de uitstekende maaltijden worden geserveerd. Eigenlijk is het een grootmodel huiskamer, waar her en der een zitje is gerangschikt met stoelen en tafeltjes naar klassiek model, tikje ouderwets maar — nogmaals — van een degelijke gezelligheid. Schemerlampjes, gemaakt van schelpen, zorgen desavonds voor een stemmige verlichting.

Buiten schijnt de zon. Praktisch alle dagen. Ook de buiten-akkomodatie van „Zeebad" heeft niets voornaams. Vlak aan zee is een plateau gebouwd, overdekt met palmbladeren. Men kan er in een gemakkelijke stoel neervallen en dan uitzien over het water, dat altijd boeiend is van kleur en beweging. De zee is er vrij rustig. De golfslag is er getemperd. De zee ligt hier tussen Bonaire en klein-Bonaire, het welhaast ronde eilandje, dat men recht vooruit vanaf „Zeebad" kan zien liggen.

Twee stenen trappen leiden naar het strand. Eigenlijk is het maar een strandje, doch juist die bescheidenheid is een volgend accent aan het pittoreske van Zeebad. De gast krijgt er zo'n beetje het gevoel, dat het strandje van hem zelf is. Heel geleidelijk wordt de zee, prachtig blauw-groen van tint, er dieper. Kinderen kunnen er naar hartelust spelen en spartelen. De groten zwemmen een flink eind weg en er is alle gelegenheid om uitbundig te „snorkelen". Men kan via Zeebad overigens alle soorten van watersport beoefenen. Er zijn speedboten, visserspinken, zeiljachten en er is een doorgewinterde bootsman, die de liefhebbers met alle genoegen wil inwijden in de kunst van het waterskieën Er kan sportvissen worden bedreven in alle mogelijke variaties. En wie helemaal in romantiek wil worden ondergedompeld, drinke zich eerst dronken aan de kleuren oranje, rood en zachtpaars bij het ondergaan van de zon en wachte vervolgens de opkomst van de maan af, zachtgeel temidden van de zilveren twinkeling van sterren, om dan weg te zeilen over het glinsterende water.

Bepalend voor de sfeer van Zeebad is niet op de laatste plaats de hartelijke en ongekunstelde wijze, waarop het huidige manager-echtpaar met de gasten pleegt om te springen.

Een jarenlange ervaring in dienstbaarheid onder vaak veel moeilijker omstandigheden als die op Bonaire staat daar borg voor. Het is, geloven wij, een kwestie van min of meer precies aan te voelen, waar de gast behoefte aan heeft. Is het een uitsluitende zakelijke service, of wordt er in meer of minder sterkere mate ook een persoonlijke belangstelling verwacht. De heer en mevrouw Bunt hebben er, als u het ons vraagt, een bijzonder fijne neus voor. De eenvoudige wijze, waarop zij zich samen en met hun twee dartele zoontjes precies weten in te passen in het steeds wisselend gezelschap van gasten, tekent mede de atmosfeer van ongedwongenheid en de zich zo vanzelf regelende gemeenschappelijkheid, die de gast van Zeebad er ontmoet.

Van Zeebad uit organiseert het echtpaar Bunt ook zelf voor de gasten de nodige uitstapjes over het eiland. Het is dan de moeite waard om zowel een trip te maken naar de heuvelachtige noord- en westzijde met de interessante spelonken als een round-trip via het zuiden, langs het grote zoutmeer, de kolonies der flamingo's, de slavenhutjes, de vuurtoren en Sorobon, waar een prachtige natuurlijke schoonheid van zee, strand en schaduwrijke begroeiïng thans bijzonder inspirerend werkt waar er de plannen zijn om in het kader van de aantrek van toeristen de logeer-akkomodatie op korte termijn uit te breiden. Met het „Zeebad" en een klein aantal pensions is Bonaire thans namelijk uitgepraat.

De mogelijkheid om het eiland op een min of meer comfortabele wijze te bekijken, behoort tot de voorwaarden, die het toerisme zal stellen. Vandaar dat er op Bonaire hard gewerkt wordt aan bv. de ontsluiting van het eiland door een acceptabele wegenaanleg, waarmee men intussen reeds een flink eind gevorderd is.

Een ander tekentje aan de wand, dat mag wijzen op een toeristische toekomst voor Bonaire is de zich allengs verder ontwikkelende bedrijvigheid van de thans nog bescheiden, doch bepaald driftig levende souvenir-industrie van de bijzonder optimistisch gestemde heer Heit, die bij voorkeur werkt met „materiaal", dat hij met een plezier, dat weldadig aandoet, zelf uit de zee puurt, koralen, schelpen, vissen, schildpadden.

En als alles goed gaat zal de toerist op Bonaire straks ook nog volop kunnen proeven van verse groenten uit eigen tuin c.q. de plantage Aruba, die overigens met name bestemd is voor eigen Bonairiaans gebruik. Doch nu komen we — voorwat het jammerlijk gebrek aan regen betreft — op een vrij droog, doch wat de politiek aangaat nogal „levendig" terrein. Daarover eens een volgende keer. We wilden het nu tenslotte slechts hebben over de rust van Bonaire. Die eens te proeven — we hebben het zelf een tweetal dagen gedaan en zijn als „vreemdelingen" in de bewoonde wereld teruggekeerd — is bepaald de moeite waard.

—Doe dat eens!—

Het is een bijzonder goede gedachte van de Amigoe di Curaçao om aandacht te besteden aan het toerisme en wel in het bijzonder aan het toerisme naar de eilanden van de Nederlandse Antillen. Velen onder de lezers hebben wel een bezoek gebracht aan Europa; zijn thuis in plaatsen als Parijs, New York en Rome, doch hoe velen kennen hun eigen eilanden?

Hoe velen onder u brachten reeds een bezoek aan Bonaire?

En heus, de eilanden van de Nederlandse Antillen hebben de vakantieganger ook veel te bieden.

Ik hoop, dat deze artikelenreeks er toe zal mogen bijdragen deze eilanden meer bekendheid te geven bij de alhier wonenden en dat velen van u mogen besluiten een eerstvolgende vakantie op Bonaire door te brengen.

Wij allen op Bonaire zullen trachten uw vakantie tot een succes te maken.

A. J. VAN HESTEREN,
gezaghebber

Vlak aan de beach ligt het bungalo-hotel Zeebad.

Deze ongekunstelde schone mag een symbool worden genoemd van de zonnige ontvankelijkheid van het opkomend toeristeneiland Bonaire.

......terwijl het klare water in zilveren droppen opspat, scheren de skiërs door de zee.

Eiland van romantiek.

Een vluchtige blik op

de historie van Bonaire

Voor degenen, die vaste voet aan wal zetten op Bonaire en kennis hebben gemaakt met de verschillende bevolkingscentra, valt het direct op, dat de bewoning van Bonaire eigenlijk veel aardiger is opgebouwd dan bv. op Curaçao en Aruba het geval is. Het eiland Bonaire heeft zijn dorpjes als Rincón, Antriol, Noord di Salinja, Nikiboko, Tera Corá en Kralendijk. Buiten deze dorpjes woont dan ook niemand meer, tenzij men een uitzondering wil maken voor een paar gezinnen op Tra'i Montagne, die van hun ranchu (veldhuisje) een woonhuis hebben gemaakt en geen woonhuis meer bezitten in de eigenlijke dorpen.

Met opzet noemden wij Kralendijk op de laatste plaats in de rij van dorpjes. Een stad mag Kralendijk niet heten. En in ouderdom moet Kralendijk het afleggen tegen de rest, zij het dan met uitzondering van Tera Corá. Kralendijk begint pas rond 1800 het aanzien te krijgen van een wooncentrum. Ongeveer in die tijd ook werd het huidige Fort gebouwd; terwijl het gezaghebbershuis pas van 1837 dateert. Een litografie van rond 1840 toont Kralendijk dan ook als een rij van ongeveer 20 huizen langs de zee op de door de zee opgeworpen dijk van kraalsteen.

Nog steeds maken Rincón en Antriol de meest antieke indruk. De Spanjaarden, die rond 1500 ook op Bonaire kwamen aanzeilen, streken neer bij Slachtbaai. Vanuit de lucht bezien, was dat nog niet eens zo gek bekeken, ofschoon tegenwoordig Slachtbaai helemaal geen aanlegplaats meer is. De Spanjaarden vestigden zich vooral rondom het huidige Rincón.

Sinds de komst der Hollanders vanaf 1624 komt het zuidwestelijk gedeelte van het eiland meer in tel. De salinja's van het Flamingomeer zijn een trekpleister voor de Hollandse zouthandelaars. Voor vestiging landt men liever op de hoogte van Klein Bonaire, vooral op Playa P'abao. Daar trekt men dan meer binnenwaarts het eiland op om er zich te

Piedra di Cruz langs de weg naar Rincón, dicht bij Fontein. In 1900 werd hier door pastoor Okhuyzen van Rincón een houten kruis geplaatst. Dit werd later vervangen door een kruis van beton met ijzer. Natuurlijk bestaan over dit kruis allerlei mooie volksverhaaltjes.

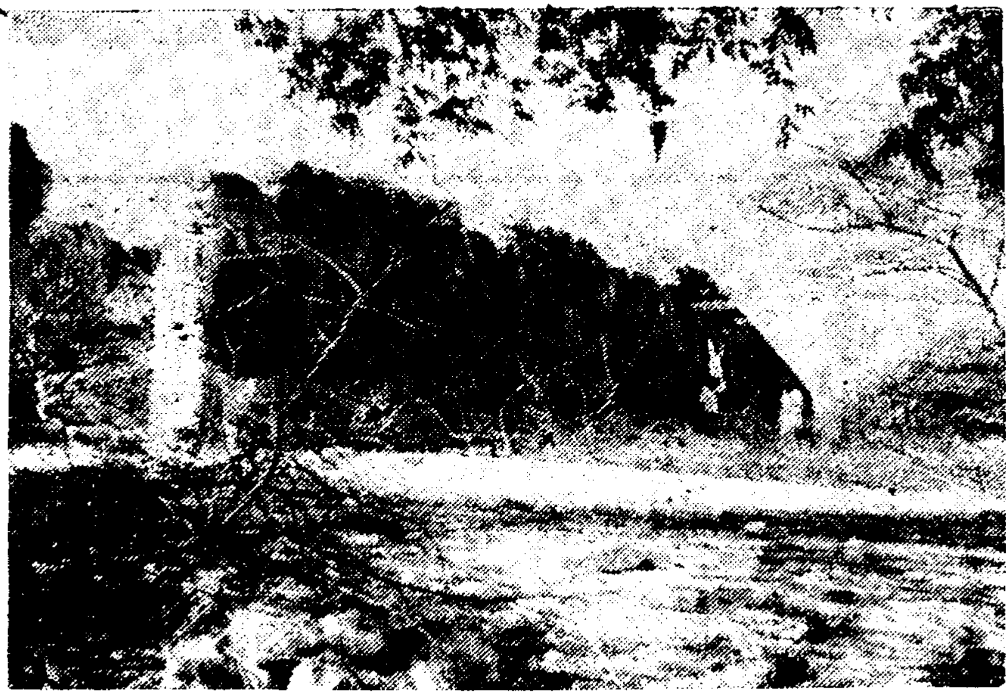
vestigen. Dat binnenwaartse heet dan Interior, later Entrejol, nog later Antriol. Daar schijnt ook het eerste Hollandse bestuur te hebben gewoond. Daar kwam ook het eerste katholieke kerkje te staan tegen het eind van de 18e eeuw. De Lourdesgrot van Antriol p'abao werd daar gebouwd als een herinnering aan de bakermat van het katholiek leven op Bonaire.

In diezelfde tijd ontwikkelt zich ook uit Antriol het dorpje Noord di Salinja, dat alleen door een brede rooi van Antriol gescheiden is.

De slaventijd van de 17e en 18e eeuw heeft vooral de dorpjes Rincón en Nikiboko tot ontwikkeling gebracht. De Koningsplantage van Rincón en Aruba-Amboina-Mexico hadden hun grote voorraadschuren, „Magasina di Rey", een te Rincón, op het eerste heuveltje voorbij de bocht van Onyma, en een in de plantage Amboina, dicht bij Kralendijk. Hun oude machtige muren staan er nog steeds te kijk. Tot in de helft van de vorige eeuw heette Rincón officieel het „slavendorp".

Enkele gezinnen van slaven en bomba's, die vanuit Rincón te werk waren gesteld in de plantage Aruba-Amboina, vestigden zich aan de westrand van deze plantage en vormden het begin van het dorp Nikiboko. Daar kwamen in de 18e eeuw ook van Curaao en Aruba afkomstige families te wonen, zoals Hart, Marchena en Boekhoudt.

Rond 1850 bracht het gouvernement de slaven van Rincón, die te werk waren gesteld aan de salinja's van Zuid-Bonaire, over naar wat

Mangasina di Rey in de plantage Amboina-Aruba, daterend uit het begin van de 19e eeuw. Het pand diende als opslagplaats voor de oogst van de plantage en voor het voedsel, dat elke week aan de slaven, die er werkten, werd verstrekt.

tegenwoordig Tera Corá heet, en vroeger ook Mundu Nobo of Pueblo Nobo werd genoemd. Een andere groep van Rinconezen vestigden zich in dezelfde tijd te Antriol. De slavenhutjes langs de zee bij de salinja's en vooral Ranchu Negro ten zuiden van Lima, dus aan de overzijde van de salinja's, waren de doordeweekse woningen, of liever slaapplaatsen van deze slaven. Ranchu Negro telt nu nog ruim 40 kleine ruines van deze slavenhutjes.

Na 1800 komt Kralendijk pas op. In 1829 werd daar een kerk gebouwd. De pastoor van deze kerk bleef nog tot 1836 op Antriol wonen. Het is niet duidelijk, wanneer het gouvernement op Kralendijk terecht is gekomen. Men krijgt soms de indruk, dat dit ook pas na 1800 heeft plaats gehad. Rond het jaar 1860 schijnt men nog een poging gedaan te hebben om toch maar weer Antriol het centrum van eilandelijke bestuur te maken; althans men bouwde daar een prachtig huis van drie verdiepingen en 16 kamers voor de gezaghebber. Deze poging is echter een tragische geschiedenis geworden, zoals ook de ruïne van dit kasteelachtige huis, Cas di Vlijt (Huize Vlijt) op Antriol p'abao een tragische aanblik bewaart.

Toen de slaventijd eenmaal voorbij was, werd het eiland Bonaire, dat tot nog toe voor een gouvernementsplantage doorging, verkaveld. De zoutpannen en plantages gingen over in handen van particulieren. Dat gebeurde in 1868. Toen werd bijna alles opgekocht door de families Hellmund, Neumann en Jesurun. Herhaaldelijk werden deze stukken weer verkocht aan anderen. Nog steeds zijn grote stukken van Bonaire in handen van particulieren: Bolivia, Slachtbaai, Karpatha, Columbia, Rooi Lamunchi, Bacuna, Santa Barbara, Guatemala, Lima.

Op verschillende van deze landerijen ging men toen ook een groot woonhuis bouwen. Deze huizen kunnen echter niet in vergelijk komen met de landhuizen van Curaçao. Het huis van Karpatha en Guatemala zijn nog wel de grootste, maar ze verdienen nog niet de naam van „landhuis" in Curaçaose zin.

Dit heeft echter helemaal niet de spreiding van woonhuizen bevorderd. Integendeel; sinds 1900 zelfs nog worden de wooncentra nog meer geconcentreerd; niet alleen dichter beten gelegen randhuizen raken in onbruik. Men kan nog niet spreken van bouwd, maar ook de meer naar buiten verdwijnen. Want dat doet een huis op Bonaire niet zo heel gemakkelijk. Het eiland is bezaaid met oude „vloeren" en ruïnes. Daaraan kan men nog zien, hoe de dorpjes Noord di Salinja, Antriol, Nikiboko en Playa hun centrum hebben verlegd.

De Bonairiaanse bevolking is, zoals op de meeste buurteilanden, een mengelmoes van allerlei rassen. Degenen, die van „Indianen" houden, moeten niet al te veel verwachten van Bonaire. Men ziet er zonder twijfel verschillende Indiaanse typen. Doch dit aantal is zeer gering.

Het Indiaanse element, voor zover het er nog aanwezig is, is zeker geen voortzetting van de oorspronkelijke Indianen, die voor de komst van de Spanjaarden op Bonaire woonden. Deze werden door de Spanjaarden weggevoerd of ze vluchtten weg. Ofschoon er geen vaste historische gegevens zijn, neemt men toch aan, dat in het verloop van de tijd na de komst van de Spanjaarden en ook na de komst van de Hollanders telkens toch weer wat Indianen van de overkant, van Venezuela, op Bonaire zijn terecht gekomen. Maar dat kunnen er nooit veel geweest zijn.

Nog dikwijls heeft Noord di Salinja de naam, dat daar vooral het Indianenelement nog zou voortleven. Bij het nasporen van de familiegeschiedenis blijkt Noord di Salinja echter geen andere familie-samenstelling te bezitten dan Antriol en Playa. Het is een gelijke onderlinge uitwisseling. Bij een familie van uitgesproken Indianentype op Antriol bleek het Indiaanse element in het begin van de 19e eeuw van Curaçao gekomen te zijn.

Over het algemeen mag men aannemen, dat de lichtbruine tot blanke Bonairianen afkomstig zijn van Europese stamvaders, vooral, maar niet uitsluitend van Nederlanders, die gewoonlijk via Curaçao of ook Aruba op Bonaire terecht kwamen. Dit heeft vooral plaats gehad in de 18e eeuw en in het begin van de 19e eeuw. Daarom is het ook typisch, dat vele echt Bonairiaanse familienamen Nederlandse namen zijn: bv. Evertsz, Thielman, Hart, De Groot, Vermeulen, Semeleer, Craane, De Jongh, Boesem, Visser, Blijden, Dammers, Thijse, Boekhoudt, Boom, Alders, Winklaar, Beukenboom.

Andere in diezelfde tijd van Curaçao afkomstige namen zijn: Marchena, Martijn, Martis, Megaris, Piar, Cristiaan, Newton en misschien ook Nicolaas. De veel voorkomende naam Thodé is van Duitse oorsprong. De stamvader François Thodé werd in Hamburg geboren.

Namen van de vroegere slavenfamilies zijn bv.: De Palm, Rosario, Frans, Domacassé, Molina, Emerenciana, Coffie, Bernabela, Bomba, Gijsbrechts of Eylbrecht, Pellegrim, Janga, Wanga, Goeloe, Goedgedrag, Braafhart en Scherptong. Deze laatste drie namen werden pas na de slaventijd gegeven.

Als men dan toch Indianen zoekt op Bonaire, dan geloven wij, dat de prehistorische Indianen van Bonaire er beter vertegenwoordigd zijn, zij het dan slecht in de vorm van sporen, die zij er hebben achter gelaten.

Reeds lange tijd zijn de Indianentekeningen op de rotspartijen van Spelonk, Onyma, Fontein en Poz Calbas bekend. Nog steeds worden er meer ondekt, vooral aan de westkust in de plantages Santa Barbara, Columbia en Karpatha.

In de laatste jaren viel pas de aandacht op Indianenresten ten velde, vooral ten noorden van Wanapa en ten westen van Amboina. De archeologen vonden daar gebruiksvoorwerpen en sieraden in grote getale, zelfs in zulk een grote massa, dat men van Indianendorpen mag spreken. Op grond van het aantal schelp- en visresten mag men ze zelfs voor vissersdorpen aanzien.

Dit huis op de Playa werd in 1836 door pastoor Smit gekocht om het als pastorie te gebruiken. In 1856 werd het de eerste Zustersschool op Bonaire en tevens woonhuis voor de eerste twee Zusters. De bovenverdieping was dan convent; beneden was het school.

Maar ze kenden ook landbouw. Want men vindt er ook maalstenen.

Er is ook voldoende vergelijkingsmateriaal voorhanden om te besluiten, dat de beide groepen van Indianen, die van Wanapa en die van Amboina, tot een zelfde stam behoorden. Men kan echter nog niets zeggen van hun onderlinge contacten of eventueel van een verhuizing van een zelfde groep.

Slavenhutjes, getuigenissen van een zwaar verleden.

Er zijn echter hoegenaamd geen overeenkomsten te ontdekken tussen de Indianen van Wanapa-Amboina en die van de rotstekeningen. De localisering is ook totaal verschillend. Daarom houdt men het er ook voor, dat men hier met totaal verschillende groepen van stammen te doen heeft. Ofschoon men er ook weer niets van kan zeggen, of ze al of niet gelijktijdig op Bonaire hebben gewoond.

R.N.

De pittoreske vishal van Bonaire.

Vakantie in Engeland

Bijna zes maanden van aanhoudende zonneschijn in 1959 hebben de grootste toeristenstroom veroorzaakt, die de Britse vakantie-oorden ooit te verwerken hebben gekregen. Juli en augustus waren, zoals gewoonlijk, de meest geliefde vakantiemaanden; **33% van alle vakanties werd in juli genomen, 35% in augustus.**

De meeste vakantiecentra vermelden een stijging van het aantal buitenlandse bezoekers, hetgeen parallel loopt met de toeneming van het aantal bezoekers, dat gedurende het jaar de Britse zee- en luchthavens binnenkwam, nl. 1.390.000 tegen 1.258.000 in 1958.

Aan welvaartsplannen geen gebrek

Bonaire bouwt aan zijn welvaart. Er zijn in dit verband nogal wat plannen aan de orde, die mede onderwerp zijn geweest van besprekingen met Nederland. We laten hieronder een korte samenvatting van die plannen volgen.

Hotelbouw

De bouw van een nieuw hotel is een eerste vereiste om Bonaire open te leggen voor de toerist. Door de regering van de Nederlandse Antillen en door het eilandsbestuur werden onderhandelingen gevoerd met een groep zakenmensen om te komen tot de bouw van een luxe hotel te Bonaire en wel op Playa Lechi. De bouwkosten worden geschat op ongeveer $ 3.600.000,—.

Het geplande hotel, gelegen onmiddellijk langs de zee, behoort tot de luxe klasse hotels en heeft naast 120 kamers en 30 bungalows, o.m. een casino.

Jachthaven

De zeer beschutte en ruime baai van Bonaire is bij uitstek geschikt voor de beoefening van de watersport, doch zulks is thans nog niet mogelijk, door het ontbreken van een jachthaven, waarin boten en scheepjes kunnen worden gemeerd en verzorgd. In de nabijheid van het voor het hotel gekozen terrein werd door ir Josephus Jitta een dergelijke jachthaven ontworpen.

Golfveld

Het ligt in de rede, dat de toeristen, die Bonaire zullen bezoeken voor een groot deel de Amerikaanse nationaliteit zullen bezitten. Voor de Amerikaanse toerist zijn bij de meeste grote hotels in het Caraïbisch gebied golfvelden aangelegd, aangezien de golfsport als de meest populaire Amerikaanse sport voor zelfbeoefening wordt aangemerkt. Op Bonaire dient dus tevens met de aanleg van een golfveld, al dan niet in samenwerking met het te bouwen hotel worden gerekend.

Aquarium

Een van de voornaamste attracties in het Caraïbische gebied vormt het heldere water in de baai van Kralendijk met de prachtige koraaltuinen. Door middel van een boot met glazen platen in de bodem wordt de toerist thans gelegenheid gegeven deze te bekijken. Het bootje gaat evenwel naar verhouding te snel, wanneer er vissen onder de boot doorzwemmen en het gezichtsveld is beperkt. Een unieke attractie zou daarom zijn het bouwen van een onderwateraquarium. In dit aquarium zouden evenwel geen vissen moeten zwemmen, waarnaar de mensen zouden kunnen kijken, doch het zou toeaankelijk moeten zijn voor mensen, die door de glazen wanden naar buiten kunnen kijken naar de koralen en de in de vrije zee rondzwemmende vissen (naar de plaats gelokt door voer en bij donker door kunstlicht).

(Vervolg naar pagina 4.)

Muzikaal Europa op 33 toeren

Ook in nog andere zaken op Curacao zijn we op zoek gegaan naar wat grammofoonplaten, die zouden kunnen inpassen in onze platenrubriek, welke deze week min of meer in het kader is gesteld van ons toeristisch bijvoegsel. Platen dus met muziek uit Europa, waarbij we al eerder hebben betoogd, dat zulks maar weinig moeilijkheden oplevert. Terwijl het evident is, dat in onze contreien de belangstelling voor typisch latijns-amerikaanse klanken prevaleert is er niettemin bij zonder grote vraag naar plaatjes met muziek uit Europa. Men kan in de onderscheidene grammofoonplaten dan ook over het algemeen keus maken uit een vaak boeiende variatie, die daarbij dan dikwijls nog zo uitgebreid is dat het niet eens meevalt om binnen korte tijd te beslissen. Wij hebben dan ook eigenlijk meer op goed geluk een greep gedaan dan dat we welovergewogen een fijne neus hebben opgezet. Goed geluk wil dan wel eens uitvallen in 'goed gelukt'.

Bij **Palais Royal** in de Breedestraat (O), waar de discotheek min of meer is ingesteld op de betere populaire muziek viel ons oog op de **Londonplaat 33 toeren** nr. **TWB 91174** met de titel **'Das ist Marschmusik'** en werd ons onder even later vergast op een inderdaad niet alledaagse selectie van Duitse marsen uit — laat ons zeggen — de goede oude tijd, waarmee dan de tijd is bedoeld voordat de man met het snorretje Duitsland naar de ondergang leidde, ook al heeft dat mannetje dan van muziek op deze plaat wel een en ander gebruikt om zijn heerschaaren strijdlustig te stemmen. Hollanders, die de oorlog hebben beleefd zullen bij het beluisteren van deze plaat zo nu en dan wel minder plezierige herinneringen voelen opkomen. Overigens worden de marsen via deze Londonpublikatie uitgevoerd door het — nemen we maar aan — volledig 'gezuiverde' Musikkorps der Schutzpolizei, Berlin, dat onder leiding staat van — maar nu komt het weer — 'Obermusikmeister' Heinz Winkel. Men kan de man overigens onder geen beding verwijten, dat hij er bij zijn mannen de muzikale wind niet onder heeft. Integendeel, de marsen worden — muzikaal technisch gezien — met vakbekwaamheid ten beste gegeven en voor wat de 'voordracht' betreft is de befaamde Duitse Grundlichkeit als van ouds. Opvallend is intussen de kleurrijke instrumentatie in deze marsmuziek, waarbij de cymbalen en schellebomen voor feestelijk twinkelende tintjes zorg dragen. Bepaalde marsen hebben ook in de huidige interpretatie de 'keizerlijke' voornaamheid behouden. Het program vermeldt onder meer:

Viktoria-Marsch — Die Regimentskinder - Gluck auf - Gold und Silber - Der Hohenfriedberger Marsch - Unter dem Siegesbanner - Schatz, reise nicht so weit von hier (met zang) en Gruss an Europa. De weergave van de plaat is prima **(Palais Royal)**

'Love songs of Italy' de London-langspeler **PS 167** met een 'full frequency stereophonic sounds' is, duidelijk, een heel ander soort plaat. De love, de romantiek is aan de orde. Ze wordt gepresenteerd door de zanger Vico Torriani, die bij het zingen van zijn liedjes met vaart en flair en muzikale fantasie wordt begeleid door het orkest van Johnny Douglas. Vico Torriani beschikt over een klaar en warm stemgeluid en weet 'hart' en gloed te leggen in zijn voordracht. Zijn interpretatie van het moderne Italiaanse liedje is overigens van een min of meer toptune-allure, waaraan zelfs een tikje rock-and-roll'erigheid niet vreemd is, doch bepaald storend is dat ook weer niet. Men kan de liefdesliedjes op deze langspeler tenminste niet zoetig noemen. Neen, Torriani komt met zijn 'love' regelrecht voor de dag, mag men zeggen, ook al zou hij er in Italie zelf wel enige moeite mee hebben om de simpele reden, dat hij ze in het engels zingt. Het program bestaat uit de liedjes, die het al lange tijd goed doen. O.m. Volare, Domani, Cuao bambina, Come prima en Arrivederci Roma. Gezellige plaat, die het ook op een dansfeestje wel zal doen.

(Palais Royal)

Munchen

De belangrijkste tentoonstellingen die deze zomer in het „Haus der Kunst" te München worden gehouden, zullen zijn gewijd aan drie Franse schilders en wel aan Paul Gauguin (tentoonstelling, die reeds is geopend en tot de 29ste mei duurt), aan Mauriche Utrillo (14 juni—2 oktober) en, terzelfdertijd, aan Suzanne Valadon, de moeder van Utrillo, leerlinge van Toulouse-Lautrec en van Degas. De jaarlijkse Grote Kunsttentoonstelling duurt dit jaar van de 25ste juni tot de 9de oktober.

Joannes XXIII, getuige van Zijn geloof

„Weest U maar niet bang ★ het is de PAUS maar"

Het is heerlijk weer buiten. Er wandelen mensen op straat; ze kijken eens links, ze kijken eens rechts, ze genieten van de zon en van hun stad: Rome. Plotseling ontstaat er een verkeersopstopping. Zenuwachtig zwaait een agent met zijn sabeltje. Er komen twee motorrijders aan. Achter hen doemt een grote, zwarte auto op, die zich langzaam een weg door het drukke stadsgewoel baant. De mensen kijken, zien dan opeens de Paus in de wagen zitten. „Il Papa!". „Il Papa!"

Men moet er nog een beetje aan wennen, dat Joannes XXIII de gewoonte heeft zonder veel uiterlijk vertoon zijn residentie te verlaten en Rome in te trekken. Nu eens ziet men hem op Piazza d'Espagna, dan weer vóór een kerk, de Sint Paulus-buiten-de-muren bijvoorbeeld, of de Sint Jan van Lateranen. Ook brengt hij bezoeken aan gevangenissen en ziekenhuizen. Men zou in de kerkgeschiedenis terug moeten gaan tot Paus Pius IX om iemand te vinden, die — net als Joannes XXIII — zich zo vrij en gemakkelijk door Rome bewoog. Met een grote, rode hoed op en een rode cape om zit de Paus in de auto, waarvan het dak doorzichtig is. Op de bank tegenover hem zit Capovilla, zijn trouwe secretaris. Soms ook is het kardinaal Tisserant, deken van het Heilig College, die hem op zijn tochten begeleidt. De Paus neemt alles wat hij door de raampjes ziet, nauwkeurig in zich op. Hij lacht de verbaasde voorbijgangers vriendelijk toe of hij geeft de zegen. En de Romeinen laat hij — verwonderd maar ook enthousiast — weer achter zich. Waarom — zo redeneert de Paus — zou ik Rome niét intrekken? Toen de pausen nog in onmin leefden met het Italiaanse gouvernement, was er misschien een reden om niet zomaar de stad te doorkruisen, maar nú.....

Als Joannes XXIII hoort, dat een van zijn oude vrienden, een bisschop, een nuntius, een gewone priester, ernstig ziek is, gaat hij er onmiddellijk heen. Zo heeft hij eens een bezoek gebracht aan monseigneur Pappalardo, een eminent nuntius. De zuster, die de poort van het klooster (waar de zieke woonde), opende en plotseling Joannes XXIII voor zich zag staan, bestierf het bijna van schrik. „Weest u maar niet bang, zuster, het is de Paus maar", zei de hoge bezoeker geruststellend. En terwijl het zustertje naar de tuin rende om de moeder overste te waarschuwen, bleef de Paus geduldig wachten in de sombere kloosterhal. Toen bracht men hem bij de zieke nuntius. De Paus legde zijn grote rode hoed op de witte lakens en maakte een praatje met zijn vriend. Ervaringen werden uitgewisseld, herinneringen opgehaald.

Als de Paus na dergelijke visites terugkeert in het Vaticaan, wachten hem daar — onveranderlijk — de gebruikelijke verplichtingen: audiënties, pelgrims, staatszaken. Dikwijls is het uur van etenstijd al lang voorbij als de Paus zich weer naar de derde verdieping van het Vaticaans paleis begeeft. Over eten gesproken: tijdens zijn avondmaaltijden heeft de Paus de bewoners van het Vaticaan verschillende malen stom-verbaasd doen staan. Hij vindt het namelijk verschrikkelijk om helemaal alleen te moeten eten. Omdat hij het vroeger — toen hij nog een kind was — zo heel anders gewend was? Waarschijnlijk wel, ja. Tijdens de avondmaaltijd komt immers het gehele gezin bijeen! De Paus kent deze gewoonte, deze traditie nog heel goed, al heeft hij een groot deel van zijn leven doorgebracht in diplomatenresidenties. Hij kan zijn jeugd-herinneringen niet vergeten.

Waarom, welbeschouwd, zou de Paus ook helemaal alleen aan een grote tafel zijn maaltijden moeten gebruiken? Geen wonder, dat hij zijn twee broers, toen die een van hun spaarzame bezoeken aan Rome brachten, aan zijn tafel uitnodigde, al had dàt een miniatuur-revolutie tot gevolg binnen de muren van zijn paleis! Ook vraagt hij wel eens een lid van het Heilig College te dineren of een van zijn oude vrienden: een bisschop, een nuntius, een missionaris, mensen met wie hij steeds contact heeft gehouden, ondanks het feit, dat hij vaak weg was en op reis. Maar zoiets komt — en de Paus vindt dat wát jammer — lang niet alle dagen voor. Vaak genoeg eet hij dus tóch alleen.

Niet alleen aan tafel als het èven kan..

Gelukkig is het een betrekkelijke eenzaamheid. Zijn kamerdienaar, Guido Gusso bijvoorbeeld, is in de eetkamer bedrijvig in de weer en een van de zusters uit het Vaticaan steekt ook wel eens haar hoofd om een hoek van de deur. Als het tijd wordt voor het televisie-journaal, laat de Paus het toestel wat dichterbij zetten en amuseert zich met de filmbeelden, die hem van over de gehele wereld bereiken. Af en toe ziet hij zichzelf op het beeldscherm en ook dát plezierf hem in hoge mate. Een enkele keer belt hij de televisie-directie op om te bedanken! Na het eten en na de televisie is het tijd geworden voor de kapel, het bidden van de rozenkrans, de avondmeditatie. Wanneer de Paus alleen is, bidt hij en mediteert hij. De meditatie neemt een heel bijzondere plaats in bij de Paus. De resultaten ervan zijn onder meer merkbaar in woorden, in zinnen, die hij links en rechts tegen vrienden en bekenden uitspreekt. Tegen een aantal gevangenen zei hij eens: „Ik heb mijn ogen in de uwe gelegd, mijn hart naast het uwe." En tegen de zieken in een Romeins hospitaal zei hij: „Mijn programma is dood-simpel, omdat ik ingewikkelde zaken tot hun kern terugbreng, waardoor ze niet meer gecompliceerd zijn." En weer een andere uitspraak van hem: „Wij spreken u toe in eenvoudige woorden, omdat het eenvoudige natuurlijk is, en in het natuurlijke is het goddelijke."

De innerlijke gesteltenis van de Paus is er allereerst een van een openstaan voor de genade Gods, die tenslotte zijn daden en handelingen ordent en op een hoger plan brengt. Op de dag van zijn kroning sprak hij pelgrims uit Bergamo, terwijl hij een herinnering ophaalde, als volgt toe: „Toen ik een kleine jongen was, heeft mijn vader mij eens op zijn schouders genomen en hij heeft mij, dwars door de landerijen, naar de kerk gedragen. Zó moeten wij ons nu laten dragen, laten leiden door onze Hemelse Vader."

Toen een van zijn vroegere vrienden, een schilder, hem toevertrouwde, dat zijn zoon zo graag priester wilde worden, antwoordde hij, die toen nog monseigneur Roncalli was, hem: „Als je priester wilt worden, zeg er dan tegen niemand iets van. Zoek de moed en de kracht hiertoe binnen in je zelf." Het is deze gesteltenis, deze oprechte gelovigheid, die de handelingen van de Paus inspireert en bepaalt, of die handelingen nu groot of klein zijn. Nadrukkelijk heeft de Paus eens gezegd, dat hij onder geen beding een leraar wil zijn, die, met de leer van de Kerk in de hand, een oplossing probeert te vinden, voor álle problemen, die zich in het moderne leven voordoen. Hij wil geen politicus zijn, die almaar de positie van het Vaticaan in het wel en wee van de tegenwoordige tijd uiteenzet. Hij wil herder zijn en — méér nog — een getuige van zijn geloof. En hij zou niets liever zien, dan dat wij allen gezamenlijk zouden optreden als getuigen van ons geloof.

In het oog van de Paus zijn een „grote mildheid, een grote verdraagzaamheid èn nederigheid" de voornaamste deugden. Van de belangrijkheid dezer deugden legt hij zèlf telkenmale getuigenis af, wanneer hij mensen ontmoet en met hen spreekt. Dan herhaalt hij, dat hij hun broeder is. Dat heeft hij als volgt toegelicht: „De nieuwe Paus is gelijk aan de zoon van Jacob, die, toen hij zijn broeders onder minder gunstige omstandigheden aantrof, snikkend uitriep: Ik ben het, jullie broeder Jozef!"

Audiëntie bij de H. Vader?

We blijven nog een dagje in Rome. In het program van de All Inclusive Europe Tour van de KLM naar Europa — men zie de advertentie — is opgenomen dat alles in het werk zal worden gesteld om toestemming te krijgen voor een audiëntie bij de Heilige Vader. Vandaar in ons bijvoegsel van vandaag een bijzonder artikel over de — men mag wel zeggen — bijzondere Paus, die Joannes de XXIIIste is.

Wanneer alle mensen en de Paus op de eerste plaats zich als broeders en getuigen van hun geloof zouden gedragen, zou alles góéd zijn. Joannes XXIII heeft het eens, toen hij met zijn secretaris door de tuinen van het Vaticaan liep te wandelen, heel duidelijk gesteld. Hij haalde daarbij de heilige Johannes Chrysostomos (een van zijn meest geliefde Kerkvaders) aan: „Christus heeft ons op de aarde achtergelaten opdat wij lichtbakens zouden zijn, opdat wij — als eens de engelen — verkondigers zouden zijn van het grote en goede nieuws, opdat wij zouden zijn geestelijk volwassenen temidden der geestelijk ónvolwassenen, mensen van de geest temidden van mensen van het vlees, opdat wij zouden zijn het zaad, dat ontkiemt en vrucht draagt..... Het zal niet meer nodig zijn de leer van de Kerk in woorden te vangen, als wij zo en niet anders handelen. Er zullen geen heidenen meer leven, wanneer wij ons als echte christenen gedragen......" De Paus dacht een ogenblik diep na. Toen zei hij tegen zijn secretaris: „Als mensen u vragen wat precies de richtlijnen zijn van het nieuwe pausschap, dan kunt u met déze of soortgelijke woorden antwoorden, want hierin wordt álles gezegd."

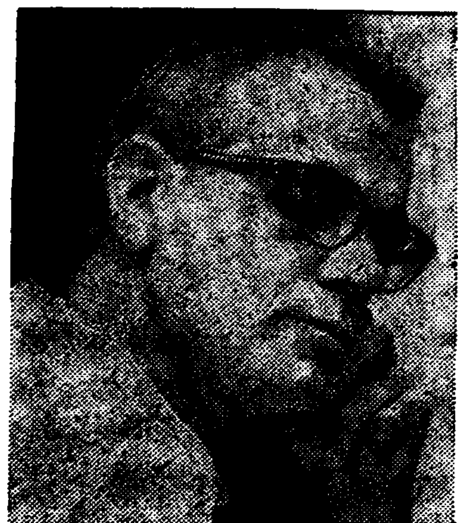
En stelt u zich tenslotte de Paus voor al een zeer waakzaam, oplettende man, die denkt mèt en ín zijn tijd. Een tijd, waarin Chroesjtsjef, zwaaiend met de olijftak, een speurtocht door de kapitalistische landen maakt. Een tijd, waarin aan alle kanten contacten worden gelegd, waarin het probleem van de wereldvrede steeds urgenter wordt, een tijd, waarin zich almaar nieuwe ontwikkelingen op wetenschappelijk en technisch gebied voordoen, een tijd, waarin men bezig is zich van het luchtruim meester te maken. De Paus ziet het allemaal en hij heeft zijn standpunt bepaald. Hij is het, die de óntspanning van de wereld voorstaat.

Op zijn schouders rust echter een dubbele taak: hij moet een zo ruim mogelijke politiek bedrijven, het dode punt zien te overwinnen, het isolement trachten te doorbreken, maar óók moet hij de eenheid binnen de Kerk zien te versterken en verstevigen.

JAN NEUVECELLE

✶ Curacaoensia ✶

Accentjes van ons land en volk

Door

Pater

Brenneker

★

36 Dempliedjes

Dempliedjes zijn liedjes die worden gezongen bij het aandragen van zand en gruis om een plas, een kuil of een inham te d e m p e n, of een fundament vol te storten. Met mandjes werd de grond aangedragen, en men liep op een bepaalde cadans.

37 Den Cobá en

Den Cobá heet het gedeelte van Salinja, aan de Schottegatweg ter hoogte van de Parmentierweg. Toen men nog huizen bouwde van stokken en leem (bara cu klei) werd de leem hier uitgegraven. C o b a b e t e k e n t graven.

38 Desú

Onder desú verstaat men iemand, die geboren is na e e n t w e e l i n g. Hij wordt geacht dezelfde gevreesde kracht te bezitten als een tweelingskind, maar dan nog in sterkere mate.

39 Deur van een lied

De talrijke volksliedjes beginnen in de regel met het herhalen van enkele woorden, zonder veel variatie, zonder toevoegingen. Dit wordt door de zangers zelf de deur van het lied genoemd, h a b r i p o r t a d i c a n t u: de deur van de zang openmaken. Dit in de zin van: er eerst inkomen. Daarna volgt pas de uitweiding over het thema.

40 Dinsdag

Dinsdag, d j a m a r s, is naar de volksopinie de kwade dag, de d i a d i m a l o r a. Op dinsdag moet je geen groot werk beginnen, geen put beginnen te graven, geen huis bouwen, geen reis beginnen en niet trouwen. Toen eens een districtmeester de trouwdag van donderdag op dinsdag zette, kwam er geen paartje meer; ze trouwden in een ander district.

41 Dodengehuil

Het dodengehuil is een luid jammeren, schreeuwen en weeklagen binnen het huis, zodra iemand is gestorven. Het leeft op telkens als er een nieuwe bezoeker binnenkomt; ook bij het uitdragen van het lijk. Op de gedenkdagen wordt het herhaald. A l l e e n v r o u w e n nemen er aan deel. Het zich beheersen om niet te schreeuwen wordt gevaarlijk geacht. Het huren van j a m m e r v r o u w e n was vroeger normaal, maar is thans bijna geheel uit gebruik.

42 Doodsbericht

Oudtijds werd de dood aangekondigd door een h o o r n b l a z e r. Die ging op een berg staan en blies, ook te middernacht, met een speciale toon op een koehoorn het nieuws rond. Ook de naam van de overledene werd gemeld. Hij ving aan met een langgerekt: c r e e e e e d o! Iedereen vond het angstaanjagend, vooral 's nachts. Slechts op een paar plaatsen is de gewoonte nog in zwang; de radio heeft deze droeve taak overgenomen.

43 Doodsmeldingen

Gedurende zes weken voor iemands dood, zo zegt men, zwerft zijn ziel zo nu en dan uit om aan vrienden en kennissen te gaan zeggen, dat het spoedig met hem zal aflopen. Dit heet dan b i s h i t a, s u s p i r i t u t a b i s h i t á. Uit korte absences van een zieke leidt men af, dat de geest weer bezoeken heeft afgelegd.

44 Doodstraf

Een oude man vertelt: „C h a p a l a o was opzichter van een grote plantage. Op een dag ontdekte hij dat een slaaf hem bij de heer had aangebracht. Hij ging er op uit om hem te vermoorden, vond hem niet, en maakte toen diens vrouw van kant. De shon liet Chapalao grijpen en ter dood veroordelen. Eerst werd zijn rug met gloeiende ijzers bewerkt, daarna werd hij opgehangen".

45 Doodsvlinder

Een grote donkergrijze of zwarte vlinder komt soms het huis binnenvliegen, fladdert lang rond, zet zich ergens vast, en blijft dan uren lang met uitgespreide vleugels roerloos zitten. Hij wordt als de v o o r b o d e beschouwd van de n a d e r e n d e d o o d van een der huisgenoten of zijn naaste verwanten. Binnen zes weken, zo zegt men, komt het uit.

46 Doopfeest-liedjes

Vroeger werden de kinderen vaak op de achtste dag gedoopt. Daarna had een feest met spelletjes plaats, waarbij veel werd gezongen. Deze liedjes heten c a n t i c a d i o c h o d i a d i b a u t i s m o, c a n t i c a d i s p e e l c h i, c a n t i c a d i d e n g e of c a n t i c a d i c h i w é w e.

47 Draagliedjes

Het zijn liedjes die werden gezongen als men een shon of een zieke in een hangmat droeg. Ze heten c a n t i c a d i c a r g a h a m a c a.

48 Driekantje

Het driekantje is een driehoekig muntstuk ter waarde van vijftig cent. Bij gebrek aan pasmunt is in het begin van de vorige eeuw aan Cobus Naar, Papa Cochi genaamd, recht verleend dollarstukken te versnijden. Ze heten g i o t í n c o r t á, of ook wel p l a c a d i S h o n C o c h i. Ze behoren thans tot de zeer zeldzame munten.

49 Drinkbakjes

Als drinkbakjes voor het vee zijn op de knoek het meest geliefd ronde of rechthoekige bakjes gehouwen uit r o t s, kalksteen. De ijzeren vergaan te spoedig, de aarden worden door geiten en varkens te licht kapot getrapt. Ze variëren van 20 tot 60 cm, en heten b a k k i d i a w a.

50 Ezel en koe

Een veel verteld en zelfs bezongen v e r h a a l luidt: „Een ezel ging naar Bandabao, en kwam bij het afdalen van de Grote Berg een koe tegen. Hij zei tot de koe: Ga jij maar naar de stad, want daar zitten uien en peper op je te wachten. De koe antwoordde: Hoe mau mau! kijk jij maar naar je eigen; jouw vlees wordt eens opgegeten door warawara's.

51 Feestliedjes

Om een feestje op te luisteren nodigde men vroeger een zanger of zangeres uit, die de gemeenschap vermaakte. Voor verschillenden was dit zingen een goede bijverdienste. Deze amusementsliedjes lieten c a n t i c a d i p l e i z i e r.

52 Foi Porta

Voor oude lieden heet het Wilhelminaplein nog steeds Foi Porta, d.i. For di Porta, b u i t e n d e p o o r t. Hier kwam je eertijds uit, wanneer je de stad verliet door de poort in de ringmuur.

53 Folklorist

Een van de eerste eigenaars van San Pedro schonk veel aandacht aan zijn land en de bevolking. In s c h r i f t e n noteerde hij alles wat hij maar enigermate van belang achtte verhalen, gebeurtenissen en gebruiken. Eén van zijn nazaten heeft deze stapel schriften zorgvuldig bewaard. Maar eens brandde zijn huis af met al wat er zich in bevond.

54 Galein

Galein moet men niet verwarren met gané. Galein is een o p z e t t e l i j k e v e r b a s t e r i n g van het normale hedendaagse papiaments om door buitenstaanders niet verstaan te worden. De eenvoudigste vorm is die, waarbij van ongeveer iedere lettergreep de klinker herhaald wordt met een p ervoor. Cas wordt caspa, mi mipi, weta wepetapa. Het wordt om deze reden ook wel p - t a a l genoemd. Meesters in het galein bedienen zich van nog ingewikkelder herhalingen.

55 Gato

Op de weg naar Bandabao ligt tussen Souax en Papaja een streek die Gato heet. Gato betekent k a t. Oorspronkelijk is het een d o n a t i e geweest van een vreemdeling die Eiten heette, aan vier van zijn trouwste slaven.

56 Geboorte

M e t d e h e l m geboren heet n a c é d e n s a c u o f p a r í d e n s a c u. Het vliesje wordt bewaard en gedroogd; later trekt men er een thee van, dat het kind moet drinken om een gelukkig leven te hebben. Alle met de helm geborenen, zo zegt het volksgeloof, zijn m o e d i g e mensen en genieten het previlegie alle g e e s t e n t e z i e n, ook als anderen ze niet zien.

Aan welvaartsplannen geen gebrek

Wegenplan

Het huidige aantal geasfalteerde wegen op Bonaire is zeer beperkt. In hoofdzaak is er de weg van het vliegveld door Kralendijk naar Rincón en enige kleinere wegen in Nikiboko, Terra Corrá, Noord di Salinja alsmede in Kralendijk en Rincón zelf. Toen de huidige welvaartsplannen nog in een zeer rudimentair stadium verkeerden, werd reeds ingezien, dat Bonaire slechts tot ontwikkeling zou kunnen worden gebracht, indien het van een goed wegennet kon worden voorzien. Daarom werd door de Dienst van Openbare Werken in samenwerking met de T.E.R.N.A. al vrij spoedig een schetsplan gemaakt van wegen en wandelpaden, welke nagenoeg rond het gehele eiland zouden voeren, terwijl op de daartoe geëigende plaatsen rekening was gehouden met uitzichtposten, plaatsen voor uitspanningen e.d. Dit wegennet zou niet alleen van eminent belang zijn voor het toerisme, doch tevens en misschien in nog grotere mate voor het ontwikkelen van de vele min- of meer ongebruikt liggende plantages.

Souvenirs

Een door het eilandsbestuur ingestelde commissie heeft een grondige studie gemaakt van de mogelijkheid tot vestiging van een souvenir-industrie. De conclusie door commissie was, dat een dergelijke industrie, waarin locale krachten zouden kunnen worden tewerkgesteld voor de vervaardiging van eigen souvenirs, niet onmogelijk was mits het industrietje met voldoende werkkapitaal zou kunnen beginnen.

De pier

Ir Josephus Jitta, die ter plaatse een onderzoek instelde, is van oordeel, dat de situatie het beste kan worden verbeterd door het plaatsen van vier betonnen meerstoelen, voorzien van Raykin-fenders, voor de bestaande steiger en het aanbrengen van een platform hiertussen. De steiger zou dan tevens worden verdiept tot 9 meter. Door deze voorzieningen zou het mogelijk zijn Bonaire in het schema der cruise-schepen op te nemen, waarvoor door enige scheepvaartmaatschappijen reeds interesse is getoond.

Vrieshuis

Op Bonaire is er geen koel- en vrieshuis, zodat de vissers hun vis slechts kunnen verkopen aan die handelaren, die de beschikking hebben over vrij kleine zg. freezers en tot het moment, dat deze freezers vol zijn. Een kleine stagnatie in de afzet naar Curaçao betekent, dat de vissers hun vangst niet kwijt kunnen en wegens het snelle bederf moeten weggooien. Een verdere ontwikkeling van de visserij is thans dus niet mogelijk.

De uitvoer van vlees naar Curaçao is slechts mogelijk door de verkoop van levende geiten, waarvan het vervoer uiteraard veel oneconomischer is dan dat van bevroren vlees. Door de afwezigheid van het voornoemde koel- en vrieshuis is dit goedkopere vervoer uiteraard niet mogelijk en blijft het geitenvlees op Curaçao te duur.

De behoefte aan een koel- en vrieshuis op Bonaire zal evenzeer naar voren komen na de stichting van een of meer hotels, wanneer de plaatselijke handel en wellicht ook het hotel zelve meer behoefte zullen krijgen aan koelruimte c.q. gekoelde of aan bederf onderhevige produkten.

Confectie

Deze fabriek, die werk geeft aan een honderdtal Bonairiaanse meisjes, is gehuisvest in een zeer ondeugdelijk ingericht gebouw. Gereken... met de bouw van een geheel ... en moderne fabriek. Momente... toeft reeds op Bonaire een ex... van een en ander een studie te ...

Electriciteit

De electriciteitsvoorziening ... naire is in handen van de c... narios, de n.v. O.G.E.M., wel... het dorp Kralendijk en een ... omgeving (24 uur per dag) ... dorp Rincón (gedurende ... uren) van stroom voorziet. ... is met de n.v. overeengeko... de wijken Nrd. di Salinja, ... en Terra Corrá op het stroom... te sluiten, zulks evenwel na... eilandgebied een zekere stro... me had gegarandeerd. Ve... van de huidige centrale zal ... vermoedelijk pas dan do... wanneer het nieuwe hotel wo... sticht.

Voor de economische en... ontwikkeling van het eiland ... wel een snelle electrificatie ... aanmerkelijk groter deel ... eiland nodig. Mede in verba... de plannen voor de bouw ... bungalowdorp aan het Lac, ... te van Sorobon en de licht... ning van het 18 kilometer ... lendijk gelegen dorp Rincón, ... met de N.V. O.G.E.M. onder... lingen gevoerd over de noodz... uitbreidingen.

Landbouw

In de loop van 1958 wer... het eilandgebied Bonaire, ... het Land beschikbaar gest... taal, aangekocht de ± 175 ... volledig verwilderde plantage... Het Bestuurscollege, in same... met de „contactpersoon ... zaken" brengen thans deze p... tot ontwikkeling ter stimul... de landbouw en veeteelt op ... meer in het bijzonder de a...

Water

De waterleiding op Bon... ke wordt gevoed met ... putwater, bevindt zich ... breiding van het aantal ... gen en de jarenlange droog... moment in een kritiek sta...

De landbouw in het alge... te kampen met verzilting ... putwater en op een groot ... het eiland zal de landbouw... keling niet kunnen slagen ... kwaliteit van het water ... verbeterd.

De kwaliteit dient niet ... de landbouw te worden ... doch tevens dienen de ... bestanddelen, die erin ... schadelijk zijn voor de ... worden verwijderd.

Een uitvoerige studie ... bleem o.a. door de TERNA ... de conclusie geleid, dat ... van zeewater dient te w... gegaan.